12 грудень 2006

КЛАС

К.....! Л.....! А.....! С.....!

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ «КЛАС»

Поряд з нами

WEB планета

Класний спорт

Who is хто?

Слово про слово

Страшилки

ВИГРАЙ ПРИЗ

4 820006 471071 >

ГРУДЕНЬ-СТУДЕНЬ ЗЕМЛЮ ГРУДИТЬ

Назва цього місяця пов'язана із замерзанням розгрузлих восени доріг, що в цю пору перетворюються на суцільне груддя. Грудень-хмурень, мочавець, андрієць — місяць найдовших ночей у році і найпізніших світанків. Іноді вони змінюються ясними морозними днями. Грудень називають шапкою зими, передднем новорічча, заспівом зими: «Грудень рік закінчує, зиму розпочинає».

У третій декаді місяця (22 грудня) відмічають день зимового сонцестояння, коли день зрівнюється з ніччю, а на Спиридона (25 грудня) — сонцеворот. Мудре народне прислів'я говорить: «На Спиридона сонце — на літо, а зима — на мороз».

Зима. Тихо в засніжених лісах. Замовкли птахи, що лишилися зимувати. Тільки тихо й меланхолійно посвистують червоногруді снігурі. То чується ритмічний стукіт: тук-тук-тук... Це дятел, стукаючи дзьобом по корі дерев, шукає сплячих комах. Десь у глибині лісу голосно цокає сойка. А десь чується голос чечітки: че-че. Тільки вигляне сонечко, вискакує зі свого гніздечка білка і, радіючи теплому дню, невгамовно цокає.

Любителі природи підгодовують птахів та звірів. Синицям, наприклад, розсипають гарбузові зернятка, підвішують на гіллі шматочки несоленого сала. Для зайців розвішують заздалегідь заготовлені снопики кропиви та проса. Для лосів на пеньках можна розсипати трохи грубої солі.

Йдеш лісом, і здається, що на цілому світі ти один. Волого і незатишно, і тільки від згадки про рідну домівку стає тепліше на серці.

ГРУДНЕВЕ РІЗНОБАРВ'Я

Грудень не лише в Україні багатий на знаменні дати. У світі на цей місяць теж припадає багато веселих свят.

СВЯТА В ГРУДНІ

1 грудня — Платона і Романа мучеників. На Платона і Романа тепло — зима буде тепла.

4 грудня — Введення в храм Пресвятої Богородиці, третя Пречиста.

5 грудня — Прокіп. Прийшов Прокіп — розкопав замет, по снігу ступає — дорогу вистилає.

7 грудня — Катерини великомучениці. Катерина на льоді — Різдво буде на воді.

8 грудня — Клемента священномученика. Клемент сльозу з мужика морозом гонить.

9 грудня — Юрія. Вода в криниці ввечері на Юрія тиха, не хвилюється — зима буде тиха і тепла; чується дзюрчання — чекати сильних морозів і завірюх.

12 грудня — Парамона мученика. Зоря на Парамона багряна — до вітру.

13 грудня — Андрія Первозваного. Іній у цей день на деревах — буде добрий урожай.

14 грудня — Наума пророка. В день святого Наума добре починати вчити дітей — наука на ум піде.

17 грудня — Варвари великомучениці. Варвара заварить, Сава закалить (**18 грудня**), а Микола закує (**19 грудня**).

22 грудня — Ганни. Яка Ганна до ніченьки, така й зима до весноньки.

29 грудня — Агея пророка. Як на Агея сильний мороз, то протримається він до Йордану.

ГРУДНЕВІ ПРИКМЕТИ

- *Грудень сухий буває — суха весна і сухе літо довго протриває.*
- *Грудень холодний, сніжний, з частими інеями та вітрами — до врожаю.*
- *У грудні студень — влітку тепло.*
- *Грудень м'який — зима буде люта.*
- *Грудень око снігом радує, а вухо морозом рве.*
- *Грудень снігом замете — буде літо золоте.*
- *Сухий грудень — сухі весна та літо.*
- *Якщо в грудні великий іній, бугрі снігу, земля глибоко промерзла — на гарний урожай.*
- *Нападає снігу в грудні близько до паркану — погане буде літо; якщо залишиться проміжок — на рясний урожай.*
- *Сумний грудень і в свято, і в будень.*

ДЕНЬ САНТА ЛЮСІЇ. Ще у XVIII столітті щороку 13 грудня швейцарські дівчата у святкових вінках приносили різноманітні страви робітникам. Ця традиція, що бере свій початок ще у середні віки, присвячена найдовшій ночі в році. Сьогодні кожне місто, кожна школа у Швейцарії вибирають свою Люсію. В оточенні інших дівчат у білому вбранні і зі свічками обрана свята виконує національні пісні. Традиційне пригощання цього свята: маленькі хлібці з шафраном та гаряче вино, настояне на гвоздиці.

ХАНУКА — свято свічок, які запалюють на честь дива, що сталося при освячені Храму після перемоги Іуди Маккавея над військами селевкідського царя Антиоха в 164 році до н.е. Олію, необхідну для запалювання храмового світильника Менори, було осквернено ворогами. Євреї знайшли лише один глечик чистої оливкової олії, якої мало вистачити на добу, але світильник горів 8 днів! У пам'ять про цю щасливу подію Ханука відмічається 8 днів. У перший день свята запалюють одну свічку, на другий — дві і так далі, аж поки в останній вечір не запалять вісім свічок. Підсвічник ставлять на підвіконні на знак вірності іудаїзму.

НАЙВАЖЛИВІШІ СПРАВИ ЦІЄЇ ЗИМИ

Не знаю, чи любиш ти тепер зиму так само, як в часи безхмарного дитинства, коли найзаповітнішою мрією було катання на санчатах зранку до вечора, ліплення сніговиків та ігри у сніжки. І чомусь зими завжди було мало, і часу накататися й награтися у снігу ніколи не вистачало. Тому, якщо тебе ще не остаточно покинув дух дитинства, пропонуємо приблизний план найважливіших справ, які ти маєш зробити цієї зими.

Звісно, ти не якась зірка фігурного катання, але, як показує досвід, для людини, яка чогось прагне, немає нічого неможливого.

Потрібно підкорити гірську вершину. І необов'язково видряпуватися на засніжену Говерлу. Цілком підійде гора снігу в якомусь лісі чи парку. Але якщо за сумлінне навчання батьки подарують тобі зимову подорож, не забудь навчитися кататися на сноуборді або хоча б освоїти гірські лижі. Кажуть, враження та відчуття неможливо порівняти ні з чим. Маєш нагоду пересвідчитися.

Не завадило би ще повправлятися у ліпленні сніговиків. До речі, якщо у цьому тобі немає рівних, то можеш спробувати свої сили у виготовленні скульптур з льоду. Можеш почати з чогось простого, а там, хтозна... Може, ти відкриєш у собі талант крижаного архітектора.

Отже, потрібно влаштувати «танці на льоду».

Та попри всі безсумнівно важливі справи не забудь вдосталь награтися у сніжки та покататися у снігу. Ну просто як в безтурботному дитинстві. Щоб ця зима не пройшла даремно.

ПРОБИ ПЕРА

Редакція журналу «Клас» оголошує новий конкурс! Якщо ти пишеш вірші, новели чи оповідання — надсилай їх на адресу редакції. Найцікавіші твори ти побачиш на сторінках свого улюбленого журналу. А за підсумками року найсміливіші та найініціативніші автори будуть нагороджені цінними призами від редакції журналу «Клас».

Увага, конкурс!

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

Коли вперше відкриваєш книжки Кетрін Патерсон, дивуєшся: за що цю американську письменницю було відмічено двома такими престижними літературними нагородами — медалями Ньюбері та Ганса Крістіана Андерсена. Ніякого особливого сюжету, велика кількість ремінісценцій, прості характери... А згодом розумієш: світ, про який розповідає Патерсон, — справжній. Ось хоч би взяти її книжки «Чудова Гіллі Хопкінс» та «Міст у Теравіфію». Діти-герої, про яких пише авторка, — зовсім не такі, яких повно в дитячій літературі. Вони — реальні і звичайні. А як відомо, найважче писати якраз про прості речі. Так само, як і розмовляти з дітьми по-дорослому. До Кетрін Патерсон мало хто насмілювався прямо казати дітям про те, що життя будь-якої людини важке, і не можна чекати від нього лише хорошого. «Ніхто тобі нічого не винен», — ці слова призначені для Гіллі Хопкінс, яка перекочовувала з одного притулку до іншого, поки нарешті дівчинка не відшукала рідну маму та бабусю. Мало хто, крім Патерсон, наважувався так розмовляти з дітьми про смерть — спокійно і без моралі. Коли помирає десятирічна Леслі, життя триває — інша дівчинка іде по мосту в придуману дітьми країну Теравіфію, щоби стати королевою і милуватися сонячним промінням. Ні, світ Патерсон не жорстокий. Він складний, крихкий та незрозумілий. І все ж він вартий того, щоб у ньому жили ми з тобою.

Літературно-художній,
пізнавально-розважальний журнал
«КЛАС!» №12 (120) 2006

Реєстраційне свідоцтво КВ № 1929 від 10.04.96 р., видане Міністерством України у справах преси та інформації
Періодичність виходу: 1 раз у місяць
Заснований 10 квітня 1996 р.
Журнал розрахований на дітей віком 8–15 років
Засновник і видавець: ТзОВ «W»
Адреса редакції, засновника і видавця:
46008, м. Тернопіль, вул. Живова, 11, журнал «Клас!»
тел./факс (0352) 23 63 04, 25 04 98
e-mail: office@schoolboy.com.ua

Кольороподіл «Колір ПРО»
м. Львів, тел. (0322) 40 33 07, 97 81 05

Друк: ТМ «Мандарин»
ТзОВ «Видавнича група «Експрес»
79026, м. Львів, вул. В. Великого, 5-а
тел. (0322) 97 47 68
Розповсюдження «Школярик»
Тетяна Кошелінська, тел. (0352) 23 50 35, 43 10 72
Ціна договірна **Передплатний індекс:** 40240

Редакційна колегія: . . . . . Во Вік
. . . . . .duklas@schoolboy.com.ua . . . . . ДуКлас
. . . . . .Тетяна Грисюк
Художники:. . . . . .Сергій Шемета, Андрій Урбан,
. . . . . Світлана Словотенко, Ліля Рейко,
. . . . . Наталя Гайда, Ольга Кулик, Надія Шеремет
Набір та коректура. . . . . Олександра Вовк
Технічний супровід . . . . . .Андрій Зеленський
Верстка . . . . . .Олена Березовська
Директор . . . . . Ольга Косович
Шеф-редактор . . . . . Володимир Головач

Для «Класу» писали, малювали і фотографували:
Василь Тесля, Оксана Копак, Анатолій Саган,
Ірина Вівчар, Володимир Сушкевич,
Галина Коверко, Тетяна Лопушняк

Підписано до друку 28.11.2006
Формат паперу 60×84 $^1/_8$
Обсяг видання 4 ум. друк. арк.
Тираж 20 000 примірників, замовлення № .....

Зміст

Зустрічаймо наше свято: Кінець року — свята нівроку!
Книжка для Киці:
«Закодоване» вбрання не вдягай навмання
Поряд з нами: Азартний мисливець у котячій масці
Who is хто? XIТовий актор на літеру «Л»
Страшилки від Класного: Знак біди
Класна проза: Джанні Родарі.
Транзисторна лялька
Екстремшкола: Байк вибирай —
до себе приміряй
Неймовірне-очевидне:
Світ — прекрасний, життя — мов казка!
Корисна сторінка + Звідкіля воно взялося?
Це цікаво: Міфи про 25-й кадр
Слово про слово: Новий рік і Діди Морози
Кухня, сповнена див: Новорічна ніч на смак
Цікавенькі були!
Джентльменклуб: Ми — це наші подарунки
Hi-Files + Web-планета
Класний спорт: Зірки на льоду
Легенди спорту: Улюблені дуети
Класний ді-джей + Поп-урі
Музичні посиденьки: «Depeche Mode» — музика
кількох поколінь + «Піккардійська терція» —
лише голос і талант!
Класний гіпертест + Klacword
Фокус-покус
Ігротека
Логічні задачки
Кросворди від ДуКласа
Японські кросворди
Головоломки

м. Тернопіль, ТОВ «W», 2006 рік
© W ltd, **«КЛАС!»** 2006

Кінець року — свята нівроку!

Крижаний грудень сидить собі на троні, на усіх нас споглядає звисока. І ми кутаємось у теплі кожухи, передчуваючи близький прихід веселої веремії зимових свят. Та поки там до свят, можна й у короткі дні і довгі вечори не сумувати. Погодься, що всіх так і тягне над кимось піджартувати, когось розсмішити, комусь покращити настрій! Тим більше, що у грудні так багато іменинників! Що ж — доведеться не тільки назвати всіх поіменно, але й придумати для кожного з них свою цікаву, веселу й дотепну культурну програму! А ще поруч із народними існують державні свята.

А щоб той Введень був щодень...

Якось бідний мандрівник знайшов на дорозі мішечок із грішми. Було це саме на свято Введення у храм Пресвятої Богородиці. Кажуть, що на свято Миколая він їх усі розтратив. Та й так у серцях промовив: «А щоб той Введень був щодень, а того Миколи не було ніколи!» А ми ж хочемо, аби кожне свято було за календарем та ще й тішило нас своїми особливостями.

Введення (4 грудня) — велике свято, овіяне народними повір'ями. Так, приміром, у цей день першим до хати повинен зайти чоловік. Якщо ж проситиметься жінка — придумай будь-які відмазки, але не впускай. А що, коли вона з якогось позаштатного Міністерства і Відьомства!? А ще коли чорні очі має, то вже напевно усі чари знає. І Гриця там якогось встигла причарувати. Звісно, на своїх з дому ця аксіома не поширюється. Та все ж... Першим цього дня має зайти не тільки гарний чоловік (чорнявий, при параді), а ще й мати при собі певну суму грошей. Скільки — то вже не так важливо, аби вони у нього були, ті гроші. Це — добрий знак того, що гість приніс у хату добробут і щастя. Нехай так буде щороку, бо і того, й іншого нам треба так само багато, як шоколаду і друзів. Що ж, із цим святом, як то кажуть, розібралися. Сунемо далі...

Катерини

Перш за все не забудь чемно привітати усіх, хто має це чудове ім'я. Починай зранку 7 грудня. Десь так із годинки десятої. А тоді вже після уроків можна й романтику собі створити, друзів запросити, за чаєм-тортиком посидіти, про своє погомоніти. Тут дозволю собі деякий ліричний відступ. Звісно, перед кожною забавою тобі потрібно буде відвідати якийсь магазинчик, що знаходиться неподалік. Щоб закупитись. Але нагадую — не купуй нічого зайвого — ніяких там легкозаймистих чи швидкоп'янких напоїв. Обмежимося десертом, чаєм-кавою, яблуками і гарною музикою.

Замало просто пригощань і танців, можна і всілякі конкурси-ігри влаштувати, пограти в мафію, яка... викрала гарну дівчину Катерину. Якщо ти ще не знаєш правил цієї гри, то я тебе зараз навчу. Отже, береш звичайну колоду карт, вибираєш з неї, скажімо, короля. Це буде ваш місцевий мафіозі. Потім відкладаєш хрестову даму — то буде сама Катерина. Всі інші карти — звичайні 6-ки, 7-ки, 8-ки і 9-ки — прості смертні. Кожному роздай карту сорочкою догори — кожен дивиться, яка йому карта дісталась, але нікому не показує. Отож «король» шукає «Катерину». Він придивляється до всіх, намагається моргнути так, аби інші не побачили. Той, кому «король» моргнув, здає карту і каже, не виказуючи мафіозі, що його вбито. Тим часом «Катерина» пильно придивляється, хто із товариства — мафіозі, тобто хто її вполювати

хоче. Вона може й бачити, як «король» впольовує простих смертних, але має право заарештувати мафію тільки тоді, коли «король» моргне саме їй, «Катерині». Все зрозуміло? Тоді — гайда! І нехай вам буде весело! Дуже весело! Якщо ж «король» примудрився вполювати хоча б трьох простих смертних і при тім не вполювати «Катерину», йому належиться цукерка. Шоколадна.

10 грудня у державі святкують **День прав людини**. А ти добре знаєш про свої права!?

Андрія — ото вже відірвемось!

Знаю, що такі, як ми з тобою, чекають на свято Андрія і на вечорниці увесь рік! Для цього заздалегідь перуть свої вишиванки, розучують пісень і ліплять вареники. А ще — за кілька тижнів до свята ходять по знайомих із одним незмінним запитанням-проханням: «Сценарій до свята Андрія маєш?» Якщо не можуть знайти — самі придумують. І повір мені, це навіть цікавіше, аніж дублювати чиїсь думки. Колись у селі для цього свята обирали велику хату, куди на вечорниці збиралися хлопці й дівчата. Зараз для такої оказії цілком придатним буде клас, у якому навчаються твої однокласники. Аби парти не були до підлоги прибиті, то вже й забава піде легше. Організаторам раджу прийти за півгодини швидше. Найкраще поставити стільці по колу — тоді буде відчуття однієї родини, спільноти. Всередині можна проводити конкурси. Які? На спритність, вправність, дотепність, логічне мислення і творчу уяву. Для цього варто лиш зазирнути у свій шкільний розклад і придумати по одному завданню із кожного предмета. Ну, а вже на «десерт» — щось традиційне, із кусанням калити, яблук, усіляким там вимазуванням сажею і, певна річ, варениками. А також гарною музикою.

Наум наставляє на ум

Цього святого завжди вважали покровителем розуму, знань і доброчинства. Наум був чоловіком мудрим, тому й свято його варто провести у пошані до цього святого. Тим більше усім, хто гризе граніт науки. Як то кажуть, «прийшов Наум — пора братися за ум». Коли ж іще братися — кінець чверті на носі, а ще не всі оцінки виставлено. Ану гайда за книжки! А якщо по правді, то у день 14 грудня таки варто звернутись до цього святого із проханням просвітлити мізки і дати добрий розум. Не палицею ж його наганяти!?

Миколая чудотворця

Це неправда, що на свято Миколая чекають тільки діти. Здається, що саме перед цим святом кожен із нас хоч на мить та й стає трішки дитиною. І в цьому немає нічого поганого. Кожен-бо із нас знає, що настане той казковий ранок 19 грудня, коли з-під подушки можна буде витягнути шарудливий пакуночок із апельсинками й горіхами. А ще там буде шоколадка і щось корисне тільки для тебе. У Західній Україні повелась добра традиція готувати подарунки на Миколая усім без винятку в родині. Важливий же не самий подарунок, а насамперед повага й уважність до інших.

Небилиці про вечорниці

Ця тема суто для нас, підлітків. Кінець календарного року, коли так хочеться порухатись під знайомі музичні ритми. До класного керівника по черзі ходять то відмінники, то хорошисти і клянчать зробити їм дискотеку, а ще обіцяють, що будуть чемні, що після дискотеки усі лампи будуть цілі, а підлога — чистою. І якщо керівник вам довіряє, то все піде як по маслу. Традиція шкільних дискотек наприкінці року чимось нагадує сільські вечорниці, коли дівчата пряли і з хлопцями жартували. Ну і в такий спосіб залицялися. Опосередковано, наче й нічого не сталося. А ще — приглядалися. А де ж іще шукати своє перше захоплення, як не у класі, своєму чи паралельному!? Заодно й подивитись можна, чи вміє симпатія танцювати, а чи тільки вправно язиком меле!?

Анни

Дівчат із таким чудовим іменем також багато. І вони заслужили на те, аби почути від тебе та інших своїх друзів кілька теплих та щирих слів. За календарем ми святкуємо Анни 22 грудня. Примітно, що саме на свято Анни маємо найкоротший день у році. Отож попереду — довгий-предовгий вечір, який можна провести змістовно і цікаво. Тим більше, що до Нового року й Різдва — рукою подати.

Одразу ж після свята Анни — **День працівників архівних установ**. Це — дуже поважні люди, бо стоять на варті нашої історії — минулої і майбутньої, в яку колись можемо потрапити і ми з тобою.

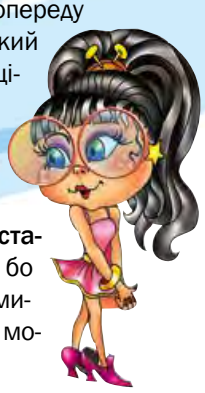

«Закодоване» не вбрання

вдягай навмання

З боку здавалося, що Ковба-сан вирішив згадати минуле і чатує на мишу... Він аж приліг на підвіконня, а вусами водив по його білій лискучій поверхні.

— Де ж той код?.. Ну де? І як воно буде: не знайду — і що ж тоді?...

Тут, щоб усі читачки зрозуміли, що насправді шукав і не знайшов самураєць і з приводу чого захекана Киця прибігла до мене за порадою, повідомляю: кожен Класний мешканець напередодні отримав запрошення на Класну новорічну вечірку. На розцяцькованій лапатими сніжинками-витинанками поштівці після звичних «коли», «куди», «ласкаво запрошуємо»... значилося інтригуюче: «Дрес-код — новорічний».

Саме цей скромний рядок і викликав стільки запитань у наших Класиків, особливо у Киці. Бо ж вона як перша красуня відразу вловила знайому часточку «дрес» у слові.

А що за код до плаття — то спробуй розберися. Аж самураєць взявся допомагати. Але з нього допомоги — кіт наплакав. Що ж, Кицюню, я готовий хоч негайно відкласти всі справи, аби допомогти тобі, красуне моя Класна, розв'язати ребус із дрес-кодами. Щоб ти вже могла починати готуватися до Новоріччя. Спробуймо цей дрес-код «розкодувати»...

Момент істини

Як просто можна стати білою вороною, потрапивши на вечірній захід у светрі і джинсах. Але і класичний костюм не завжди буде доречний. Щоб уникнути цього і просто для загальної зручності людство придумало дрес-код. Так, у певних випадках до конкретних подій-заходів форма одягу обговорюється окремо, як правило, письмово. На запрошеннях роблять спеціальні позначки. Завдяки цьому ти легко дізнаєшся, що і з якої оказії одягнути.

Чому така увага до вигляду? Та відомо ж, що вже перша зустріч з незнайомою людиною часто стає «моментом істини». Ми миттєво визначаємо, приємний нам хтось чи ні, налаштований він чи ні на спілкування. Перше враження може бути оманливим, а твоя думка при ближчому знайомстві, може, зміниться, але коли насамперед думка проскочила неприємна, то до знайомства може і не дійти.

А в ті перші хвилини надзвичайно важливо знати, що ти правильно вбрана, і відповідно комфортно почуватися. Тільки так можна побороти сором'язливість, скутість, нерішучість. А ще слід усвідомити, які незаперечні переваги дає уміння подати себе з найбільш вигідного, привабливого боку. Надійність, відповідальність, акуратність — про все це розповість твій зовнішній вигляд. Цікаво, що у минулому людям науки — від забудькуватого професора до бідного студента — ніби за статусом належало мати недоглянутий і неохайний вигляд. Але, на щастя, в наші дні відпала потреба в такий спосіб підкреслювати свої розумові здібності. Ми звикли зустрічати людей «за одягом», вважаючи, що зовнішній вигляд і внутрішній світ відображає, і соціальному статусу відповідає.

Сама собі реклама

Якщо ти собі подобаєшся, якщо почуваєшся впевненою у вбранні, яке відповідає місцю і ситуації, тобто одягнута за дрес-кодом, то це буде просто написано на твоєму, Кицю, сяючому личку. Та й до того ж зі смаком підібраний гардероб, стильна зачіска, акуратний макіяж здатні створити диво, підняти твою самооцінку і чиюсь теж. Якій дівчині не приємно почуватися Попелюшкою на балу, стильною тінейджеркою на дискотеці, маленькою бізнес-леді на суспільно-громадських

заходах. Хай твоя зовнішність стане дзеркалом твоїх вмінь і талантів.

Кажуть, що першу думку про людину ми формуємо за 10–20 секунд. І чи не головну роль у цьому відіграє зовнішність людини. Її дрес-код стає своєрідним ключиком для співрозмовника, щоб він «прочитав» образ як успішний, ефектний. Ти ж не хочеш розпочати знайомство із доведення від супротивного: це просто зараз, мовляв, я у рожевих лосинах, а нігті сині — то ще лак з минулої вечірки, так само і кофтинку з блискітками випадково вхопила з шафи... а взагалі я прийшла у справі.... Зовнішність, затям, особливо важлива для тих, хто займається громадською роботою. Ось лежить у ліжку хворий і з простудою бореться, горло гріє... Який лікар викличе у людини більше довір'я: нечесаний і неохайний, який «забув халат у реєстратурі взяти», чи чистенький, акуратний і пристойно одягнутий? Можливо, трохи незвичний приклад, але ж зазвичай так і в інших питаннях ми оцінюємо і нас оцінюють.

Який колір твій улюблений? Експрес-тест

Заплющ на мить очі і уяви себе в шикарному вбранні. А тепер дай відповідь на питання: якого воно кольору? Який колір ти взагалі ставиш на перше місце? А на останнє? Ось розгадки тесту від професора Макса Люшера...

СІРИЙ

Якщо ти віддаєш перевагу сірому кольору — ти свідомо відгороджуєшся від усього, щоб зберегти ідеальний спокій і внутрішню стабільність. Коли ж сірий колір для тебе на останньому місці, ти — особа дуже жвава, діяльна і захоплена, прагнеш яскравих вражень, нових відчуттів.

БЛАКИТНИЙ

Символ вразливості, відданості, вірності. Той, хто поставив цей колір на перше місце, у хвилини невдач часто впадає у смуток. Якщо ж ти рішуче відкидаєш блакитний з рейтингу своїх симпатій, а отже, і гардеробу, це свідчить про внутрішній неспокій і бажання змін.

ЗЕЛЕНИЙ

Віддаєш йому першість на п'єдесталі кольорів? Тоді ти прямолінійна, схильна ідеалізувати себе, найкращу. Хто ж категорично відкидає зелений колір, часто скаржиться, що оточення надто багато від нього вимагає.

ЧЕРВОНИЙ

Якщо ти віддаєш червоному перше місце, значить, прагнеш ще інтенсивніших емоцій, вражень. Всі, хто недолюблює червоний, роблять це в основному тому, що відчувають неприязнь до агресії.

ЖОВТИЙ

Поміщати жовтий колір на перше місце — демонструвати прагнення до незалежності і надію на щасливе життя. Супротивникам цього кольору не вистачає стабільності.

ФІОЛЕТОВИЙ

Прихильниця фіолетового створює навколо себе атмосферу гармонії і згоди, проте нерідко вагається, ухвалюючи рішення. Той, хто виділяє фіолетовому останнє місце в симпатіях, демонструє несвідому тугу за романтичними переживаннями.

КОРИЧНЕВИЙ

Як улюблений колір, він означає сильну потребу у відпочинку. Як нелюбимий колір — свідчить, що ти рішуче борешся з усім буденним, звичним, неоригінальним.

ЧОРНИЙ

Той, у кого на першому місці чорний, часто зазнає поразок у поєдинках з долею. Якщо ж, навпаки, поміщаєш чорний колір на останнє місце, ти не збираєшся ні від чого відмовлятися, але тим самим ризикуєш, сподіваючись від людей і обставин надто багато.

На всяку загадку є розгадка

Звідси й усвідомлення, що мішкуватий светр не додає елегантності.

І тому тих дівчат, хто класичний стиль наполегливо плутає зі спортивним (так, зручно, але ж недоречно), зараховують до провінційних «модниць». Темою анекдотів у же стали перламутрово-рожева помада у поєднанні з голубими, щедро наквацяними тінями, недоглянуті нігті і «армійська» хода... Це красномовно свідчить, що коду до власного гардеробу людина ще не підібрала. А ще ж треба узгодити його з традиційним уявленням про одяг для занять, вулиці, вечірки, театру... На кожен випадок — інша «розгадка». Одягатися так, щоб вигідно підкреслити свої достоїнства, — обов'язкова передумова цього.

Вибираючи, що вдягнути, не забувай про власний смак, але відштовхуйся від мети, яку збираєшся досягти: причарувати когось дуже симпатичного, влаштуватися на роботу на час канікул, стати зіркою шкільного балу, виграти спортивні змагання.

Прописні істини: прямі лінії в одязі асоціюються з діловим костюмом і роботою, а легка, «повітряна» структура вбрання мимоволі змушує співрозмовника сприймати людину романтично-несерйозно. Не темний одяг і не яскраво-насичені кольори, а приглушені, пастельно-благородні створюють враження дороговизни і серйозності в образі.

Одяг — дивовижно могутній засіб створення власного настрою і впливу на інших. Він здатний вселяти упевненість у собі і викликати довіру до нас у інших. Не варто недооцінювати свій вигляд.

І якщо ти дотримуєшся дрес-коду (писаного чи неписаного, для певних заходів чи просто повсякденного), то можеш не сумніватися, що й ті, хто тебе оточує, зуміють «розкодувати» його й належним чином оцінити і твій смак, і відчуття стилю, і твої, Кицюню, шарм-неповторність.

Зрозуміло тепер, Красуне моя класна, про що йшлося у запрошенні? Дрес-код — новорічний? Ну тоді, якщо питань немає, гайда готувати святкові новорічні костюми...

Азартний мисливець у котячій масці

Яке щастя, що наш Класний самураєць уже давно найменований. Бо хтозна, на яку кличку довелося б йому озиватися, якби за придумування котячого імені-прізвиська взялася наша енергійна Кицюня. Тож вона якось здивувала нас новим віянням котячої моди... Прийшла і заявила: тепер, мовляв, називають котів собачими кличками, як-от: Тузик, Шарик, Рекс, Барсик... А собак — навпаки: Мурчиками, Паштетами, Фунтиками... Ми аж оторопіли на хвилину від несподіванки. Тільки самураєць, якого те все сказане найбільше за кожух зачепило, миттю відреагував:

— Знаю я одного кота з таким йменнячком — Сніговий барс називається. Він, не побоюсь цього слова, — гордість нашого котячого роду. Якщо буде ваша ласка й увага, то дозволю собі вам його біографію коротенько нагадати. Це добре, що ми взимку, про ірбіса говоримо. Влітку якось шар-р-рм не той... Отож... Звернімось до фактів...

Уже не сенсація: меншає популяція...

У 1775 році рука науковця вперше описала снігового барса. А вже через 200 років ім'я цього звіра з'явилося у Міжнародній Червоній книзі, у розділі «Види, що зникають»... Хтозна, може, дуже скоро тільки зі скупих документальних рядків та ще з фото з архіву зможемо відтворити в уяві цього прегарного хижака. Інакше й не буде, якщо переважить у системі людських цінностей думка не про збереження рідкісного виду, а елементарна корисливість: відомо ж, що за шкуру снігового барса на чорному ринку дають 60 тисяч доларів. До того ж у деяких країнах, наприклад Казахстані, чомусь вважається особливою мисливською доблестю вполювати снігового красеня.

До причин, які аж ніяк не сприяють зростанню кількості цих представників нашого котячого племені, можна зарахувати збіднення «меню» — на височині все рідше можна зустріти парнокопитну живність. Натомість цивілізація наступає вже і на гірські райони, зменшуючи тим самим площі барсових володінь. Туристи — ті взагалі готові у кожний гірський закуточок свого наплічника протягнути, звідси свіжий клопіт барсам: ще й від них ховайся... Дійшло до того, що аж законом у багатьох країнах заборонили полювати на цього котячого.

Бережись усяк — і миша, і як...

Барса можна зустріти в Афганістані, Індії, Казахстані, Киргизії, Китаї, Монголії, Непалі, Пакистані, Росії, Таджикистані, Узбекистані. Впевнено пристосувався до життя у складних кліматичних умовах: додаток до імені «сніговий» у природі просто так не присвоюють... Барс населяє високогірні райони, піднімаючись навіть до 5–6 тисяч метрів над рівнем моря, дряпається схилами, пролазить чагарниками, а також долає безлісі високогір'я, розсипища каміння і глибокі сніги, перестрибує восьмиметрові урвища і «бере» триметрові бар'єри.

Такі маршрути плямистому надиктовує голод: ось де, мовляв, можна вполювати оленів, лосів, яків, гірських кіз, баранів, козуль, кабанів, іноді — бабаків, зайців, уларів, куріпок. На полювання ірбіс (ще одна назва снігового барса) виходить із сутінками — вранішніми або вечірніми. Його можна назвати азартним мисливцем, бо за один напад на отару здатний здобути кілька трофеїв (відомі випадки, коли в його хижих зубах-кігтях практично одночасно опинялися 7–8 овечок). Це відрізняє його від тигра і леопарда, які більше одної особини на раз не впольовують. Годинами готовий барс вичікувати на жертву у гірській схованці (чи навіть

ШИНШИЛА

Цих симпатичних мешканців гір Південної Америки легко сплутати з екзотичними мишками чи кролями. Слово «шиншила» пов'язане з назвою гірського індіанського племені «чинча», представники якого носили одяг, прикрашений шкурками гризунів. Цінне хутро призвело до винищення сотень тисяч шиншил.

ШИРОКОВУХ

Належить до родини кажанів звичайних. Поширений на території Європи та Північної Африки. Ховається у печерах, гірських ущелинах, дуплах дерев. Внаслідок забруднення навколишнього середовища широковухів залишається все менше і менше. Вночі, коли широковух вилітає на полювання, на нього теж чатують — хижі нічні птахи.

ЩУР

Він завжди і всюди супроводжує людину. Навіть у глибинах океану, на підводних військових човнах щур поселяється раніше від команди. Недарма на флотах всіх країн світу існує винагорода тому, хто добуде на кораблі живого чи мертвого пацюка! Але варто людині піти з якихось місць, щурі негайно збираються в дорогу — шукати шляхів до найближчих поселень.

у покинутому грифом гнізді), а тоді раптово атакувати семиметровим стрибком. І бережись тоді всяк — від миші до яка... Зате людей сніговий барс не зачіпає. Намагається бути миролюбним, не наслідувати грізних леопарда чи тигра. Якщо ж порівняти його з іншими котячими, то барс — це леопард через півроку після того, як його записали на фітнес, посадили на дієту і почали купати шампунем типу «Розкішні кучері...»

Навіщо «коту» ґламур?

Швидко бігати по снігу, втримуватися на схилі сніговому барсу допомагають пухкі і міцні лапи. Хутро на лапах нагадує товсті вовняні шкарпетки рисі — настільки ж надійні (завдяки особливій будові ступні не дають провалюватися в сніг), наскільки й теплі. Ще одна прикметна риса яскравої зовнішності барса — довгий пухнастий хвіст, як у нікого з хижаків. Спитаєте, друзі, навіщо йому ці зайві «ґламурності»? Та природа і на таке несподіване питання має мудру відповідь: це доповнення до розкішної з 12-сантиметрових шерстин плямистої шуби. Коли самка барса ночує з дітками на снігу в горах, вона пригортає їх до себе, а зверху ще й накриває хвостом, як пуховою ковдрою. Барси також просто обожнюють перекидатися разом з барсиками-малятами в снігу, пирхати від морозного холоду, кататися на власній спині, як на санках, з гірки.

Від двох до п'яти малят з'являється в ірбісів у квітні-червні. Перші дні вони вигріваються у теплому кубельці з маминої шерстки, яку вона завбачливо нащипала з черева. На шостий день малята розплющують очі, на десятий боязко спинаються на лапи.

Справжнє перетворення стається з ними аж через два місяці. Впевнено стоячи на порозі лігва, вони зустрічають маму з полювання, а потім сваряться, видираючи одне в одного шматки м'яса.

Щодо території, на якій полюють барси, то вона у кожного з них своя, щоб не виникало суперечок. Хіба лиш на членів сім'ї не поширюється заборона. Поки ростуть малюки — полюють з батьками, а далі вже йдуть на власні «хліби-м'ясива».

Розміри дорослого самця сягають 1,2–1,5 метра у довжину, середня вага — 50 кілограмів. Старий барсище може і всі 75 «потягнути». Солідними розмірами барс подібний до великих кішок (тигрів, левів, леопардів). Але є в нього і риси малих представників котячих... Смію тебе запевнити, що з відстані десяти кроків ти б не відрізнив барсового муркотіння від Ковбасанового. Недарма деякі зоологи снігового барса називають гігантською малою кішкою — отак-бо. Хоча я сказав би так: кіт він, але не простий...

Сніговий барс, щоб знали, є національним символом Татарстану, Казахстану, Північної і Південної Осетій.

Стилізований крилатий ірбіс дивиться на нас із герба Татарстану.

А альпіністи, яким вдалося підкорити всі п'ять гір на території колишнього Союзу висотою понад сім тисяч метрів, за найвищу нагороду вважають саме титул «Сніговий барс».

Так, що там не кажи, а сніговий барс — одне із чудесних творінь природи, розкішне муркотливе кошенятко. Якщо, звісно, милуватися ним з безпечної відстані.

ЮРОК

Ще його називають в'юрком. Він близький родич зяблика, ось тільки оперення в нього дещо інакше. Пісня юрка — неголосне скрипуче щебетання з «приспівом»: «чжжж», крик — протяжне «кевк», у польоті — різке «чі-чі» або «вжя». Слухати його чудові «концерти» можна в березовому або ялиновому лісі.

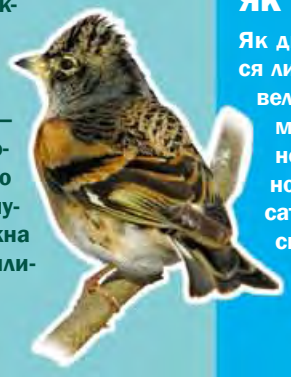

ЯК

Як дикий вид він зберігся лише на Тибеті. Досить велика тварина, у висоту сягає до двох метрів, вага — до тонни. Масивне тіло, ноги короткуваті, помітний горб. Чорно-бура густа шерсть. Особливо волосаті яки на череві і ногах: це у них така специфічна «спідниця», що рятує від переохолодження під час лежання на снігу.

ЯЩІРКА

Остання у нашій тваринній абетці — ящірка. З такої оказії їй присвячуємо віршик...

Якось ранком полювати
Бігла ящірка хвостата.
Поряд зайчик пробігав,
Страшно ящірку
злякав.
Затремтіла, наче лист,
І в траві згубила хвіст.

ХІТовий актор на літеру «Л»

Не знаю, чи водила мама маленького Хіта Леджера в зоопарк дивитися на кенгуру, але таке цілком могло бути, адже наш герой народився в Австралії. Мама його, Саллі, була вчителькою французької мови, батько, Кім, — інженером. Крім нього, у сім'ї підростали три молодші сестрички.

У жилах Леджера тече кров шотландців й ірландців — його батьки приїхали в Австралію з Англії. Дивне ім'я Хіт — скорочення від Хіткліфф: батьки назвали хлопця на честь героя роману Шарлотти Бронте «Грозовий перевал». З того ж роману Кім і Саллі взяли ім'я і для його сестри — як і героїня, вона стала Кейт.

Коли Хіту виповнилося 10 літ, батьки розлучилися. Він залишився з мамою, але завжди підтримував дружні стосунки з батьком. До того ж після розлучення у Хіта з'явилися ще дві сестри: одна — в новій сім'ї батька, друга — в новій сім'ї мами.

Ким бути, куди податися?

Як я вже казав, Хіт народився в Австралії, в місті Перт, у дуже заможній родині. Його прапрадід був багатим землевласником та меценатом, батько володів кількома промисловими компаніями. Дитинство Хіта минало в Австралії. Вчився там у привілейованому закладі для хлопчиків — Гілфордській граматичній школі. Уже тоді, у 12-річному віці, захопився спортом і лицедійством.

Батько Хіта у 1990–1992 роках був президентом хокейної команди, тож всіляко заохочував заняття сина. Хіт завоював чимало шкільних кубків, ганяючи за шайбою. А після тренувань-змагань хлопчина завжди ішов... у шкільний театр. У 1996 році його призначили керівником шкільної трупи, з якою він брав участь у різних акторських конкурсах і фестивалях.

Нині, коли зірку Хіта Леджера запитують в інтерв'ю, хто навчав його акторського ремесла, він каже, що завдячувати має тільки самому собі: «Усі мої акторські помилки — у фільмах. Найсмішніше, що перш ніж зніматися у кіно, я переглянув лише кілька стрічок: ніколи в дитинстві не ходив з батьками у кіно...»

Злети і падіння

Ось так шістнадцятирічним Хіт, сповнений планів і надій, разом з другом Тревором Ді Карло, маючи в кишені всього 69 центів, подався до Сіднею. Про карколомну кар'єру його друга з таким ім'ям ти що-небудь чув? Отож-бо. І я ні. А от Хіт Леджер таки примусив про себе заговорити. Спершу в його юній душі ще боролися симпатії до двох вподобаних професій: не стану актором, то подамся у спортсмени, думав він. Проте вже перші ж спроби на шляху до акторської професії виявилися вдалими. Леджер встигав працювати в місцевій театральній трупі «Globe Shakespeare» і у вільний час бігати на телепроби. Хлопця запросили в телесеріали: спочатку в «Піт» (про життя спортсменів) і малобюджетний фільм «Чорна скеля», потім у стрічку «Ревіння» (в ній актор перевтілювався у середньовічного принца Конора). Останній із перерахованих фільмів не мав шаленого успіху, та щойно кілька його пілотних серій з'явилося на американських екранах, Хіту надійшло запрошення на фабрику зірок — у Голлівуд. Сталося це 1997 року.

Тільки не думай, що круті схили Голлівуду відразу підкорилися Хітові. Був навіть момент, коли він після чергової невдачі (комедію «Пальці віялом» публіка не сприйняла, сміялися тільки критики) повернувся в Австралію. Та через кілька днів після повернення на Батьківщину Леджера вже викликали

ФІЛЬМОГРАФІЯ

2006 — «Цукерочка»
2005 — «Казанова»
2005 — «Повелителі міста»
2005 — «Горбата гора»
2005 — «Брати Грімм»
2004 — «Банда Келлі»
2003 — «Порядок»
2002 — «Чотири пера»
2000 — «Патріот»
1999 — «10 причин моєї ненависті»

в Сіетл — запропонували роль у молодіжній комедії «10 причин моєї ненависті» (1999). Хоча актору цей жанр ніколи не подобався, він погодився, оскільки не мав у той час іншої роботи. Ех, знав би він, що цей фільм і роль Патріка Верони буквально внесуть його на американський екран, простелять дорогу до сердець мільйонів глядачів. Та перемоги в акторському світі, очевидно, завжди чергуються з поразками. Після тріумфу «10 причин моєї ненависті» знов почалася смуга невдач в акторському житті. Хіт спробував отримати роль диявола у «Кінці світу», і режисер Маркус Ніспел готовий був взяти його. Однак потім місце Ніспела зайняв Пітер Хаямс, який віддав перевагу більш демонічному Габріелу Бірну. Режисер «Мулен Руж» вирішив, що Хіт Леджер занадто молодий, щоб грати у парі з Ніколь Кідман, і запросив Евана Макгрегора. Від ролі Лестата у «Королеві проклятих» актор відмовився сам, бо відчув, що не зможе переконливо зіграти вампіра. Леджер також розумів, що йому потрібна по-справжньому добра роль.

І він отримує таку 2000 року, коли серед 200 претендентів його відбирають на роль у фільмі «Патріот». Він мав стати на екрані сином героя-бунтаря у виконанні його зоряного земляка Мела Гібсона (до речі, комп'ютер у текстах, перекладаючи їх з російської, робить з метра екрана Мела Гібсона якогось Крейду Гібсона). «Більш за все мене зацікавила незвичність долі Габріела, — каже Леджер. — З хлопчика він стає чоловіком. Я можу це зрозуміти, можу пережити разом з ним той складний період життя, коли виходиш з тіні батька і стаєш самостійним чоловіком зі своїми думками». «Патріот» зібрав у США понад 100 млн. доларів, і актор миттєво із зірки став мегазіркою.

З НОТАТНИКА ПАПАРАЦІ

Дата народження: 4 квітня 1979 року.
Колір волосся: шатен.
Колір очей: коричневий.
Улюблений фільм: «Хоробре серце».
Хобі: серфінг, кулінарія, фотографія.
Стиль: одяг йому шиє шкільний приятель Шен.
Улюблене заняття: засідати в журі конкурсів краси.

НАГОРОДИ

2005 — NYFCC Award (New York Film Critics Circle Awards) — кращий актор (за роль Енніса Дельмара в «Горбатій горі»).
2006 — Central Ohio Film Critics Award — актор року («Горбата гора», «Брати Грімм», «Казанова», «Королі Догтауна»).
2006 — Central Ohio Film Critics Award — краще виконання ролі (за роль Енніса Дельмара в «Горбатій горі»).

Після успіху «Патріота» Хіта запросили на головну роль в історичну кінострічку «Історія лицаря». За словами актора, ця роль далася йому легко, бо їздити верхи навчився ще у дитинстві. Єдине, що було важке на знімальному майданчику, — то це спис, жартував Леджер. «Історія лицаря» (2001) (подейкують, що за роль у ній Леджер отримав 10 мільйонів доларів) та «Чотири пера» (2002) підтвердили, що актор чудово почувається в історичних стрічках, а «Бал монстрів» (2001, знявся там разом з Біллі Торнтоном) довів, що Хіт може грати серйозні драматичні ролі. Про це свідчить і остання робота Леджера — роль у «Горбатій горі» (2005) Анга Лі. Ця стрічка стала кращою у конкурсній програмі Венеціанського кінофестивалю і отримала головний приз — «Золотого Лева». Також «Горбату гору» удостоїли премії «Оскар» за режисуру, за найкращу екранізацію, за музику. Її номінували ще й за найкращу чоловічу роль, яку, звісно ж, виконав Хіт Леджер. Та найбільше, що зміг принести цей фільм Леджеру, — це знайомство з актрисою Мішель Вільямс: вона після ролі коханої нашого героя в «Горбатій горі» стала його дружиною в житті і подарувала йому донечку Матильду.

Нині Леджер впевнено утримується у першій десятці тінейджерського рейтингу. Хіт став хітом, можна й так скаламбурити. Він багато знімається, а після важких акторських буднів грає у теніс або катається на сноуборді.

Його іноді порівнюють з Леонардо Ді Капріо, але такі паралелі актора просто бісять. По-перше, Леджер вищий від Лео на дві голови (зріст 192 сантиметри), по-друге, він ніколи не мав проблем ні з ожирінням, ні з зоряною хворобою. Навіть той факт, що у 2001 році журнал «People» зарахував його до списку п'ятдесяти найгарніших людей світу, Хіт Леджер сприйняв спокійно, як ще один черговий щабель кар'єри, ще один крок на життєвому шляху.

«Гаряча» новина

І насамкінець новина зі знімального майданчика. На превелику радість усіх фанів Хіта Леджера журналісти все-таки «вполювали» і вивідали про плани на роль Джокера в сиквелі «Бетмен: Початок» — «Темний лицар», реліз якого компанія «Warner Bros» запланувала на червень 2008 року. «Мій Джокер, — розповів актор,— помітно відрізнятиметься від образу, створеного Джеком Ніколсоном. Більше похмурих відтінків замість клоунади, тобто усмішок стане менше, а зловісного блиску в очах більше».

Знак біди

«Настала зима, — написав у творі Джексон, — і зі співочих птахів у місті залишилися тільки ворони...» Ну що візьмеш із нашого музикознавця, йому навіть ґави співають!.. Між іншим, співають вони не тільки Джексону, а й лондонцям, зокрема тим, що біля Тауера живуть. А в Англії така прикмета: поки в Тауері живуть ворони та круки, доти з нею буде все гаразд. От і слухають вони те каркання, мов трелі солов'їні...

Фортеця з'явилася ще в незапам'ятні часи: спершу то був частокіл, потім — кам'яні вежі. Тауер ріс і був одночасно міською фортецею, резиденцією королів, скарбницею і навіть в'язницею. Одна з його легенд — круки, що живуть тут століттями. Реставратори нерідко натикаються на гнізда з найнесподіванішими предметами: печатка, медальйон, золотий годинник... Якось трапилася залізна рицарська рукавиця!..

Одна з найдавніших крукових династій кілька століть берегла свої скарби. Початок сімейному маєтку був покладений 1553 року, коли молодий крук почав обживати затишну місцинку під зубцем Кривавої вежі...

Тук-тук-тук!..

П'ятнадцятого липня 1553 року у вежі почалася метушня: в покоях палили каміни, шпалерники оздоблювали стіни та розвішували килими, притягли дубові меблі. Кривава вежа чекала на Джейн Грей...

Кволий син Генріха VIII процарював 6 років і дав дуба. У боротьбу за трон вступили його сестри — принцеса Марія та її зведена сестра Єлизавета. Але корону здобула леді Джейн Грей, яка мала дуже віддалені права на престол. Які права — таке і царювання, яке тривало дев'ять днів...

До Кривавої вежі наближалася невелика процесія. Крук бачив, як усередину зайшла жінка в темно-зеленому платті. Місяць тому він навідувався сюди щодня, і чоловік, що жив тут, відчиняв вікно та викладав на підвіконні рештки трапези. А якось крук влетів у камеру й поцупив перстень. Потім чоловіка забрали, і птах проводжав процесію: віз, оточений вершниками, священик і здоровань у червоному камзолі та з сокирою.

Джейн молилася, коли у вікно хтось дрібненько постукав. Відчинивши стулку, леді Джейн побачила чорного птаха. Крук змахнув крилами, витягнув шию і так каркнув «Віват!», що та аж підскочила.

Спочатку леді Джейн прийняла крука за чорта. А потім вирішила, що це знамення, впала навколішки і стала молитися. Збентежений крук обурено застрибав на підвіконні. Кричати «Віват!» його навчив попередній мешканець вежі, і за кожне правильно вимовлене слово він пригощав птаха шматочком сиру.

Крук посміливішав, злетів на стіл, бадьоро прошкандибав до пудингу і заходився трапезувати. Так почалася дружба птаха та ув'язненої.

Ніщо не вічне

Леді Джейн провела в ув'язненні сім місяців, і за цей час тюремний крук помітно погладшав. Він зберіг про шляхетну бранку найкращі спогади: леді Джейн не зачиняла вікно, пускала його до себе і годувала з долоні (одного разу, скориставшись нагодою, він поцупив її золотий браслет).

До подій, які творилися за стінами замку, круку не було ніякого діла. Спершу там лунко бомкали дзвони, за кілька днів стріляли гармати, за Темзою палали будинки, вулицями скакали вершники в латах. Крук остаточно переконався, що відгороджений міцним муром Тауер — чи не єдина затишна місцина. Коронація Марії, урочистості, бунт і вуличні бої крука не хвилювали. Він справно отримував свою порцію об'їдків і на життя не ремствував. А життєвий шлях леді Грей тим часом добігав кінця.

І от її повели на ешафот. Перш ніж зробити останню справу у житті — стати навколішки, розстібнути комір та зав'язати хустиною очі,— леді Джейн підняла голову. Їй здалося, що над місцем страти висить її крук. Джейн усміхнулася: птах прилетів провести її в останню путь. Крук остаточно переконався у тому, що так закінчують свій шлях усі мешканці його вежі. Вони приходять, аби його годувати, прикрашають пташине життя красивими речами і йдуть...

Справи монарші

Життя у Тауері тривало своїм ходом: через Зрадницьку браму до замку приводили нових насельників, деякі залишалися тут надовго, інших скоро випускали, а треті покидали фортецю добре знайомою крукові дорогою: сповідь, плаха, поховальний віз...

Марія правила залізною рукою. Вона вийшла заміж за іспанського принца і насаджувала у країні католицтво. Незгідних відправляли на вогнище. Народ прозвав королеву Кривавою Мері. Але сама вона була глибоко нещасна, адже її ненависна суперниця, Єлизавета, і далі топтала цю землю. Якби Марії вдалося народити спадкоємця, життя Єлизавети Тюдор не вартувало б і гроша. Але поки що вона була єдиною гарантією того, що по смерті Марії трон не перейде до далекої родички, королеви Шотландської, яку володарка Англії ненавиділа ще більше, ніж зведену сестру Єлизавету.

Аж ось одного разу Марії здалося, що в неї таки буде спадкоємець...

Знатна бранка

Помітивши, що у вікнах Кривавої вежі загорілося світло, крук злетів і сів на підвіконні. Він не знав, що годину тому сюди доправили Єлизавету.

Крук постукав дзьобом у вікно, вклонився і каркнув: «Віват!» Єлизавета розсміялася. Птах зацікавлено озирав нову мешканку. Руде волосся, світлі очі, довгасте обличчя, правильний ніс, чітко окреслене підборіддя...

При дворі вона вважалася красунею, та крук на такому не знався, а от люб'язність дами його підкупила. Він скосив блискуче око, розтулив дзьоба і спритно схопив величезний шмат шинки. Потім ще... Того вечора крук наївся так, що ледве долетів до гнізда.

Марія Тюдор, зрозумівши, що дитини у неї не буде, скріпивши серце, пробачила Єлизавету. Крук знову залишився сам. Трохи втішало те, що під час зборів йому вдалось цупнути зі стола блискучу заколку...

Невдовзі Марія померла, і на трон зійшла Єлизавета.

Норовистий граф

Якось на засіданні Таємної ради королева Єлизавета посварилася з графом Ессексом. Граф обернувся до государині спиною, за що отримав ляпаса і мало не вихопив меч. Розлючена Єлизавета відправила Ессекса під домашній арешт. Скривджений граф підняв бунт. 8 лютого 1601 року з дому Ессекса висипав загін рицарів і, вимахуючи шпагами, рушив до палацу. Королівська гвардія загнала прибічників Ессекса назад, і після короткої облоги ті здалися. Граф опинився у Тауері.

Наступної ночі, як Ессекса відправили у Тауер, у тюремне вікно постукали. Граф зрадів, вирішивши, що з бойової площадки до нього по мотузці підібрався хтось із друзів. Та за вікном замість визволителя показався величезний чорний крук. Птах глянув в'язневі в лице і крикнув: «Віват!» Граф зрозумів: це ангел смерті... Рідні, що відвідали графа перед стратою, рознесли по Лондону звістку про страшне видіння.

Коли Ессекс заволав і взявся жбурляти в нього всім, що було під рукою, крук утратив віру в людей. Йому, щоправда, вдалося наостанок прихопити важкенький срібний келих — для колекції, — та осад на душі залишився. Крук зрозумів, що його хотіли вбити, і відтак забув дорогу до Кривавої вежі.

А граф пішов на ешафот...

* * *

Легенда про чорного крука з Тауера, що з'являвся перед в'язнями, жила довго, поки з королівської в'язниці не зробили музей. Сьогодні круки над Тауером не літають — вони поважно походжають внутрішнім двором, де колись робили плахи. Тут добре пам'ятають: Англія непорушна, поки тут живуть круки.

Транзисторна лялька

Джанні Родарі

— Ну, і що ми подаруємо Енріці на Різдво? — запитав сеньйор Фульвіо в сеньйори Лізи, своєї дружини, і в сеньйора Ремо, свого шурина.

— Гарний барабан, — не замислюючись, відповів сеньйор Ремо.

— Що?!

— Еге, гарний барабанисько. І палички, щоб дроб вибивати. Бум, бум!

— Не вигадуй, Ремо! — сказала сеньйора Ліза, для котрої сеньйор Ремо не шурин, а рідний брат. — Барабан займає забагато місця. І потім, хто знає, чи не розсердиться дружина нашого сусіда-м'ясника.

— Я певен, що Енріці дуже сподобається кольорова керамічна попільничка у вигляді коня. І не одна, а в оточенні інших керамічних попільничок, але вже геть маленьких і у вигляді сирної головки.

— Енріка не палить. Їй усього сім років, — суворо зауважив сеньйор Фульвіо.

— Тоді срібний череп або бляшану коробку для ящірок. А може, черепаховий консервний ніж у вигляді ягняти або квасолеопилювач у вигляді парасольки.

— Годі дурникувати, Ремо, — сказала сеньйора Ліза. — Хоч раз будь серйозним.

— Ах, серйозним! Ну тоді два барабани.

— Я сама знаю, що потрібно Енріці, — підсумувала сеньйора Ліза. — Гарна транзисторна лялька з приробленою до неї пральною машиною. Лялька, що ходить, говорить, співає і навіть пише.

— Згоден, — проголосив сеньйор Фульвіо, твердо, як належить главі сім'ї.

— Мені особисто байдуже, — сказав сеньйор Ремо. — Піду посплю на м'якій постелі та м'яких подушках.

І от настало Різдво. Продавці у крамницях вивісили над дверима чудові свинні окости, а в сувенірних магазинах виставили у вітринах попільнички у вигляді маленького флорентійського писця. На вулицях з'явилися сопілкарі, в Альпах випав сніг, долину річки По огорнув густий туман.

Транзисторна лялька стояла перед різдвяною ялинкою і дожидала Енріку. Дядько Ремо дивиться на ляльку, усміхаючись. Ніхто не знає, що він ще й маг.

Він доторкнувся до ляльки у трьох місцях, переставив кілька транзисторів, знову усміхнувся та й пішов до кафе. За хвилину прибігла Енріка, побачила ляльку і скрикнула.

— Яка ти гарна! Зараз я приготую тобі сніданок.

Енріка видобула з ящика з іграшками тарілочки, скляночки, вазочки, пляшечки, розставила на іграшковому столику і наказала ляльці сісти на стільчик, пов'язала їй фартушок і взяла ложку, щоб погодувати. Та щойно Енріка повернулася, лялька стукнула ногою по столі, і весь посуд полетів на підлогу.

Прибігла сеньйора Ліза, вирішивши, що це впала Енріка. Побачила на власні очі, який у кімнаті погром, і тут же накинулася на доньку:

— Капосне дівчисько! Якраз на Різдво набешкетувала. Дивись, якщо не виправишся, заберу в тебе ляльку.

І пішла до ванної.

Енріка залишилася сама. Вона схопила ляльку, нашльопала її, обізвала капосним дівчиськом і наказала:

— Якраз на Різдво набешкетувала. Дивись, якщо не виправишся, я замкну тебе назавжди у шафі.

— За що? — запитала лялька.

— За те, що ти розбила тарілочки.

— Не люблю грати в цю дурнувату гру. Пограймо краще в механічні машинки.

— Я тобі дам машинки! — і знову шльопнула ляльку.

У відповідь та смикнула Енріку за волосся.

— Ой! За що ти так?

— Законний самозахист! — пояснила лялька. — Ти сама мене навчила.

— Ну добре, граймось у школу, — пробурмотіла Енріка. — Я буду вчителькою, ти — ученицею. Оце — зошит. Ти наробила у диктанті помилок, і я ставлю тобі двійку.

— До чого тут цифра 2?

— До того. Тим, хто гарно написав диктант, ставлять п'ятірку, тому, хто погано — двійку.

— Навіщо?

— Щоб поганий учень навчився писати диктанти.

— Сміх та й годі.

— Що ж тут смішного?

— Як що? Сама подумай. Ти вмієш кататись на велосипеді?

— Авжеж! — відказала Енріка.

— Коли ти вчилася кататися і падала, тобі ставили двійку чи пластир?

Енріка розгублено замовкла. А лялька вперто доправлялася:

— Згадай. Коли ти вчилася ходити і падала, мама ставила тобі двійку?

— Ні.

— Але ж ти навчилася ходити. А потім і говорити, співати, застібати ґудзики, шнурувати черевики, чистити зуби, мити вуха, відчиняти і зачиняти двері, вмикати телевізор, відрізняти собаку від кота, сир пармезан від сиру горгонцола, правду від брехні, воду від вогню. Без оцінок, правда?

Енріка проігнорувала запитання і запропонувала:

— То я помию тобі голову.

— Та ти здуріла! У Різдво!

— Мені приємно мити тобі голову.

— А мені ні — мило потрапляє в очі.

— Одним словом, ти моя лялька, і я можу робити з тобою, що захочу. Ясно?

Але лялька, схоже, не збиралася їй коритися. Вона залізла на ялинку і,

поки лізла, розбила не одну кольорову лампочку. А опинившись на вершині, збила інші лампочки у вигляді гномів та Білосніжки.

Енріка, щоб заспокоїтись, підійшла до вікна. У дворі одні діти грали у м'яч та в кеглі, інші каталися на триколісних велосипедах, самокатах, стріляли з лука.

— Чому б тобі не погратись у дворі з дітьми чи в кеглі? — запитала лялька, на знак повної незалежності запхавши два пальці до носа.

— Там самі хлопці, — тоскно відповіла Енріка. — Вони грають у свої хлопчачі ігри. А дівчата повинні гратися ляльками. Навчитися бути зразковими матерями і прекрасними домогосподарками, котрі вміють розставляти тарілки та чашки, прати білизну і чистити взуття. Мама завжди чистить татові черевики.

— Бідолашка!

— Хто?

— Твій батько. Як видно, він безногий і безрукий...

Енріка вирішила, що саме час дати ляльці пару ляпасів. А щоб дістатися до неї, їй довелось лізти вгору по різдвяній ялинці. Дурнувата ялинка чомусь узяла та й упала на підлогу. Лампочки та скляні янголятка розлетілися на друзки.

Лялька опинилась під стільцем і звідти стала дражнити Енріку. А потім підхопилася та підбігла до дівчинки — поглянути, чи не забилася.

— Тобі не болить?

— Так я тобі й сказала! — промовила Енріка. — Ти невихована лялька, і я тебе більше не люблю.

— Ну нарешті! — вигукнула лялька. — Сподіваюся, тепер ти станеш гратися з машинками.

— І не подумаю. Я гратимуся зі своєю старою ганчірковою лялькою.

— Правда? — протягнула транзисторна лялька. Озирнулася довкола, побачила ляльку, схопила її та викинула у вікно.

— Тоді я гратимуся зі шкіряним ведмежам, — не здавалася Енріка.

Лялька викинула й ведмежа. Енріка гірко розридалася. Її батьки почули доньчин плач і прибігли до дитячої кімнати. І що ж вони побачили? А ось що — нова лялька, схопивши ножиці, різала плаття ляльок Енріки.

— Та це ж суще варварство! — вигукнув сеньйор Фульвіо.

— Як я помилилася! — простогнала сеньйора Ліза.

І вони кинулися пестити, гладити й цілувати Енріку.

— Тьху! — гукнула лялька з шафи, куди вона залізла і зараз обстригала собі довге, на її погляд, волосся.

— Чула? — сказав сеньйор Фульвіо. — Цього її міг навчити тільки твій брат.

У цю ж мить сеньйор Ремо, мов його гукнули, з'явився на порозі. Він із першого погляду все зрозумів. Лялька лукаво підморгнула йому лівим оком.

— Що трапилося? — невинним голоском запитав сеньйор Ремо.

— Ця чортиха не хоче бути лялькою! — схлипуючи, пробурмотіла Енріка.

— Хочу гратися в кеглі, — заявила лялька. — А ще хочу барабан, галявину, ліс, гору і самокат. Хочу бути фізиком-атомником, машиністом, лікарем-педіатром. Або ж водопровідником. А якщо у мене буде донька, я відправлю її в кемпінг. Ну, а як почую від неї: «Мамо, хочу бути домогосподаркою і чистити чоловіку черевики»,— я покараю її — поведу в басейн і до театру.

— Та вона здуріла! — вигукнув сеньйор Фульвіо. — Може, транзистор зіпсувався?

— Ремо, ти на цьому знаєшся. Поглянь-но, що там сталося? — попросила сеньйора Ліза.

Лялька скочила Ремо на голову і зробила сальто-мортале. Ремо доторкнувся до неї в трьох різних місцях. І лялька перетворилася на... мікроскоп.

— Ти все наплутав! — обурилася сеньйора Ліза.

Ремо знову доторкнувся до ляльки. І вона перетворилася спочатку на чарівну лампу, потім на телескоп, потім у ролики й нарешті — на стіл для пінг-понгу.

— Ти її доконаєш? — не витримав сеньйор Фульвіо.

Ремо зітхнув і знову доторкнувся до транзисторної ляльки. І вона перетворилась на нормальну ляльку. З довгим волоссям і пральною машиною.

— Мамо, я хочу прати білизну, — ляльковим голосом заявила вона.

— Ну нарешті! — зраділа сеньйора Ліза. — Енріко, пограйся лялькою. Встигнеш до обіду все перепрати.

Та Енріка вагалася. Глянула на ляльку, Ремо, батьків. Зітхнула і сказала:

— Ні, я хочу спуститися у двір і пограти з хлопцями в кеглі. А потім, може, ще зроблю і сальто-мортале.

БАЙК ВИБИРАЙ — до себе приміряй

Зібрався нарешті, зваживши всі за і проти, купувати байк? Моє тобі вітання і відразу ж — застереження: досвід вибору гірського велосипеда і знання його «анатомії» до останньої гаєчки тобі не допоможуть. Навіть не пригодяться. По-перше, не варто мізкувати над доцільністю і функціональністю кожної деталі, яких у цього виду байків неймовірна кількість, та й вибір висоти рами у BMX'ового байка неактуальний, бо розмір цей у них єдиний і не залежить від зросту і габаритів «вершника». Зрештою, якщо навіть тебе щось не влаштовує в байку, будь морально готовий, що замінити комплектуючі чи переоснастити байк на індивідуальне замовлення просто... не вдасться.

Ех, куплю — промчу з вітерцем

Racing — дисципліна динамічна, швидша від вітру. «Танком» тут не розженешся. Звідси й перша вимога до такого BMX'ового байка — його маса. Чим твій байк буде легший, тим краще. Правило поширюється на всі комплектуючі: від вух до п'ят твого двоколісного приятеля, тобто від рами до самої ґуми.

Рейсівські байки специфічні. Ними в іншу дисципліну не в'їдеш, що зумовлено насамперед подовженою базою (відстань від осей коліс) і підбором компонентів.

Flatland — так само, як racing, претендує на ексклюзивність і неповторність, а тому й на неможливість використання байка в умовах інших дисциплін. Одне слово, як кермо не крути — вузька спеціалізація (якщо, звісно, тобі трапився справжній флетовий байк).

Щодо порад з вибору такого екстремвелосипеда, то на питанні його маси можеш зовсім не зациклюватися. Прискіпливіше придивляйся до рами, яка має бути дуже короткої бази. Купа всіляких фішок, як у жодній іншій дисципліні, покликані служити для зручності райдера (тобто ти можеш під час якогось супертрюку вхопитися за будь-яку частину байка). До основних достоїнств сміливо зараховуй коротку раму, 48-спицеві колеса, наявність ротора і пегів, хромовані ободи, маленькі зірочки, кермо, що складається з 4–7 складових. При виборі байка не варто особливо гнатися за надміцністю рами і деталей, бо flatland достатньо спокійний і розмірений вид BMX-фристайлу. Навантаження на них дуже мале (порівняно з тим же street-ом), тому орієнтуватися насамперед потрібно на зручність і мініатюрність.

Street, Vert та **Dirt**... Щось мені це нагадало клички мишенят з казки: Круть, Верть... Зрештою, у цих дисциплінах ні «круть», ні «верть» не бракує... А об'єднують їх в один підпункт, бо хоч такі окремі види BMX'у й існують, спеціалізованих байків під них нема. На одному стрибають з трампліна, відразу ж, прокрутивши пеги, їдуть стрітувати, а купівля байка тільки для катання на нім у рампі — просто абсурдна. Інакше кажучи, байки цих трьох дисциплін взаємозамінні (у них схожі геометрія рами, набір компонентів). Це спрощує завдання: проси в продавця показати байк для фристайлу. Ти, може, бачив, що хлопці стрибають і на простіших «машинах», ніж те, що тобі демонструють фахівці? Не переймайся. Достатньо дещо переробити байк (зняти пеги, підібрати ґуму, зняти переднє гальмо і ротор) — і він стане легший, не втративши своєї міцності.

Спрощення байка стане у пригоді і в дерті, де за час розучування трюка він падає дуже навіть немало і запросто може щось «зайве» поламатися. А ось на великій масі стрітового BMX'а не зациклюйся, подбай краще про максимальну міцність.

Байк купити — пішки не ходити

Купити байк один раз і на все життя, щоб він довгими роками служив тобі вірою, правдою і колесами, коли в тобі екстремдух прокидатиметься, теж навряд чи вийде. Через свою складну долю і нещадну експлуатацію (ну коли ти падаєш, то байк теж, ще й частенько він знаходиться під тобою) вони частенько ламаються. Очевидно, правильніше вести мову про кілька покупок екстремвелосипедів середнього рівня. Основних пунктів, довкола яких точитиметься вибір, два: дисципліна і ціна. Щодо другої, то, на щастя, BMX-байк ані тебе, ані твоїх батьків не розорить: сума не така й велика, щоб порпатися у деталях і вираховувати з калькулятором, у скільки яка модель тобі обійшлася. Більш трепетного ставлення при купівлі вимагає дис-

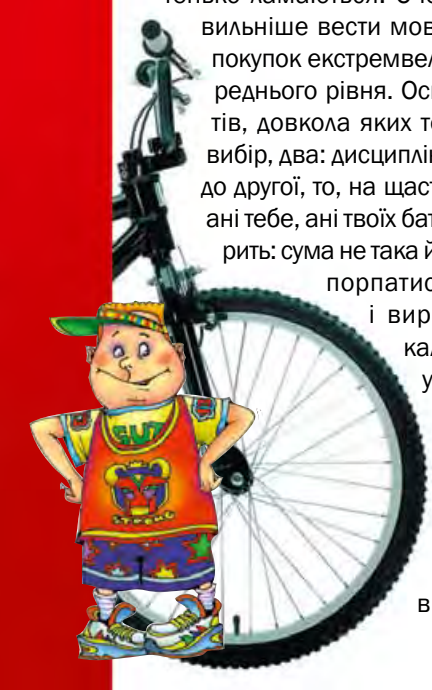

Моя спецформа — моя фортеця

Гасати BMX'овим байком і бути впевненим у своїй безпеці — речі взаємозв'язані. Захист забезпечить тобі відповідне екіпірування. Але мудрість — не

переборщити: падати з лязкотом лицаря тевтонського ордену в латах теж не гоже.

Головне — штани і взуття. Штани не повинні бути дуже широкими, інакше потраплятимуть у зірочку, що загрожує аварією (про травми і захист від них я вже минулого разу розповідав). І ніяких кедів з тонкою підошвою — рапаті пеги доберуться до твоїх п'ят за п'ять хвилин! У взуття має бути твердий і товстий низ, та й його вистачить максимум на місяць.

Взуття для катання на BMX шиє немало фірм. Тож вибір ніби й широкий, але важливо не помилитися. Неправильно підбереш взуття — приємних вражень

Стиль катання/ параметри	Racing	Flatland	Vert	Dirt	Street
Рама	алюмінієва, подовженої бази	зменшеної бази	стандартних параметрів фристайлових байків	хром-молібденова, надміцна, трохи подовжена база	хром-молібденова, надміцна
Колеса	з 36-спицевими нехромованими ободами, подвійні втулки — якнайкращі	з 48-спицевими хромованими ободами	з 14-міліметровими осями втулок, з 48-спицевими хромованими ободами	якісні втулки, осі — передня на 10, а задня на 14 мм. Міцні подвійні ободи. 48 спиць	якісні осі на 14 мм, 48 спиць, подвійні ободи, масивна передня зірочка
Ґума	обов'язково з протектором	«слік» (протектор майже відсутній)		обов'язково з протектором	на твій розсуд
Кермо	двоскладне	4–7-складне	4–7-складне	двоскладне	
Гальма	обов'язково V-Brake	передні і задні	будь-які	будь-які	чим добротніші, тим краще
Система	трискладна, шатуни 165–175 мм		бажано триелементна	бажано триелементна	обов'язково трискладна
Кермова	повністю розбірна				
Додатково	педалі контактні	пеги, ротор, якнайменша вага	пеги, ротор	ротор	пеги, ротор

кедах найчастіше буває з ґуми (стійка і водонепроникна) або іншого щільного матеріалу.

2. Підошви не повинні бути дуже м'якими (для стрітера або дірт-джампера це те саме, що кататися босим). У флетленді найбільші небезпеки від тонкої підошви чатують у момент, коли нога потрапляє в спиці або застрягає між поверхнею і педаллю. Жорстка підошва просто застрягне і не дасть ступні гнутися — так уникнеш травм.

3. Крім жорсткості підошви, важливі так само її склад і будова. Зазвичай підошва зроблена з полімерів, міцніших і жорсткіших, ніж ґума. До того ж вони повинні бути абсолютно плоскими, але не лисими. Найкраще, щоб підошва була густо вкрита маленькими шипами — це збільшує контакт з педаллю. У такому разі ти виграєш двічі: тобі не доведеться купувати нові дорожчі шиповані педалі, до того ж — немає колючих шипів — нема і болючих порізів ними: всі BMX'ери знають, як воно — півсантиметровим шипом по гомілці. (До речі, ти ж не в шортах, надіюсь, катаєшся?)

4. І останнє, вирішальне, — зручність! Врахувавши названі вимоги до одягу байкера, тобі буде достатньо, щоб одночасно подбати про власну безпеку, кваліфіковано екіпіруватися і справити враження не тільки на дівчат із сусіднього двору, а й на відомих у мікрорайоні райдерів. Оце майже все з того, що я хотів розповісти тобі про BMX. Але якщо у тебе залишилися якісь питання — пиши, і ми неодмінно знайдемо відповіді на них разом в наступних номерах журналу.

■ **Те, що в таблиці пропущено, — несуттєве і катанню відчутно допомогти не може, та й ламається нечасто.**

і безпечних «приземлень» не сподівайся.

Кеди! Тобі потрібні зручні і надійні кеди. Вони зарекомендували себе міцнішими і витривалішими від кросівок. Приглядайся до взуття для BMX від фірм «DC Shoes», «Adidas», «AXO», «Vans», «EC», «Etnes». Перероблену скейтерську модель (так хитрують деякі виробники) краще обминати. І пам'ятай: головне не лейбл на кедах, а самі кеди.

Ось тобі паспорт для такої покупки. Звір відповідність запропонованого тобі у магазині взуття за пунктами і або купуй, або вирушай далі у пошуках чогось більш надійного і відповідного.

1. Оглянь кеди: як прошита підошва і решта деталей, з якого матеріалу зроблені кеди, чи є бічний захист, чи є «щит» для пальців на носку? Захист на

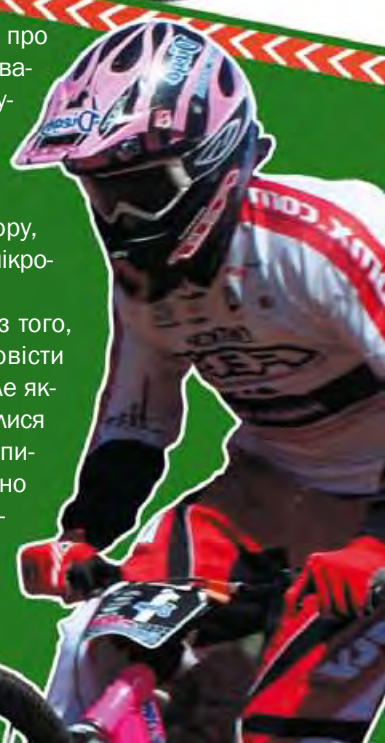

Світ — прекрасний життя — як казка!

Що там не кажи, а ми, українці, звикли дивитися на світ зачарованими очима. У кожному буденному явищі ми здатні вгледіти щось магічне і справді казкове. Чи не від нашого щирого зачарування переказами про надприродні властивості та загадкові явища так поширилась любов до ворожіння!? Скажу більше — незмінна дитяча віра в казку допомагає нам долати проблеми. І немає в цьому нічого поганого.

Чи така страшна магія, як її малюють?

Побожні люди всіляко відхрещуються, коли чують про ворожіння і магію. А дарма. Звісно, слід розрізняти магію чорну, злостиву і — побутову, або щоденну. Щодо останньої, то вона слугує людині для кращої роботи.

Магія — це ніяка не чортівня, а сукупність дій і слів, які мають чудодійну силу.

Це віра в те, що можна вплинути на довколишній світ через фетиші, духів та чаклунські дійства. Хіба ж не диво — заговорювання зубного болю, примовляння під час посіву (кажуть, таке зерно проростає добротніше), віншування і побажання щастя-здоров'я й таке інше!? За щоденними турботами ми й не завжди звертаємо увагу, що звичайне, іноді навіть банальне побажання-привітання додає нам упевненості та спонукає сіяти добро. І не дивина, що кожен господар, дбаючи про свою родину і свою хату, колись творив довкола обійстя так зване магічне коло. Для цього святили у церкві сіль і мак, обсівали хату і поле.

Магічне коло має прямий стосунок до новорічного водіння кози, ведмедя. Ось тобі й замкнуте коло, ось тобі й сонячний, вогненний знак. Найдивніше те, що зараз, послуговуючись народними традиціями, ми часто-густо й не здогадуємось, для чого вони, — такий собі відгомін прадавньої мудрості. Однак без усіх цих приготувань до свят, без усієї тої магії очікування, без дружнього кола і тим більше без перевдягань не було б так цікаво. Хіба ж ні!?

Ворожіння як заборонений плід

У житті кожного з нас настає так зване роздоріжжя. Якщо донедавна ми просто йшли. І все було краще, аніж завжди, то тут... Хтось шепоче на вухо: «Треба вибирати!» З одного боку добре, що право вибору залишають за тобою, але ж... страшно. Як перестрахуватись? Як не помилитись? Як зробити саме той, правильний вибір, про який потім не шкодуватимеш до кінця днів своїх? У кого спитати поради? І у яких магічних дзеркалах видно наше з тобою майбутнє? Щоб відповісти на всі питання, й існує ворожіння.

Що ж таке ворожіння? Вгадування майбутнього чи відчитування минулого по предметах, зорях, за допомогою зілля, на картах і таке інше. Церква ніколи не схвалювала жодного прояву дізнатись, що чекає на людину у майбутньому — на все воля Божа. А якщо йшлося про справжніх ворожбитів, котрі займались цим професійно, то їм і взагалі проголошувала анафему (відлучення від церкви і заборону ходити на Служби).

І все ж існують в році такі дні, коли заради розваги цим зайнятись можна: на початку нового року, певного господарського сезону, перед святом Андрія, на Водохреща, в ніч на Івана Купала тощо. Гадаю, таке ворожіння стане не актом спілкування із нечистою силою, а цікавою грою, в якій можуть взяти участь усі і при тім не боятись жодної анафеми. Отже, ворожіння — як гра, яка нікому не шкодить і не залишає по собі брудних потойбічних слідів. Про це і поговоримо.

Жінкам заходити суворо заборонено!

У дохристиянські часи свято Введення у храм Пресвятої Богородиці було своєрідним початком, коли зима входила у свої володіння. Після цього дня не можна було рухати землю. Саме від цього дня починали у селі ходити полазники. Вірили: хто першим прийде до хати, той принесе господарям щастя або невдачу, тому й впускали хлопця. Жінки ж у цей день в гості не потикались. У давнину вірили, що опівночі перед Введенням Бог відпускав на землю душі праведників, аби вони могли подивитись на своїх рідних.

Катерини — свято долі

На Катерини, 7 грудня, дівчата ворожили на свою долю. Сільським було куди легше, адже ворожити слід було на гілочці вишні. Вдосвіта дівчата йшли у садок і зрізали гілочку вишні. У хаті ту гілочку слід було поставити у воду і дочекатися Маланки (14 січня). Якщо гілочка зацвіла — дівчина матиме хлопця або й одружиться ще цього року. Якщо гілочка засохла — що ж. Не судилося. Звісно, не так просто у місті, де будинки самі, як той ліс кам'яний, знайти гілочку вишні. Давай придумаємо якесь таке собі міське ворожіння. Кожному із гостей можна приготувати на листочку побажання і заховати у якомусь потаємному місці. Протягом вечора кожен повинен знайти своє. Якщо ж побачить чуже, то хай не чіпає і не підказує. Можна влаштувати пошук з підказками — «тепло» чи «холодно» або придумати пошуки на час. Хто не вклався — нехай виконує ваші забаганки: покукурікає, поквакає, поповзає по підлозі... А нагородою стане... вишневе варення. Або ж і простіше: побажання, заклеєні у конверті, треба розкрити саме на Маланки — ану ж, чи стане терпцю дочекатися!?

Андрію-Андрію, конопельки сію...

Зараз цей приспів може викликати такий собі смішок у наших дружних підліткових колах. Слово «конопелька» чомусь викликає тільки нездорові уявлення про наркоманів. І дарма. А от колись із коноплі робили прядиво, а з насіння видобували олію. Конопляний цвіт був оберегом від відьом, а конопляна нитка — від нечистої сили взагалі. Прядиво цієї рослини вважали приманливим і запашним, із недвозначним підтекстом. От чому в цьому приспіві збереглись не міцні синтетичні волокна чи якийсь там поліестер-віскоза, а саме конопля: і натурально, і ароматно, і приємно. Зазвичай конопля виростає високо, тому в неї й сховатись можна. Цікаво й те, що існували коноплі матірки (жіночі) та плоскінь (чоловічі).

Та ми щось відволіклись. Отже, свято Андрія — це насамперед нагода позалицятись і позмагатись у вправності. А де ж тих конопель у місті взяти? Що ж, як альтернатива — влаштуймо собі цілком підручні змагання. І далеко йти не треба: є ж під рукою і яблука, і коржики, і цукерки. А ще якщо все це гарно свічками обставити, то й романтично вийде. Дівчата ворожать на свою долю, викапуючи віск у плоску тарілку з водою: що побачать, те й їхнє буде (фантазувати не заборонено). А що робити хлопцям!? Знаєш, які вони нетерплячі, коли вареники зачують? Що ж, покличте їх, дівчата, на годинку пізніше. Отоді вже буде свято для всіх, а спочатку — нехай про своє, про дівоче.

Кажуть, що перед святом Андрія дівчата пишуть одні одним імена хлопців і роблять це на 13 картках, адже свято припадає на 13 грудня. Яку зранку з-під подушки виймеш — так твій суджений і зватись буде. Тільки не жартуйте і не пишіть екзотичних імен на зразок Ібрагім, Араш тощо. А що, коли якогось дня це виявиться правдою!?

Варвара-краса, довга коса

Ти, мабуть, помітив, що в імені Варвара є такий собі корінь «вар». Навіть двічі. І недарма. В цей день, а припадав він на 17 грудня, готували вареники (символічний місяць) і варили пиво (або вар). А ще усі бажаючі та вміючі вишивали і пряли, бо кажуть, що саме Варвара навчила людей цього прадавнього мистецтва. На свято Варвари ворожили наші сусіди серби — дивились, як приготована каша і «відчитували» там знаки — добрі та не дуже. Македонці у цей день варили квасолю, аби град влітку не побив урожай. Також запалювали на Варвари так звану варварську свічку, аби відганяла усе лихе та недобре. А щодо наших ворогів, яких іноді називаємо «варварами», то це від того, що давні племена не розуміли їхньої іноземної мови, і їм тільки вчувалося «вар-вар». Та до ворожіння 17 грудня воно стосунку не має.

Миколай Чудотворець

Тут уже не ворожити треба, а шарудіти. Пакунками, які дістаєш зранку з-під подушки. Зрештою, процес пірнання під подушку вже добре відпрацюваний на свято Андрія, тому — нічого дивного. Важливо, аби те, що ти звідти витягнеш, було тобі й корисне, і приємне. І нехай дивне зачарування казкою не полишає тебе протягом року! Бо життя — прекрасне, і з цим треба змиритися!

ЯК ВИБИРАТИ? НА ЩО ЗВАЖАТИ?

Хочеш, щоб ялинка стала справжньою окрасою помешкання на новорічні свята і милувала око якнайдовше? Подбати про це маєш ще при виборі лісової красуні.

Невеличку ялинку на свято можна «запросити» просто з саду. Викопати її заздалегідь з великою грудкою землі і посадити у діжечку чи відро. Зверху кореневу частину присипати торфом. Принести «гостю» спочатку із саду в холодне приміщення, аж тоді — в теплу кімнату. Місце її має бути якнайдалі від опалювальних пристроїв. Аби деревце перенесло таке переселення більш-менш спокійно, не забувай щедро поливати його, а кімнату провітрювати. Оскільки земля в січні скута лютими морозами, пересадити деревце назад на його місце у саду вдасться тобі аж навесні. Тимчасово можна прикопати ялинку разом з посудиною у саду і накрити кореневу частину торфом, плівкою і снігом.

ПЛЯМИ ЗАБАВІ НЕ ЗАВАДА

Свічковий віск. Зішкрябай застиглий віск з тканини тупим кінцем ножа. Губкою нанеси розчинник (продається у маленьких флакончиках). Після цього потри пляму розчином порошку. Сполосни. Можна попрати річ у гарячій воді з додаванням відбілювача із хлором (якщо це допустимо для тканини).

Шоколад або какао. Губкою нанеси засіб від плям (той же «Ваніш», скажімо). Сполосни. Змасти пляму рідким засобом для миття посуду. Попери річ у гарячій воді з додаванням відбілювача з хлором (теж — якщо це не пошкодить тканині). «Шоколадні» плями зникають і від перекису водню. Полий ним забруднене місце, тоді сполосни і попери, як завжди.

Косметика (пудра, олівець до губ, тіні тощо). Губкою нанеси засіб від плям, тоді сполосни водою. Висуши. Намасти пляму рідким засобом для миття посуду і пери в теплій воді.

Дезодоранти. Намочи «потерпілу» річ у холодній воді. Посип пляму порошком до прання і запери. Некольорову річ врятує нашатирний спирт (потерти ним свіжу пляму). Зі старими плямами добре справляється оцет.

ЩОБ УНИКНУТИ ГОЛКОПАДУ...

- Аби хвоїнки з ялинки завчасу не опали, куплену, її спочатку тримають на холоді (але не на морозі), а за два дні до встановлення у кімнаті опускають кінець стовбура у відро з водою, в яку додають 3-4 столові ложки гліцерину, 5 грамів лимонної кислоти, 5 грамів желатину і 15 — товченої крейди (усі складники названі у розрахунку на 3 літри води). У міру зменшення рівня води у відрі її потроху доливають.
- Інший рецепт «довголіття» для кімнатної новорічної красуні. На відро води — дрібка солі, ложка цукру, таблетка аспірину.

ЯЛИНЧИНІ СЕСТРИЧКИ

Спробуй уявити, який гігантський ліс зберегли б люди, якби відмовилися від святкування Нового року з ялинкою. А кімнату, де проходитиме святкування, можна прикрасити й іншими способами. Достатньо розвісити на стінах кілька «букетів» з гілок, зв'язаних дротом, прикрашених кульками, обвитих серпантином і гірляндами.

- Маленькі хвойні гілочки можна розкласти на святковому столі — поміж тарілками, приборами. Ще гарніше буде, якщо ці гілки «засніжити»: натри на тертці пінопласт і посип ним колючі гілочки, попередньо злегка змащені силікатним клеєм.
- Навіть якщо у помешканні немає ялинки, не варто відмовлятися від мерехтливих кольорових гірлянд. А якщо закріпити її на карнизі чи покласти у вазу — і ввімкнути...

ПРЕМУДРОСТІ ЯЛИНКОВОГО «ГАРДЕРОБУ»

Наряджати ялинку починай з електрогірлянди. Далі берись за великі кульки, розташовуючи їх ближче до стовбура. На тонкі гілочки-лапки повісь дрібніші, фігурні. Насамкінець одягай верхівку, чіпляй дощик, серпантин, саморобні гірлянди... Іграшки зручно вішати на звичайні канцелярські скріпки. Вибереш кольорові — буде додаткова декорація.

Прикрашання ялинки кульками і дзвіночками, однаковими за кольором і стилем, створює неповторний ефект — наче справжній витвір мистецтва. Важливе доповнення такої композиції — підвісні стрічки в тон розпису кульок.

Ялинка здаватиметься дуже екзотичною, якщо замість звичних кульок прикрасити її плодами садового фізалісу — помаранчевими «китайськими ліхтариками». І взагалі, живі квіти на ялинці — це дуже несподівано. Особливо елеґантні серед колючих «лап» хризантеми. Не любиш їх запаху? То бери гербери чи щось інше. Тільки треба запастися колбочками з поживним розчином і стрічками для прикріплення їх на гілках.

Також для прикрашання ялинки пасують дрібні помаранчі, червонобокі яблучка, горішки, запізнілі кетяги калини...

«ПРИШЛИ МЕНІ ПОШТІВКУ БЕЗ АДРЕСИ...»

Вперше новорічні «картки» з'явилися в Англії 1794 року. Художник Добсон захотів здивувати друга, надіславши йому картинку із зображенням родини довкола ялинки. А через кілька років розтиражоване «ноу-хау» англійця з'явилося на прилавках крамниць.

На початках улюбленими сюжетами новорічної листівки були релігійні: скажімо, народження Христа. Згодом стали зображати також Санта-Клауса, композиції з квітів. Не менш популярні новорічні поштівки з абстрактними малюнками, а також жартами-«приколами».

Не сумніваюсь, що у тебе знайдеться кілька красивих поштівок. З Європи прийшла традиція зображати на новорічних поштівках Діда Мороза, сажотрусів, гномів.

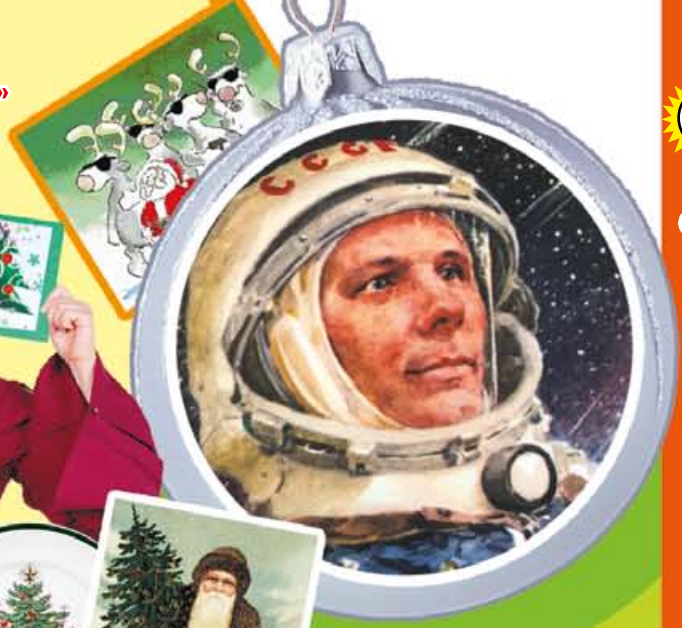

НА ЯЛИНЦІ ВИСИТЬ, ВИЛИСКУЄ, ВАБИТЬ

По-справжньому модним прикрашання новорічно-різдвяного деревця стало в першій половині XVI століття, але ще 200 років усі цяцьки були їстівними. З другої половини XVIII століття ялинкові прикраси стають все розмаїтішими: паперові квіти, «позолочені» шишки, фігурки — феї, ангелята, сріблясті зірочки, квіти...

1848 року в містечку Лауш (Тюрингія) виготовили перші ялинкові кульки зі скла, вкритого зсередини шаром свинцю, а зовні — блискітками. Склодуви розпочали масове виробництво: на полум'ї газових горілок і при високій температурі навчилися виготовляти тонкостінні кульки різних розмірів. Так з'явилися виноградні грона, птахи, рибки, фігурки Санта-Клауса... Зверху іграшки притрушували сріблясто-золотистою «пудрою».

Знані майстри ялинково-іграшкових справ працювали на початку XX століття у Чехії, Польщі, США, Японії. Заговорили вже й про моду на ялинкові прикраси. Якщо до 1900 року вважалося, що ялинка має бути яскравою, всипаною іграшками, то на початку XX століття популярним став стиль «мінімалізм» — строгі, елеґантні ялинки у сріблясто-білих тонах. Окремим рядком в історії ялинкових прикрас вписані німецькі міста Дрезден та Лейпциг, де народилися іграшки у стилі «техно» — кораблики, дирижаблі, музичні інструменти, карети, а також іграшки-тварини: слоники, ведмеді, жабки...

Перші скляні ялинкові прикраси, які з'явилися на наших теренах, теж були німецького виробництва. Іграшки «на ялинку» йшли через життя разом з людьми, на них залишала свій відбиток історія — і в прямому, і в переносному значенні. Наприклад, на новорічних деревцях у роки Великої Вітчизняної війни особливо популярними були фігурки солдатів, «танки», «пістолети», «собаки-санітари». А в 1960-і, після польоту в космос Юрія Гагаріна, на ялинках заяскравіли літачки, ракети. Тоді ж виготовили перші електрогірлянди.

Нині виробники ялинкових іграшок повертаються до витоків. Особливий шик — кульки, розфарбовані вручну. В моді іграшки з соломи, саморобні звірята з клаптиків хутра, ватні ангелочки. Компанію їм на ялинці складуть суперсучасні, наче з кришталю, акрилові іграшки, гірлянди «зі світломузикою». І не сумнівайся: цьогоріч навіть рожеві поросятка всядуться на ялиновому гіллі. Адже саме цей звір господарюватиме у 2007-му.

ПЕРШИЙ ЯЛИНКОВИЙ КУТЮР'Є?

Перш ніж ялинка стала символом і обов'язковим атрибутом новоріччя, існував звичай на честь приходу Нового року прикрашати дерева. Наші предки вірили, що в деревах живуть духи, які відповідають за врожай хлібів та овочів, тому й намагалися їх задобрити дарунками-прикрасами.

Звичай виділяти зі всіх дерев ялинку і прикрашати саме її зародився у Німеччині. Древні європейці підвішували до лапатих гіл яблука, яйця, горіхи, пізніше вже — іграшки.

Оригінальну традицію перейняли й слов'яни. Наші предки прикрашали свої домівки на Новий рік гіллям сосни і ялини.

Справжні ялинкові прикраси-іграшки з'явилися аж в середині XIX століття.

Прибрана ялинка вперше спалахнула вогниками в 1852 році у Петербурзі на вокзалі. А до кінця XIX століття стала головною прикрасою помешкань. До 1918 року ялинка і Новий рік були нерозлучні. Та наступні 17 років ялинка була під забороною через належність до релігії та церкви.

Нині ми без ялинки Нового року не уявляємо... І якби не ялинка, куди б Дід Мороз клав нам пакунки?

Міфи про 25-ий кадр

Тобі, мабуть, не раз доводилося чути про диво впливу, назване 25-тим кадром. Час від часу замітки про цю цікавинку з'являються у пресі, і щоразу — під новим соусом! Пішов я із цим запитанням до нашого Класного професора. Крапка вислухав мене, поважно протер скельця своїх окулярів і вигукнув: «О! Це пов'язано із телеіндустрією! Зараз я тобі про це трохи розповім! Всідайся зручненько і слухай уважненько!» Я чемненько всівся на сусідній стілець і нашорошив вуха.

Професор Крапка веде манівцями...

Ця історія бере свій початок у 1957 році і її героєм став безробітний Джеймс Вайкері. Справи у нього йшли кепсько. Щоправда, іноді якісь химерні ідеї все ж народжувалися в його голові, але всі вони не приносили жодних грошей. І тоді горе-вчений вирішив перевершити самого себе. Нову ідею йому підказало винайдення тахістоскопа — прилад, який видавав короткі спалахи світла до 1/60000 секунди. Настільки короткі імпульси людська свідомість не фіксує, оскільки вони знаходяться нижче порога сприйняття. З їхньою допомогою фірма «Кодак» отримала унікальні фотографії кулі в польоті. Але Вайкері придумав для цих імпульсів інше призначення й оголосив про винайдення «підсвідомої реклами».

Як стверджував Вайкері, прокручуючи по телебаченню «спеціальну» рекламу, людину можна примусити купувати все, що завгодно. І на додачу дослідник заявив, що восени 1957 року над кіноглядачами міста Форт Лі, що в Нью-Джерсі, було проведено експеримент. Вони дивилися собі один із найпопулярніших трилерів того часу, над яким попередньо попрацювали учені. У багатьох місцях кіноплівки були «вставлені» одиничні кадрики з написами «Ви голодні? Їжте поп-корн!» або «Пийте кока-колу». Кадри мерехтіли занадто швидко, аби можна, було усвідомити ці написи — на 1/3000 секунди під час демонстрування стрічки. Кажуть, глядачі, нічого не підозрюючи, в антракті буквально скуповували у місцевому буфеті поп-корн і кока-колу. І ще кажуть, у той день було продано їжі більше, ніж завжди.

Коли це «шило вилізло з мішка» і занепокоєні громадяни США довідались, що були по суті піддослідними кроликами, посіяли довкола себе неабияку паніку. «Це ж незаконний психологічний вплив на підсвідомість! Це — магічна таємна сила, здатна керувати масами!» — заволали вони. Почали говорити про можливість впливу на результати політичних виборів, про те, що їхніми бідними мізками користуються на власний розсуд. Інші вчені, небайдужі до питань сублімованого впливу (а саме так називається 25-ий кадр у психології), почали лякати американців і тим, що такими ж брудними методами можуть скористатись торгаші, рекламники і нечисті на руку військові...

...І сам збивається на манівці!

Після такого скандального розголосу в США за роботу взялися досвідчені психологи. Вони намагалися запевнити громадськість, що усі ці експерименти — маячня, і що люди й далі можуть мирно жити, працювати і ходити вулицями. Стюард Роджерс — студент-психолог із Нью-Йорка, який написав про цей псевдофеномен свій реферат, навідався у Форт Лі, зібрав детальну інформацію і довів усім, що насправді ніякого експерименту не було і у Форті Лі ніхто про Вайкері не чув ані слова. Згодом він написав статтю, у якій звинуватив ЗМІ в тому, що вони підтримали химерну ідею Вайкері щодо підсвідомої реклами і посіяли серед американців паніку. Його підтримала Американська асоціація психологів, яка провела у свою чергу купу досліджень і довела, що даний експеримент виявився... звичайнісінькою собі містифікацією. А в червні 1958 року асоціація спростувала всі псевдонаукові твердження Вайкері про кока-колу та поп-корн.

У тому ж 1958 році містер Вайкері швиденько закрив усі банківські рахунки і зник. Але коли в 1962 році його знайшли і примусили дати інтерв'ю, він зізнався, що все сфальсифікував, аби привернути до себе увагу. Ось так.

Повернення міфу

До цікавинки із 25-им кадром повернулись у 1970-х роках. Спонукою став фільм жахів «Екзорцист» (той, хто виганяє зло з людини), який з'явився на екранах у 1974 році. Аби налякати глядачів, режисер влаштував так, що між кадрами час від часу мерехтіла маска смерті. Кажуть, було страшно. А такі рок-групи, як «Judas Priest»

і «Leg Zeppelin» повставляли у свої альбоми фрази, записані у зворотному порядку... мабуть, заради жарту або з комерційною метою. Саме тоді й виник сам термін «25-ий кадр».

Справа у тім, що сучасна психологія розрізняє в людини сенсорний (усвідомлений) і субсенсорний (неусвідомлений) діапазон сприйняття. Людський розум здатний «проковтнути» візуальну інформацію зі швидкістю 24 кадри за секунду. Саме з такою швидкістю крутять фільми. І жодних 25 кадрів!

Але люди часто бачать саме те, що хочуть бачити. Саме тому від масового переляку всі потягнулись до масового зацікавлення. У 1980-х роках з'явилися перші комерційні продукти із сублімованими технологіями: касети із записами, котрі начебто допомагали схуднути, кинути палити, зняти стрес тощо. А в американських супермаркетах навіть умудрились на фонову музику накладати звукові фрази: «Я — чесна людина, я не буду красти!» Звісно, цю фразу адресували насамперед злодіям. Кажуть, що злодії після цього стали кращими.

Дещо про ефект плацебо

Якщо скептики задовольнились тільки запереченням впливу 25-го кадру на громадськість, то винахідливі психотерапевти використали його у власних (і доволі успішних) цілях. Вони запропонували піддослідним отакі-от записи начебто із лікувальною метою. Хоч насправді там нічого особливого в тих записах не було. Піддослідні вірили своїм наставникам, а до того ж самі були налаштовані позитивно, тому й досягли бажаних результатів. У психології, та зокрема в терапії, такий прийомчик називається ефектом Плацебо. Як то кажуть, чим би дитина не бавилась... Погано, що клієнти платили за розрекламований товар куди більше, аніж він того вартував.

Чи загрожує нам психотероризм?

Про це заговорили тепер знову. Тим більше, що напружені стосунки між країнами спонукають до таких розмов. Тільки у США цією проблемою займається понад 140 інститутів. До справи взялися військові. Кажуть, що сублімованим впливом на маси займались і на теренах колишнього СРСР. Про це тепер дуже модно говорити і тримати людей у постійній напрузі, однак для того нам Бог дав голову, аби ми не тільки шапку на ній носили. Будь-який негативний вплив та навіювання можна легко «нейтралізувати» добрими вчинками, доброзичливим ставленням до оточення, позитивними думками і постійною працею над собою. Не треба одразу ж бігти до ворожки Оляни чи Благовісти — повір мені, старому, вони такі ж люди, як ми з тобою. Тільки що гарно говорити вміють і добре знаються на людських слабкостях!

За кадром «25-го кадру»

Давай спробуємо ще раз поглянути на ідею підсвідомої реклами. Щодня на наші органи чуття діють тисячі подразників: обличчя людей, реклама (!), парфуми. Все це рухається, видає звуки та запахи. Але наш мозок не перенавантажується. І все тому, що нас захистила матінка-природа. Вона виробила у нас захисні механізми, які стосуються інформації про навколишнє середовище. Коли інформація потрапляє в мозок, вона проходить «неглибоку обробку» на рівні підсвідомості. Якщо за якийсь час ця сублімінальна інформація нам не знадобилася, ми її забуваємо. Якщо ж із суцільного потоку мозок виділяє щось важливе — знайоме обличчя в натовпі або авто, що їде на нас із шаленою швидкістю — вмикається свідомість і глибина обробки зростає. Чи буде інформація виділена нашим мозком, залежить від інтересу, який вона для нас являє та від часу впливу. Так, вигляд машини примусить нас зреагувати за соту долю секунди, але ми не пригадаємо облич пасажирів у маршрутці, напроти яких сиділи півгодини. Це явище має назву «розумової сліпоти». Саме розумовою сліпотою можна пояснити те, що навіть коли ми дивимося на екран, то не запам'ятовуємо великий відсоток телереклами. Наш мозок не бачить потреби концентруватися на величезних обсягах інформації. То що ж тоді говорити про «інформаційну пилюку», якщо мозок навіть не здогадується про її існування!

За минулі півстоліття світова спільнота перехворіла на хворобу «25-го кадру». Тож будь здоровий і ти та нічого не бійся!

Новий рік і Діди Морози

Дід Мороз засніжений,
Руки крижані,
У віконце стукає:
«Відчиніть мені!»

Ось такий простенький новорічний віршик згадується мені щоразу, тільки-но побачу новорічну ялинку. А розповідала я його (страшно й згадати), ще коли у садочок ходила. Тоді я думала, що Дід Мороз — він і в Африці Дід Мороз, хоч там і снігу вдень з вогнем не знайдеш. А потім з'ясувалося, що він таки не один, що їх — ціла армія, причому в кожного народу свій, так би мовити, персональний Дід Мороз!

Хто-хто під личиною?

Дід Мороз, Санта-Клаус, Йоулупуккі, Пер-Ноель, Юлетомте, Бефана... Що їх об'єднує? Авжеж те, що всі вони раз на рік у морозяну зимову ніч обдаровують дітей подарунками. Звідки ж узялись ці персонажі? Що означають їхні імена?

На історію та походження Санта-Клауса вплинули культурні традиції багатьох країн.

У III столітті в малоазіатській провінції Римської імперії Лікія у літнього подружжя народився хлопчик Миколай. Ще в дитинстві він допомагав усякому, хто потрапив у скруту. Потім його вибрали архієпископом у місті Міра, центрі провінції Лікія. Архієпископ Миколай продовжував допомагати людям і рятувати їх усе своє життя. Серед порятованих ним були й несправедливо засуджені до страти прості люди, і несправедливо вкинуті у в'язницю римські воєначальники. Святитель Божий єпископ Мірлікійський, він же Миколай Чудотворець, став відомим своєю винятковою доброзичливістю, особливо до дітей. Він помер у глибокій старості після короткої хвороби. Його поховали у тому ж соборному храмі міста Міри. У 1087 році мощі святого Миколая перевезли до міста Бар (Італія), вони покояться у мармурній раці у глибокому підземеллі під храмом.

У нас Миколай Угодник став одним з найулюбленіших народних святих. Прості селяни молили його про допомогу, якщо хворіла корова, довго не було дощу або без перерви дощило чи ставалося якесь лихо. Пам'ять про нього церква шанує двічі на рік: 19 грудня — Миколай «зимовий» та 22 травня — Миколай «весняний».

У місті Міра (нині Демре) і зараз стоїть храм, основою котрого була церква, у якій служив Миколай Угодник (до 1087 року в ній покоїлися мощі святителя). Турки назвали її Баба-Ноель-Кілізе — Церква Діда Мороза. Середземноморський клімат сильними морозами не вирізняється, а в холодних країнах за все своє тривале життя святий Миколай (він же Санта-Клаус) ніколи не бував. Ніхто не здогадувався, що колись його перетворять на двійника Діда Мороза... Як же так сталося? Може, свою роль зіграла дата вшанування цього святого — 19 грудня — перед самим Різдвом?

Існує така легенда. Почувши, що зубожілий городянин через злидні збирається віддати своїх дочок «на блуд», святий Миколай уночі потай підкинув у сад городянина три мішечки із золотом і тим порятував усіх від голоду й ганьби. Відтоді атрибутом Санта-Клауса став мішок з подарунками.

У Західній Європі ця легенда трансформувалася у притчу про те, як святитель кинув у комин будинку, де жили три бідні сестри, золоті монетки. І впали вони в панчохи, котрі сушились перед каміном. Звідси пішов звичай у ніч на Миколая ставити до дверей черевики та вішати панчохи біля ліжка, щоб уранці знайти в них дари. Традиція робити дітям подарунки на День святого Миколая існувала в Європі ще з XIV століття. Потім цей звичай змістився в часі, і подарунки стали робити на Різдво, а святий Миколай в уяві дітей перетворився з суворого священнослужителя на веселого казко-

вого дідуся. Дорослі стали одягатися в манері Миколая — одіння єпископа та палиця, — щоб зіграти роль доброго святого. Вони ходили з дому в дім, питаючи, чи гарно поводилися діти. Діти залишали свої черевики за дверима, щоб уранці знайти в них солодощі та іграшки.

ДОБРОТА БЕЗ МЕЖ І БЕЗ КОРДОНІВ

Як символ, Мороз з'явився давно. Понад дві тисячі років тому мешканці Півночі у зимові ночі кидали за поріг своїх домівок паляниці і м'ясо — задобрювали Мороза, щоб його дух не сердився, не насилав лютий холод.

У кожному краю — свій Дід Мороз. В англійському фольклорі — Джек Фрост (Джек Мороз). У німецьких казках — Німанд (Ніхто). Поряд із французьким Дідом Морозом — Пером-Ноелем — завжди знаходиться пильний Пер-Фуеттар (буквально — «Дід із різками»). Англосаксонська версія носила ім'я Різдвяний Батько. Цей характер був сумішшю святого Миколая та рис богів Тора і Сатурна. Він носив мантію, прикрашену плющем і падубом, мав різку, щоб карати дітей, які погано поводилися, і мішок з іграшками для чемних діточок.

У Швеції Діда Мороза звуть Йолотомтен. У Данії це Юлеманден, а в Норвегії — Юлебукк. У цих північних країнах це ім'я означає «святковий козел», на честь осла, на якому Христос колись приїхав у Єрусалим.

У Карелії живе Паккайне. На відміну від більшості новорічних персонажів, це дуже молодий чоловік. Його головна риса — бешкетлива вдача. Про існування Паккайне стало відомо зовсім недавно, тож він молодий і в прямому, й у переносному сенсі. На Кіпрі Діда Мороза звуть Василем, діти запрошують його так: «Святий Василю, прийди, щастя принеси, виконай усі мої бажання!» Китайці називають його Шен Дань Лаожень, японці — Санта Одзісан, колумбійці — Папа Паскуаль, монголи — Увлін Увгун (його супроводжує Зазан Охін — Снігуронька та Шин Жил — хлопчик Новий рік), румуни — Мош Джериле, норвежці — Ніссе. Єжишек — найскромніший Дід Мороз — живе у Словаччині. Підкидаючи подарунки у будинки дітей, Єжишек уважно стежить, аби його ніхто не бачив. Його чеський колега Мікулаш зовні схожий на традиційного Діда Мороза, ось тільки подарунки носить не в мішку, а в заплічному коробі. І супроводжують його янгол у білосніжному одязі та кудлате бісеня. Слухняним дітям Мікулаш дарує солодощі, а хуліганам — картоплю чи вуглинки.

Фінського Діда Мороза звуть Йоулупуккі (Йоулу — Різдво, пуккі — козел): багато років тому Дід Мороз носив не шубу, а козлячу шкуру і дарунки розвозив теж на козлику. Зараз пересів на сани, запряжені вісімкою оленів. Живе він на горі Корватунтури, її назва перекладається як «корва» — сопка, «тунтури» — вухо (формою гора справді нагадує заячі вуха). Саме завдяки цій горі-вуху Йоулупуккі чує бажання всіх дітей. У стародавні часи Йоулупуккі ходив на Різдво по хатах, пригощав слухняних дітей і карав неслухняних (для чого завжди мав із собою парочку різок).

Найшвидше святий Миколай став асоціюватися з Дідом Морозом у Голландії, а першим перелицював народні повір'я про різдвяного діда у віршову форму Клемент Кларк Мур. Його поема «Прихід святого Миколая» побачила світ у грудні 1822 року. Її поява вважається днем народження Санта-Клауса. У Мура Санта-Клаус — це веселий ельф з округлим черевцем, який потрапляє в дім через комин, розкладає з великого мішка подарунки у черевики чи панчохи біля комина.

У 1869 році вийшли вірші Джорджа Вебстера, де місцем проживання Санти називався Північний полюс. Видавець Луїс Пранг поширив Америкою англійську традицію посилати на Різдво привітальні листівки і в 1885 році випустив першу листівку із зображенням Санта-Клауса у червоному костюмі.

Як звучить різними мовами ім'я Санти, ми вже знаємо. А ось так звучатиме привітання «З Новим роком!» мовами деяких європейських народів.

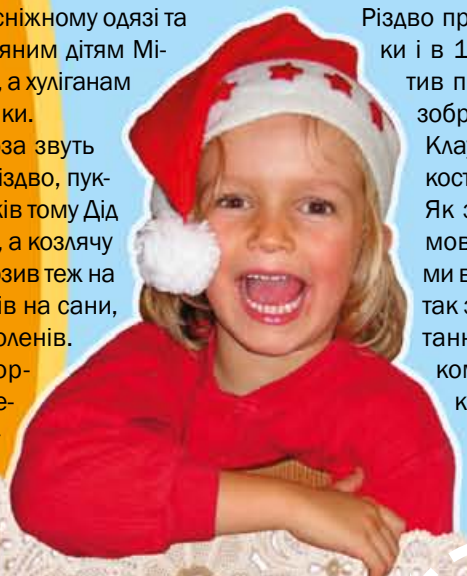

Грецька	Kenourios Chronos!
Датська	Godt Nytar!
Ірландська	Bliain nua fe mhaise dhuit!
Іспанська	¡Feliz Año Nuevo
Італійська	Felice anno nuovo!
Литовська	Laimingu Naujuju Metu!
Македонська	Srekjna Nova Godina
Німецька	Prosit Neujahr!
Норвезька	Godt Nyttar!
Польська	Szczesliwego Nowego Roku!
Португальська	Feliz Ano Novo!
Румунська	An nou fericit!
Сербська	Srecna Nova godina!
Словацька	A stastlivy Novy Rok!
Словенська	Sreeno novo leto!
Фінська	Onnellista Uutta Vuotta!
Французька	Bonne Année!
Хорватська	Srecna Nova godina!
Чеська	Scastny Novy Rok!
Шведська	Gott nytt ar!
Есперанто	Felican Novan Jaron!
Естонська	Head uut aastat!

Новорічна ніч на смак

Чому свята, а Новий рік особливо, наша уява обов'язково пов'язує із смачним застіллям? Чим новорічні страви відрізняються від буденних?.. Чому у них якийсь особливий смак — святковий?.. Так, вони більш вигадливі, різноманітні, часто із дорогих продуктів-делікатесів. А ще? Правильно... Новорічні страви вирізняються своєю оздобою, прикрасами...

Коли в кімнаті виструнчилася красуня-ялинка, коли з-під стелі звисають гірлянди з цукерок, коли на тумбі у вазі сяє-вилискує змайстрована Кицею композиція із кульок, серпантину, дощику і пахучих лісових шишок... Тоді і стіл за наповненням і оформленням має відповідати духу загального свята. Щоб у кожній тарілці — Новий рік.

Фантазія + провізія...

Зимово-сніжної пори особливого колориту додасть стравам зелень. Адже апетитніше брати бутерброд з листочка свіжої салати, ніж навіть з найгарнішої таці. На лимонній шкурці зроби надрізи ножем, виріж поздовжні смужки. Тоді, коли нарізати фрукт кружальцями для прикрашання смаколиків з риби, вийдуть лимонні зірочки...

Гості можуть не впізнати у тарілці вареної моркви, але спіральки, квіточки, стрічки — то з неї харчові прикраси. Білі квіти для дизайну салатів і бутербродів вирізають формочками з кружальця редьки. Для прикрашання бутербродів і салатів ніби спеціально виросли грибочки. Тільки, ясна річ, беруть їх варені або мариновані. Яйце розрізають на дві квітки (кінчик ножа вимальовує-вирізає на білковій поверхні зубчики) або кружальцями — яйцерізкою. Зверху для контрасту його можна притрусити червоним перцем або січеною зеленню.

Шматочки сливи, райські яблучка, виноград, дольки мандаринки, кружальця апельсина — не тільки гарна прикраса страв, а й смачна приправа. Дрібні фрукти, наприклад полуницю з морозилки, можна обкачати у цукрі-«іней»...

Ми ось спробували скористатися знаннями про прикрашання страв — і... на нашому столі з'явилася Свинка — символ наступного року. Так ми і прийдешній рік вшануємо увагою, і всім з Класної компанії, хто без салату «Олів'є» Нового року просто не уявляє (хоч би там що календар з курантами торочили), догодимо.

А всього ж старій страві надали нової подоби. Сформували на великій тарелі ложками округлу спинку і невелику голову свинки зі всіма знаного салату, а голівку поросяти «прикрасили» вушками з вареної ковбаси і рильцем, оченята зробили з маслинок, хвіст причепили з вигнутої солоної палички (намочили її в молоці, щоб піддалася). «Шерстка» з натертих на тертці крабових паличок виросла у неї на спинці... Паця вдалася на славу.

А далі вже, окрилені успіхом, ми і бутербродів у вигляді мобільних телефонів наробили (на прямокутних шматочках хліба зверху шмат ковбаски, «панель» із кнопок-маринованих горошин і клавіш-смужок овочів і сиру), і з Ковба-сановим «портретом» теж умудри-

Мандрівка в країну Кулінарію

Свято в кожну хату

Чи не у всіх народів є свої кулінарні новорічні традиції, «щасливі» страви. А ти чув про це?

У Франції новорічний стіл прикрашає традиційна печена індичка. Як і в Америці, її шпигують усім, що знайдеться у холодильнику: хлібом, сиром, чорносливом, часником, квасолею, грибами, капустою.

А ось на святкуваннях в Австрії, Угорщині, Югославії ніколи не буває птиці — гусей, качок, курей, індичок. Там впевнені: птаха їсти новорічного вечора не можна — відлетить щастя.

У Румунії, Австралії, Болгарії, Греції печуть новорічні пиріжки з сюрпризами: кому він (наприклад, запечена в тісті монетка) дістанеться, тому усміхнеться успіх.

До Новоріччя господині Чехії і Словаччини обов'язково готують струдель — листковий рулет з яблуками, а у Німеччині подають яскраву таріль з яблуками (плодами пізнання), горіхами (символізують труднощі життя), родзинками і пиріжками.

В Італії також заведено подавати до новорічного столу виноград, горіхи, сочевицю — як символи і запоруку довголіття, здоров'я і гараздів.

Англійці традиційною новорічно-різдвяною їжею вважають пудинг і фаршировану індичку з овочевим гарніром. Перед по-

лися натюрмортиків наліпити (все, що знадобилося: сир, ковбаса, оливка, зелені вусики цибулі.)

ЧИТАЙ ТА З'ЇДАЙ

На кожній кухні знають добрий десяток новорічних страв. Але щороку з'являється щось новеньке, свіженьке, смачненьке... Скажімо, чи хочеш ти вразити гостей уже з самого порога, ще «не доходячи до столу»? Тоді приготуй оригінальні «мітки» на стіл, щоб кожен знав, де його місце. Для цього на дротик нанизай перлинки і вигни її у формі букви, на яку починається ім'я гостя. Літеру увіткни у мандаринку, пов'яжи знизу маленький бантик зі стрічки і постав по мандаринці біля кожної тарілки.

«Сніжки». Щоб зліпити ці сирні сніжки, тобі потрібно взяти три плавлені сирки, два зварені на круто яйця, один зубчик часнику, майонез, кілька крабових паличок.

Потерти сирки і яйця на тертці, додати подрібнений-подушений часник, трохи майонезу і розмішати, щоб була однорідна маса. Сформувати кульки-сніжки розміром з волоський горіх, обкачати у потертих на грубій тертці крабових паличках. Охолодити. Викласти на таріль, попередньо вистеливши її листям салати.

Салат «Зимовий цілунок». Коли застілля доходить до десерту, деколи важко розібратися, чого ж хочеться більше — морозива чи фруктів. А можна об'єднати свої кулінарні пристрасті в порцію фруктового салату.

Візьми ■ 2 апельсини ■ 4 мандарини ■ 2 яблука ■ 4 банани ■ банку ананасів ■ скляночку морозива (можеш купити порцію крем-брюле) ■ одну шоколадку.

Всі фрукти слід нарізати приблизно однаковими невеликими кубиками (консервовані ананаси продають іноді вже порізаними, але краще брати ті, що у своєму соку, і самому їх подрібнити).

Морозиву дай трохи підтанути. Змішай всі компоненти, залий ананасовим соком, зверху ложкою виклади морозиво і потри шоколадку. Ідеально було б, якби салат постояв годину-дві у холодильнику, щоб встиг просочитися. Дехто вважає, що чим дрібніше порізати фрукти, тим смачніше буде.

Банан у кучугурі. На одну порцію візьми один банан, склянку молока, дві ложки вершкового морозива. Банани треба розім'яти виделкою, ретельно розтерти. Поступово влити молоко, збити все віничком до утворення пухкенької пінки-«снігу». Насамкінець додати морозива, збити. Влити коктейль у високу «засніжену» склянку (для цього заздалегідь її краї вмочити у дуже концентрований сироп, коли висохне, на стінках викристалізуються піщинки цукру — ніби іній). Прикраси склянку долькою лимона. А можна на верхівку трубочки «одягти» вирізану власноруч маленьку сніжинку — святково, і на пам'ять кожен гість зможе зберегти.

Що ж, відчуваю, що ще кілька вечорів на нашій Класній кухні — і ми готові до Новорічної ночі.

дачею пудинг обливають ромом, підпалюють і палаючим ставлять на стіл. В ІСПАНІЇ, ПОРТУГАЛІЇ, на КУБІ символом достатку і щасливого сімейного вогнища спрадавна вважають виноградну лозу. Тому з кожним ударом годинника опівночі там з'їдають по виноградині. І не забувають загадати 12 бажань.

Мешканці ГОЛЛАНДІЇ на Новий рік смакують солоними бобами, а запивають їх слемом — напоєм з гарячого молока, в який доливають чаю, кладуть корицю, цедру лимона, шафран, гвоздику і мускатний горіх.

Для ДАТЧАН улюблені новорічні страви — риба і картопля, а ще рисовий пудинг, присипаний корицею. **А у ШОТЛАНДІЇ** прикрасою новорічного столу вважається великий круглий пісочний торт, прикрашений звареним у цукровому сиропі мигдалем, горіхами, цукерками.

У КАМБОДЖІ новорічний стіл ставлять біля вікна і подають найулюбленіші в сім'ї солодощі.

По центру кожного **ЯПОНСЬКОГО** столу на Новий рік — страви з морської капусти (дарує радість), смажені каштани (успіх у справах), горох і боби (здоров'я), ікра оселедця (багато дітей).

КИТАЙСЬКОЇ новорічної ночі на столі — велика кількість морських страв і пельменів. Ціла приготована риба, вважається, «закликає» достаток до хати, устриці дарують успіх. Але жодна страва, окрім рису, не повинна бути білого кольору.

У В'ЄТНАМІ просто на вулицях запалюють багаття і на них готують особливі ласощі з рису. Колись в'єтнамці вірили, що бог плаває на спині коропа. І тепер на Новий рік купують і випускають у водойму живу рибину.

Новорічні ідеї

До нового року залишилося зовсім небагато. Можна сказати, його подих уже чути скрізь. На ринках вже продають ялинки, а в магазинах з'явилися ялинкові прикраси на будь-який смак. Але не поспішай одразу ж купувати новий комплект кульок та бантиків, щоб твоя ялинка не була схожа на інші. Сьогодні ми спробуємо власноруч долучитися до створення Новорічного дива.

Вітраж своїми руками. Якщо минулого року вікна твоєї оселі залишилися не задіяними у новорічно-прикрашальному дійстві, пропоную виправити цю несправедливість. Отже, займімося вітражами.

Сьогодні продаються спеціальні вітражні фарби. Ними слід малювати не на папері, а на файлі, в який треба попередньо вкласти малюнок. Нижче наведений варіант вітража. Щоб використати його як шаблон, достатньо лише трохи збільшити його. Але, гадаю, твоєї фантазії вистачить, щоб самостійно створити свій неповторний малюнок. Головне, щоб він складався з великих елементів і не був занадто складним. Як для першого разу.

Отже, спершу намалюй на білому аркуші свій майбутній вітраж, потім прикладу зверху файл (або будь-яку прозору плівку), по контуру обмалюй чорною контурною фарбою, коли вона висохне — розмалюй малюнок кольоровими фарбами. Після висихання вони стануть прозорими.

Через 12 годин можеш зняти утворену плівку-зображення і прикласти до будь-якої скляної поверхні. Ось і все! Такі намальовані вітражі оригінально прикрашають кімнату як ззовні, так і зсередини.

Казкова кулька. Хочеш зробити близькій людині цікавий та пам'ятний подарунок? Тоді без оригінальної ялинкової прикраси просто не обійтися.

1. Тобі знадобиться ялинкова іграшка синього кольору і без малюнка.

2. Простим олівцем намалюй майбутній малюнок.

3. Візьми гуашеві фарби та оформи роботу в кольорі — розмалюй іграшку фарбами.

4. Візьми клей з блискітками. Коли робота повністю висохне, нанеси його для краси так, як вважаєш за потрібне. Головне — не перестарайся.

Такий кольоровий подарунок, а головне — зроблений від душі, гадаю, стане бажаним та цінним.

Новорічна омела. У багатьох країнах Європи на Новий рік та Різдво вхідні двері прикрашають спеціальним віночком із гілочок дерев хвойних порід. Кажуть, що в такі двері обов'язково ввійде щастя. А ще існує повір'я, що коли закохані поцілуються біля омели, то цілуватимуться все життя.

Та як би там не було, різдвяна омела — дуже гарна оздоба будь-якої оселі. До речі, зробити її зовсім не важко.

Для цього виробу тобі знадобиться 0,5 метра гірлянди «Сосна» (або залишки гілок живої ялини), соснові (ялинові) шишки, бронзова фарба, засушені кетяги глоду та шипшини (або виготовлені із намистинок та дроту), штучна синичка, сухоцвіти, дрібні яблучка та грушки.

Зроби каркас із дроту у формі кола. За допомогою дроту закріпи гірлянду або живі гілки. Прикладу мішуру та обмотай ниточкою по колу. Потім за допомогою дроту закріпи на омелі всі елементи так, як підкаже тобі фантазія. Можна прикрасити її кольоровими бантиками та дощиком.

Впевнена, що виготовлена власноруч робота тішитиме тебе та твоїх близьких більше, аніж придбана в магазині. Бажаю творчості, миру, здоров'я та мішечка з подарунками від Дідуся Мороза!

Корисна дрібничка. Якщо ти робитимеш витинанки, щоб прикрасити кімнату, то неодмінно у тебе залишаться різнокольорові обрізки. Не поспішай їх викидати. Склади їх у прозорі пакетики, наприклад в такі, в які зазвичай запаковують компакт-диски, зі смужкою для склеювання. Так у тебе вийдуть яскраві легкі подушечки, які можна потім повісити на ялинку чи прикрасити ними квартиру. Струшуючи пакетики, у тебе виходитиме новий візерунок.

Що одягати у новорічну ніч

Ось і ще один рік добігає до кінця. Попереду — Новий 2007 рік! За східним календарем — це рік вогняної Свині, або Кабана. Рік веселощів, доброти та миролюбства. Чудовий рік, щоб забути всі негаразди та образи і відкрити серце для нових почуттів, стосунків та вражень.

Окрім решти святкових приготувань, постає цілком логічне питання — в чому зустріти новий рік? Ясна річ — в чомусь новенькому. Можливо, це буде рожевий костюмчик поросяти, накласти у боки побільше вати, прив'язати симпатичні вушка та вдягнути на ніс п'ятачок. Але таких сміливців знайдеться небагато. Єдине, на що хочу звернути увагу всіх класних модниць — колір. Кольорова палітра новорічного вбрання тепла, весняно-осіння — від рожевого, червоного, бордового, жовто-оранжевого та морквяного до теракотового та коричнево-землистого.

Тепер давай займемося вирішенням питання про те, у чому ж саме з'явитися на новорічній вечірці. Скажу одразу: не слід обмежувати свій вибір виключно платтями. Адже є чимало дівчат, котрі комфортніше почуваються у штанах. Для них ідеально підійдуть вузькі штани, котрі вдало підкреслюють фігуру, в поєднанні з топами без бретельок.

Щоб остаточно визначитися з основними модними віяннями, пропоную ознайомитися із останніми модними тенденціями.

1. **Простота та елеґантність:** плаття з відкритими плечима; вузьке плаття по фігурі з вишитим комірцем; просте атласне плаття з розкішною шаллю.

2. **Сліпуча розкіш:** трикотажний топ, розшитий кришталиками, намистинками в поєднанні зі штанами з легкої тканини; пишна спідниця з органзи з блузкою з тієї ж тканини; атласна блузка з кардиганом та елеґантні вузькі штани; розшити бісером шарф, який можна використовувати і як пояс у поєднанні з чорною спідницею; блузка-безрукавка з китайським комірцем, яка ідеально підійде як до штанів, так і до спідниці.

3. **Ретро:** плаття, покроєні «по косій», рожеві мереживні костюми.

І, звісно, кожне свято — це не лише чудова нагода вразити всіх подруг стильним прикидом, але й оригінальними прикрасами. Нарешті в моду знову входять брошки. І носити їх можна не лише на пальто чи светрі, як це було у минулому сезоні, але й урочисто презентувати публіці як шпильки для шарфа або навіть приколоти на спідницю.

Особливою популярністю у дівчат-тінейджерів користуються сережки-«дощик». І, звісно, не варто забувати про намисто та браслети. Без них просто нікуди. Як доповнення до новорічного вбрання підійдуть бісер та перли в будь-якому вигляді — річковий, штучний, адже кидати бісер в рік Свині актуально як ніколи.

Ще одним хітом сезону, який наче спеціально створений для новорічного дійства, будуть сандалі, прикрашені напівдорогоцінним камінням. Останній писк взуттєвої моди — великі масивні камені на тонких ремінцях. Але якщо ти вибереш для себе таке взуття, пам'ятай, що воно вже саме по собі здатне привернути увагу до тебе. А тому, аби самій не перетворитися на ялинку, вибирай вбрання з чіткими, строгими лініями та відмовся від решти прикрас. Або вибери дуже маленькі, ледь помітні сережки.

Не варто забувати також про прикрашення квартири — у новорічну ніч інтер'єр її має бути переповнений різного роду поросятками — ґумовими, плюшевими, намальованими. А в якості подарунків друзям пропоную невеликі скарбнички у вигляді рожевої свинки або календарики чи плакати з її зображенням.

Так, у цьому модному вихорі я геть забула про наших джентльменів. Хоча, гадаю, у них будуть важливіші справи, аніж крутитися перед дзеркалом та ламати собі голову над новорічним вбранням. Наприклад, вибирати для нас подарунки.

Та щоб не відставати від своїх супутниць, скажу, що у вбранні для Новорічної ночі хлопцям варто звернути увагу на відтінки сірого та коричневого.

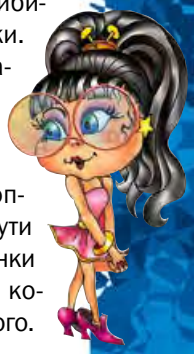

МІЛА
ИОВОВИЧ

Школярі всіх країн — листуймося!

Ряболус Ірина
вул. Залізнична, 1/3
с. Мехедівка
Дробівський р-н
Черкаська обл., 19851

Мені 15 років. Люблю слухати сучасну музику. У майбутньому мрію стати моделлю. Хочу листуватися з хлопцями та дівчатами віком 15–16 років.

Жеребчикова Таня
вул. Горького, 1
с. Кам'янка
Апостолівський р-н
Дніпропетровська обл., 53830

Мені 10 років. Люблю дивитися серіали. Хочу листуватися з хлопцями та дівчатами віком 9–12 років. З нетерпінням чекаю на ваші листи.

Джулай Наталія
с. Федорівка
Добровеличківський р-н
Кіровоградська обл., 27020

Мені 13 років. За гороскопом — Лев. Люблю слухати сучасну музику, танцювати, малювати. Улюблений предмет — математика. Хочу листуватися з ровесниками. Відповім на всі листи.

Васюкова Руслана
вул. Кавказька, 161/2
м. Черкаси, 18006

Мені 15 років. Люблю співати сучасні пісні, слухати музику, ходити на дискотеки. У вільний час займаюся вихованням своїх домашніх улюбленців. Хочу листуватися з хлопцями та дівчатами віком 14–16 років.

Довгун Юля і Таня
с. Сорока
Гусятинський р-н
Тернопільська обл., 48238

Юля: *Мені 13 років. За гороскопом — Стрілець. Люблю дивитися серіали. Хочу листуватися з ровесниками. Пишіть! З нетерпінням чекаю на ваші листи.*

Таня: *Мені 13 років. За гороскопом — Стрілець. Люблю дивитися серіали. Хочу листуватися з ровесниками. Пишіть! З нетерпінням чекаю на ваші листи.*

Віка
вул. Жовтнева, 101
с. Першотравневе
Василівський р-н
Запорізька обл., 71643

Мені 15 років. Я дуже весела і класна дівчина. Люблю слухати сучасну музику, читати. Мені подобається займатися танцями. Хочу листуватися з хлопцями приблизно мого віку.

Юрченко Таня
вул. Леніна, 21
с. Шевченко
Василівський р-н
Запорізька обл., 71643

Мені 15 років. За гороскопом — Стрілець Люблю співати, малювати, слухати музику, танцювати. Хочу листуватися з ровесницями.

Сєрова Іванна
вул. Луцька. 103/121
м. Володимир-Волинський
Волинська обл.

Мені 12 років. У вільний час люблю слухати музику, читати журнал «Клас», плести вироби з бісеру. Хочу листуватися з дівчатами та хлопцями приблизно мого віку. На листи із фотографіями відповім у першу чергу. Пишіть!

Апарату Анастасія
вул. 9 Травня, 4
с. Соловіївка
Брусилівський р-н
Житомирська обл., 12633

Мені 15 років. За гороскопом — Терези. У вільний час спілкуюся з друзями, слухаю музику. Люблю подорожувати, грати у волейбол. Хочу знайти друзів по листуванню віком 14–17 років. Пишіть! Відповім на всі листи.

Апарату Олександр
вул. 9 Травня, 4
с. Соловіївка
Брусилівський р-н
Житомирська обл., 12633

Мені 15 років. За гороскопом — Терези. У вільний час спілкуюся з друзями, слухаю музику. Люблю подорожувати, грати у волейбол. Хочу знайти друзів по листуванню віком 14–17 років. Пишіть! Відповім на всі листи.

Процишина Лілія
вул. Миру, 32
с. Крилів
Корецький р-н
Рівненська обл., 34746

Мені 13 років. За гороскопом — Близнята. Люблю грати у футбол. Обожнюю пісні у виконанні Миколи Баскова. Хочу знайти друзів по листуванню.

Демедюк Варвара
вул. Миру, 33
с. Крилів
Корецький р-н
Рівненська обл., 34646

Мені 13 років. За гороскопом — Стрілець. Люблю дивитися телевізор, грати у волейбол. Хочу знайти друзів по листуванню віком 13–14 років. Пишіть!

Новак Юля
вул. Гагаріна, 4/17
смт Млинів
Рівненська обл., 35100

Мені 14 років. За гороскопом — Телець. Люблю читати книжки, ходити на дискотеки, подорожувати. Хочу листуватися з хлопцями віком 14-16 років.

Світельська Валентина
смт Теплик
Вінницька обл., 23044

Мені 13 років. За гороскопом — Скорпіон. Люблю слухати сучасну музику, читати журнали. Вільний час проводжу з друзями. Пишіть! Відповім на всі листи.

Тиха Оксана
вул. І. Богуна, 41
м. Ходорів
Львівська обл, 81750

Я люблю спорт, моду і тварин. Буду рада, якщо напишуть хлопці і дівчата віком 11–13 років. Відповім на всі листи, які отримаю.

Ластовецька Інна
вул. Зелена, 3/3
с. Дорожне
Вінницький р-н
Вінницька обл., 23217

Мені 14 років. За гороскопом — Рак. Люблю дивитися серіали. Хочу листуватися з дівчатами приблизно мого віку. З нетерпінням чекаю на ваші листи.

Карпюк Наталія
вул. Б. Хмельницького, 15
с. Острожець
Млинівський р-н
Рівненська обл., 35113

Мені 12 років. Улюблені предмети — малювання і математика. Моє хобі — плести з бісеру. Хочу познайомитися з хлопцями і дівчатами віком 11–14 років. Відповім на всі листи.

Міщенко Катерина
вул. Незалежності, 31/86
м. Нетішин
Хмельницька обл., 30100

Мені 13 років. За гороскопом — Водолій. Люблю слухати музику, ходити на танці, читати журнал «Клас». Хочу знайти друзів по листуванню віком 13–15 років. На листи із фотографіями відповім у першу чергу. Пишіть!

Костюченко Юлія
вул. 9 Травня
с. Соловіївка
Брусилівський р-н
Житомирська обл., 12633

Мені 17 років. За гороскопом — Лев. Люблю слухати класну музику, ходити на дискотеки. Хочу познайомитися з хлопцями і дівчатами віком 15-18 років. Пишіть! Відповім на всі листи.

Дейнеко Наталія
вул. Ленінська, 3
с. Ставище
Ставищенський р-н
Київська обл., 08700

Мені 14 років. За гороскопом — Рак. Люблю слухати музику, читати, ходити на дискотеки. Хочу листуватися з дівчатами і хлопцями віком 14–16 років.

Захарчук Оксана
вул. Рівненська, 7/20
смт Млинів
Рівненська обл., 35100

Мені 15 років. За гороскопом — Рак. Люблю читати книжки, дивитися телевізор, ходити на дискотеки. Хочу листуватися з дівчатами і хлопцями віком 14–16 років.

Косенчук Вікторія
вул. Трунова, 4
м. Нова Одеса
Миколаївська обл., 56601

Мені 15 років. Люблю слухати сучасну музику, читати журнали, робити вироби з бісеру. Хочу знайти справжніх друзів. Відповім на всі листи.

Борисенко Віталія
вул. Леніна, 112
с. Костянтинівка
Смілянський р-н
Черкаська обл., 20724

Мені 12 років. За гороскопом — Риби. Улюблений урок — історія. Люблю слухати сучасну музику, дивитися телесеріали. Хочу знайти друзів по листуванню. Відповім на всі листи.

Гнатів Ірина
вул. І. Франка, 40
с. Кавське
Стрийський р-н
Львівська обл., 82420

Мені 13 років. За гороскопом — Лев. Мрію стати співачкою. Хочу листуватися з дівчатами та хлопцями віком 12–15 років. Пишіть!

Турчин Віктор
вул. Карпенка, 9/22
м. Тернопіль, 46018

Мені 14 років. За гороскопом — Діва. Люблю слухати музику. Захоплююсь спортом — футбол, боротьба. Хочу знайти друзів по листуванню віком 14–16 років. Пишіть! Відповім на всі листи.

Нікітчук Наталя
вул. Шевченка, 25
с. Багринівці
Літинський р-н
Вінницька обл., 22350

Мені 13 років. Люблю слухати сучасну музику, танцювати. Займаюся спортом. В майбутньому хочу стати актрисою. Буду листуватися зі всіма, хто мені напише.

Думенко Леся
с. Самушин
Заставнівський р-н
Чернівецька обл., 59432

Мені 14 років. Люблю читати журнал «Клас», слухати музику. Вільний час проводжу у колі друзів. Хочу листуватися з хлопцями. Пишіть! З нетерпінням чекаю на ваші листи.

Теребійчук Сергій
вул. Вишнева, 13
с. Копитків
Здолбунівський р-н
Рівненська обл., 35729

Мені 12 років. За гороскопом — Риби. Люблю слухати музику. Хочу знайти друзів по листуванню. Пишіть! Відповім на всі листи.

Миронюк Олександра
вул. Полярна, 24/3
м. Здолбунів
Рівненська обл., 35705

Мені 16 років. Дуже хочу знайти друзів по листуванню. Пишіть!

Чорнописька Вікторія
вул. Центральна, 59
с. Влащинці
Лановецький р-н
Тернопільська обл.

Мені 14 років. За гороскопом — Лев. Люблю співати, танцювати. Улюблена співачка — Руслана. Хочу листуватися з ровесниками і дівчатами приблизно мого віку. Пишіть! Відповім на всі листи.

ДИТЯЧИЙ
ЖУРНАЛ
2007

2007

Січень

пн	1	8	15	22	29
вт	2	9	16	23	30
ср	3	10	17	24	31
чт	4	11	18	25	
пт	5	12	19	26	
сб	6	13	20	27	
нд	**7**	**14**	**21**	**28**	

Лютий

пн		5	12	19	26
вт		6	13	20	27
ср		7	14	21	28
чт	1	8	15	22	
пт	2	9	16	23	
сб	3	10	17	24	
нд	**4**	**11**	**18**	**25**	

Березень

пн		5	12	19	26
вт		6	13	20	27
ср		7	14	21	28
чт	1	8	15	22	29
пт	2	9	16	23	30
сб	3	10	17	24	31
нд	**4**	**11**	**18**	**25**	

Квітень

пн		2	9	16	23	30
вт		3	10	17	24	
ср		4	11	18	25	
чт		5	12	19	26	
пт		6	13	20	27	
сб		7	14	21	28	
нд	**1**	**8**	**15**	**22**	**29**	

Травень

пн		7	14	21	28
вт	1	8	15	22	29
ср	2	9	16	23	30
чт	3	10	17	24	31
пт	4	11	18	25	
сб	5	12	19	26	
нд	**6**	**13**	**20**	**27**	

Червень

пн		4	11	18	25
вт		5	12	19	26
ср		6	13	20	27
чт		7	14	21	28
пт	1	8	15	22	29
сб	2	9	16	23	30
нд	**3**	**10**	**17**	**24**	

Липень

пн		2	9	16	23	30
вт		3	10	17	24	31
ср		4	11	18	25	
чт		5	12	19	26	
пт		6	13	20	27	
сб		7	14	21	28	
нд	**1**	**8**	**15**	**22**	**29**	

Серпень

пн		6	13	20	27	
вт		7	14	21	28	
ср	1	8	15	22	29	
чт	2	9	16	23	30	
пт	3	10	17	24	31	
сб	4	11	18	25		
нд	**5**	**12**	**19**	**26**		

Вересень

пн		3	10	17	24
вт		4	11	18	25
ср		5	12	19	26
чт		6	13	20	27
пт		7	14	21	28
сб	1	8	15	22	29
нд	**2**	**9**	**16**	**23**	**30**

Жовтень

пн	1	8	15	22	29	
вт	2	9	16	23	30	
ср	3	10	17	24	31	
чт	4	11	18	25		
пт	5	12	19	26		
сб	6	13	20	27		
нд	**7**	**14**	**21**	**28**		

Листопад

пн		5	12	19	26
вт		6	13	20	27
ср		7	14	21	28
чт	1	8	15	22	29
пт	2	9	16	23	30
сб	3	10	17	24	
нд	**4**	**11**	**18**	**25**	

Грудень

пн		3	10	17	24	31
вт		4	11	18	25	
ср		5	12	19	26	
чт		6	13	20	27	
пт		7	14	21	28	
сб	1	8	15	22	29	
нд	**2**	**9**	**16**	**23**	**30**	

пом — Стрілець. Люблю слухати музику, малювати, дивитися телевізор. Мрію побувати у всіх країнах світу. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами приблизно мого віку.

Таня: Мені 12 років. За гороскопом — Водолій. Люблю кататися на велосипеді, дивитися телевізор. Хочу листуватися з однолітками. Пишіть!

Анарату Олександр
вул. 9 Травня, 4
с. Соловіївка
Брусилівський р-н
Житомирська обл., 12633

Мені 16 років. За гороскопом — Телець. Люблю грати в комп'ютерні ігри, дивитися телевізор. Хочу знайти друзів по листуванню віком 16–17 років. Пишіть! Відповім на всі листи.

Кравченко Ольга
вул. Берегова, 35
с. Риботин
Коропський р-н
Чернігівська обл., 16240

Мені 12 років. За гороскопом — Скорпіон. Люблю слухати сучасну музику, дивитися телевізор. Буду листуватися з хлопцями і дівчатами віком 10-14 років. Пишіть!

вул. Шевченка, 182
с. Ілешня
Рожнятівський р-н
Івано-Франківська обл., 77650

Мені 14 років. За гороскопом — Риби. Люблю слухати пісні у виконанні Руслани. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами приблизно мого віку. Відповім на всі листи.

бол, боротьба. Хочу листуватися з хлопцями та дівчатами віком 13–15 років.

Місюра Олександра
вул. Молодіжна, 1
с. Копитків
Здолбунівський р-н
Рівненська обл., 35720

Мені 13 років. За гороскопом — Діва. Моє хобі — плетіння бісером. Люблю тварин. Мій кумир — Руслана. Хочу знайти друзів по листуванню.

Бондаренко Дмитро
вул. Садова, 16/3
м. Умань
Черкаська обл., 20300

Мені 13 років. За гороскопом — Рак. Люблю слухати музику, грати у комп'ютерні ігри. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами віком 12–13 років. Відповім усім.

Малик Богдан
вул. Д. Звізди, 33
с. Дорошівці
Заставнівський р-н
Чернівецька обл., 59423

Мені 14 років. За гороскопом — Телець. Люблю слухати музику, грати у футбол, баскетбол. Вільний час проводжу у колі друзів. Хочу листуватися з дівчатами та хлопцями приблизно мого віку.

з хлопцями і дівчатами приблизно мого віку. Пишіть!

Аліфанова Ганна
вул. Білопільський Шлях, 61/86
м. Суми, 40032

Мені 14 років. За гороскопом — Лев. Люблю слухати сучасну музику, ходити на дискотеки. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами. Пишіть! Відповім на всі листи.

Чорна Іра
с. Вербовець
Лановецький р-н
Тернопільська обл.

Мені 15 років. За гороскопом — Рак. Люблю слухати пісні у виконанні Руслани. Буду листуватися з хлопцями і дівчатами приблизно мого віку. Пишіть!

Юдіна Анастасія
с. Кринички
Балтський р-н
Одеська обл., 66121

Мені 13 років. За гороскопом — Козеріг. Люблю слухати сучасну музику, читати книжки, ходити на дискотеки. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами віком 13-15 років. На листи із фотографіями відповім у першу чергу. Пишіть!

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ З «КЛАСНИХ ІГОР» №11'2006

ГОЛОВОЛОМКИ

1

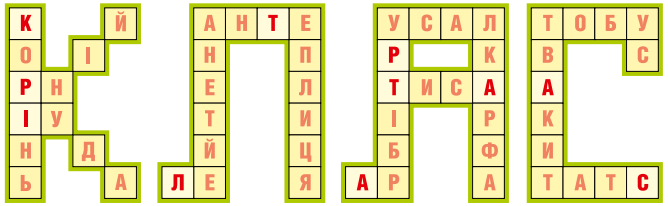

10

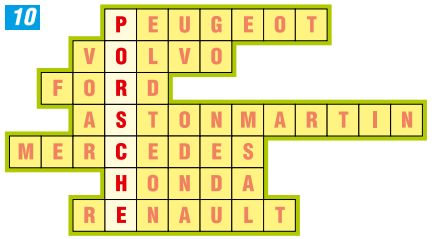

2

3

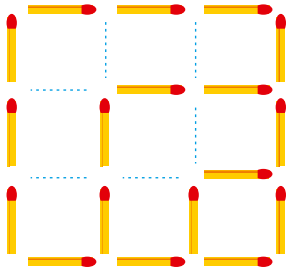

11

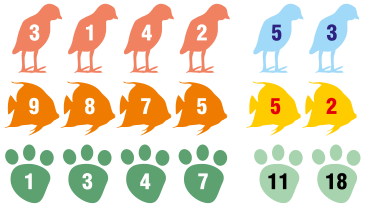

13

4

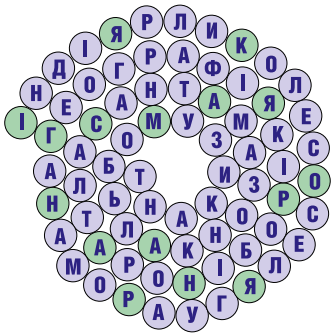

5

9

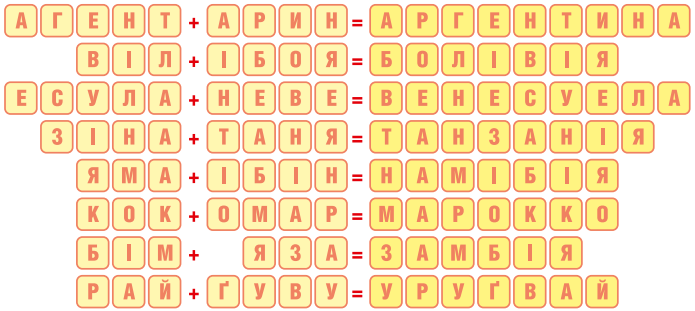

6

РОЛЕ — ОРЕЛ
КАЧАЙ — ЧАЙКА
АВНОРО — ВОРОНА
СУСАТР — СТРАУС
БУЛОГ — ГОЛУБ
ЕЛЛАКЕ — ЛЕЛЕКА
ТЕЛЯД — ДЯТЕЛ
ЯСИНЦИ — СИНИЦЯ

7 НА КОЛІР І СМАК ТОВАРИШ НЕ ВСЯК

8 У той час на вулиці було 15 градусів тепла, а не 19,5, як подумав Пундик.

12 ЖИРАФ

ВІДПОВІДІ НА «ЛОГІЧНІ ЗАДАЧКИ» — 11'2006

Хто і з ким?

Спершу встановлюємо, хто і скільки назбирав грибів: Галя – 2, Киця – 4, Олена – 8, Пундик – 3, Джо – 5, Колібрик – 9.
А пари виглядали так:
Джо – Киця, Колібрик – Олена, Пундик – Галя.

Змагання з історії

Оскільки Пундик пригостив Кицю шоколадкою, то він вибув зі змагань у півфіналі. А переміг, скажу тобі по секрету, той, за кого вболівала наша красуня, адже у неділю він пригостив її шоколадним тортом.

Дивні розповіді

Пані Ганя відпочивала у Середній Азії й розповідала про тамтешні пустелі. У розповіді Ко лібрика батько хлопчика лише встиг залізти у ванну і не намочив голови, коли у коридорі задзвенів телефон, а на вулиці в той час падав дощ.

Пароль

У кожному з речень заховано назви чисел від 1 до 5, а тому їх треба було розставити у порядку: **2**(госпОДИНя), **4**(віДВАжно), **5**(сесТРИчка), **1**(ранЧО ТИРИсторні), **3**(ПриП'ЯТЬ). Тоді отримаємо слово-пароль **«корал»**.

....класне кіно....класне кіно....класне кіно....класне кіно....

Що обіцяє рік Свині?

З символом наступного року ми вже розібралися. І що одягти на новорічну вечірку, щоб поросятко було прихильне цілий рік, здається, теж. А тепер давай подивимося, яким цей рік обіцяє бути для кожного знаку Зодіаку окремо.

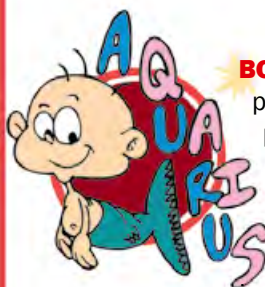

ВОДОЛІЙ. Перед тобою розкривається період перспектив. Чимало ідей вдасться втілити в життя за підтримки друзів. Рік буде насичений на різного роду події, знайомства. В особистому житті — це рік перемог і, на жаль, нездоланних перешкод. Втім, восени все стане на свої місця і життя наповниться соковитими фарбами.

БЛИЗНЯТА. Рідні, друзі та кохані, а також навчання та дім — ось головні пріоритети цього року. Забудь про власний егоїзм, і тоді цей рік промине без особливих втрат. Постав турботу про ближнього на перше місце. До того ж, рік Свині як жоден інший налаштовує на кохання. Жодних конфліктів з коханими, лише романтика.

ПАННА. Минуле відіграє важливу роль. Ця тенденція міцно ввійшла у твоє життя ще в 2006 році і продовжується досі. Твій успіх побудований на досягненнях минулого. Повернуться колишні друзі, з'являться люди з минулого. Найбільш сприятливі місяці — лютий-березень-квітень. У листопаді можлива цікава подорож.

РИБИ. У 2007 році ти будуєш своє майбутнє. Це період чималих змін, цікавих подій, зустрічей. Здійснюються найзаповітніші мрії, втілюються задуми. Ти знову плистимеш за течією, яка обов'язково винесе тебе назустріч успіху. Життя наповнене подіями, і для тебе немає нічого неможливого.

РАК. Чимало значущих подій обіцяє твоєму знаку рік Свині. В заходпливих подорожах перед тобою розкриються нові плани та можливості. На тебе чекають зустрічі з цікавими людьми, які змінять твої погляди. У сфері кохання — затишшя, і лише наприкінці року на тебе чекає романтичне знайомство.

ТЕРЕЗИ. На тебе чекає визнання, популярність. Удача посміхнеться всій твоїй родині. Рідні підніматимуться разом з тобою, і всі ви пишатиметеся зробленим. Влітку постарайся якнайкраще відпочити, адже у другій половині року сили тобі знадобляться. Можливо, в цьому році тобі варто звернути більше уваги на літературу та інформатику.

СКОРПІОН. У 2007 році наступає період здійснення бажань та особливих творчих задумів. Зима та весна — період вибуху фантазії. Можеш дозволити собі трішки божевілля. Але слід зважати на думку оточуючих, які не завжди розуміють тебе.

ОВЕН. Успіх до Овнів приходитиме поступово. Для творчих особистостей це рік визнання та успіху. Зоря удачі світитиме на всіх дорогах, і за що би Овни не бралися, успіх гарантований. В особистому житті 2007 рік теж обіцяє чимало позитивного, головне — бути в потрібному місці у потрібний час, і після безнадійного програшу ти опинишся у виграші.

ЛЕВ. У цьому році твої позиції закріпляться, смуга втрат поступово відійде на другий план. Людина, котра тебе любить, стане добрим янголом-хоронителем. Вона надихатиме та підказуватиме правильний шлях. Для творчих особистостей це рік визнання та успіху. Щодо кохання — в цьому році, втім, як і завжди, Леви оточені шанувальниками та закоханими.

СТРІЛЕЦЬ. Для тебе теж прийшов час успіху. Навчання вдаватиметься, прийде нове кохання, ти весь рік користуватимешся авторитетом для досягнення своєї мети.

ТЕЛЕЦЬ. На початку року ти не завжди зможеш оцінити зміни, тобі буде важко зрозуміти те, що відбувається. Але у тебе багато цікавих та творчих ідей, які можна буде втілити якщо не на початку року, то вже всередині. У квітні та листопаді Венера обіцяє щасливий випадок, котрий зможе змінити життя в кращому напрямку. Кінець року відкриє нову сторінку в житті, і обставини складуться найкращим для тебе чином.

КОЗЕРІГ. Початок року та всі свята ти проведеш в оточенні близьких та коханих. Намагайся відпочити взимку як слід та набратися сил для здійснення нових задумів. У першій половині року в тебе виникнуть цікаві ідеї, які в другій половині вдало реалізуються, хоча і дещо інакше.

Улюблена пісня Різдва

Мабуть, це найвідоміша іноземна пісня, котра у нас міцно асоціюється з Новим роком та Різдвом, хоча в ній немає жодного слова про ці свята. І це зовсім не дивує, якщо знати історію її походження.Автор «Дзвіночків» — Джеймс П'єрпонт — народився в 1822 році. Він був фотографом, органістом, музичним директором церкви, давав уроки співу та гри на органі, писав пісні. Більшість дослідників вважають, що пісню було написано в 1857 році. А от де саме і за яких умов — точно відповісти ніхто не може. Є три основні версії обставин народження «Jingle bells».

Проживаючи в 1851 році в штаті Массачусетс, Джеймс П'єрпонт зіграв невеличкий уривок «Jingle bells» власниці пансіону Отіс Уотерман. Міс Уотерман відмітила, що мелодія дуже нагадує дзенькіт дзвонів і що пісня матиме успіх. Мабуть, саме завдяки пані Уотерман пісенька отримала свою назву. Пізніше П'єрпонт написав і слова. Інший варіант свідчить, що «Дзвіночки» були написані в Саванні (штат Джорджія). Можливо, пісню він написав, сумуючи за домівкою та згадуючи молодість, проведену в Новій Англії. Але найпопулярніша версія засвідчує, що «Jingle bells» була написана для виконання у церкві до Дня Подяки. Хоча ця версія досить сумнівна, адже в її змісті немає жодного натяку на це свято. Та що б там не казали, але пісню вподобали діти і попросили повторити її на Різдво. Саме так «Jingle bells» стала одним із символів цього свята.

Jingle bells

Dashing through the snow, in a one-horse open sleigh,
Over the fields we go, laughing all the way.
Bells on bob-tails ring, making spirits bright,
What fun it is to ride and sing a sleighing song tonight.

Chorus:
Jingle bells, jingle bells, jingle all the way!
O, what fun it is to ride in a one-horse open sleigh.
Jingle bells, jingle bells, jingle all the way!
O, what fun it is to ride in a one-horse open sleigh.

A day or two ago, I thought I'd take a ride
And soon Miss Fanny Bright, was seated by my side;
The horse was lean and lank, misfortune seemed his lot;
He got into a drifted bank and we got upsot

(Chorus)

A day or two ago, the story I must tell
I went out on the snow, and on my back I fell;
A gent was riding by, in a one-horse open sleigh
He laughed as there I sprawling lie but quickly drove away

(Chorus)

Now the ground is white, go it while you're young
Take the girls tonight, and sing this sleighing song;
Just get a bob-tailed bay, two-forty as his speed
Hitch him to an open sleigh and crack! you'll take the lead

(Chorus)

Тепер звернімося до назви. Спешу Джеймс П'єрпонт назвав її «One horse open sleigh». А за два роки її перевидали під назвою «Jingle bells, or The one horse open sleigh».

Спершу пісня мала дещо інше звучання, ніж сьогодні: мелодія у приспіві була не надто весела і за звучанням нагадувала твори Моцарта. На жаль, не відомо, хто запропонував П'єрпонту змінити цю частину пісні, але вийшло досить вдало.

«Jingle bells» стала першою піснею, яку передали з космосу. Астронавти Том Стеффорд та Уоллі Шірра 16 грудня 1965 року під час звітування дістали занесені на борт човна гармоніку та бубонці і виконали «Jingle bells». Різдвяний жарт сподобався всім.

Швейцарський гурт «Yello» в 1995 році випустив альбом «Essential Christmas», куди увійшли і «Jingle bells». Від оригіналу залишилась лише мелодія, а текст був абсолютно новий.

У 1957 Френк Сінатра випустив альбом з різдвяними піснями. Звісно, він заспівав і «Jingle bells». Ця весела, задерикувата і по-справжньому новорічна пісня чудово підходить для створення святкового настрою.

Ми — це наші подарунки

Важливий не стільки подарунок, скільки його очікування.
Герберт Уелло

Якось Джексон подарував Киці партитуру власної симфо-рок-опери «Пітер Пен та Киця». Киця, як дівчинка вихована і тактовна, подарунку зраділа. А Джексон, побачивши, як вона гортає зошит з нотами, тримаючи його догори ногами, образився. Але, як хлопець тактовний, нічого вголос не сказав. Я, як людина поважна, також промовчав, але подумки зауважив, що не зайве було б нашому меломану пояснити що, кому, як і коли дарувати. Щоб не було, значить, таких-от конфузів. І от...

Даруєш ти

Незабаром Новий рік. А Новий рік — це не тільки ялинка та хлопавки. Новий рік — це ще й гості, радість і, звісно ж, подарунки. І тут не зайве згадати, що новорічний подарунок — це необов'язково щось корисне, швидше щось гарне, миле оку. Сувенір, наприклад. Один з варіантів — набір із 4–6 ялинкових кульок, а зверху — маленьке плюшеве порося — символ наступного року. А може бути і щось геть не новорічне: книга, картина, передплата на «Клас»... Користуються попитом подарунки з дотепним підтекстом, здатні розсмішити. Модні дарунки — «унікальні» предмети: лялька ручної роботи, намисто, екзотична маска... Гроші краще не дарувати.

Усі подарунки, крім книг, повинні бути гарно запаковані. Якщо подарунок від кількох осіб, то всередину вкладають листівку з підписами. Перш ніж підносити дарунок, слід перевірити, чи не залишився там товарний чек чи наклейка з ціною. Чек віддають тільки тоді, коли річ куплена з гарантією і її можна, в разі чого, обміняти. Щодо книг існує таке правило: книгу може підписати тільки автор. Тож якщо тобі закортить зробити дарчий напис на книзі, купи (чи сам зроби) гарну закладку і вже на ній пиши привітання, побажання...

Вручаючи подарунок, прийнято казати привітання. Але при цьому не етично та не тактовно:

- натякати на ціну чи труднощі, пов'язані з придбанням подарунка;
- перепрошувати за те, що даруєш не той подарунок, який хотів би подарувати;
- запитувати, чи сподобався подарунок;
- казати, що річ підійшла б і тобі, але ти наважився її віддати;
- давати настанови.

Не останнє значення має й те, як ми підносимо подарунки. Упаковка, кумедна листівка здатні навіть із простого подарунка зробити «дар небес». Скажімо, даруючи гарно запаковану звичайну рамочку для фотокартки 9х12, можна сказати: «Я дарую тобі річ, у яку ти завжди зможеш поміщати все, що завгодно — весь світ зі сходами й заходами сонця, з краплями весняного дощу і веселкою через ліс...» Після такої передмови твій «клієнт», по-перше, буде заінтригований, а по-друге, сприйме твою нехитру рамку із захватом.

Дарують тобі

Приймаючи дарунок, не полінуйся відразу його розпакувати і висловити радість та здивування. Навіть якщо тобі подарували «трішки не те». Категорично протипоказані фрази: «Ну навіщо ж так тратитися?» чи «Дякую, але у мене це вже є». Якщо тобі подарунок прислали і ти не можеш подякувати особисто, вишли за день-два вдячну листівку або подякуй по телефону чи електронній пошті. Коли тобі піднесли солодощі та фрукти, то за правилами гарного тону їх треба відразу відкрити і запропонувати гостям. Якщо ж тобі подарували гроші, то постався до цього дару як найбажанішого і подякуй.

Серед подарунків трапляються й дуже оригінальні. За столом може бути прочитана весела ода на твою честь. Це теж дарунок, і прийняти його слід як речовий подарунок: похвалити, не коментувати.

Якщо забудькуватий гість залишив товарний чек усередині упаковки, прояви безпам'ятність і ти — не поміть ціни. А от передаровувати річ, отриману колись у дарунок, негарно.

Повернення подарунка можливе лиш тоді, коли він настільки цінний, що ти почуваєшся боржником. У такому випадку подякуй за увагу і вмотивуй відмову. Та якщо ти подарунок прийняв, то повертати його вже не можна.

З приколом по життю

Деякі люди полюбляють прикольні подарунки. Але не всі! Є такі, що залюбки підколюють інших, але не люблять, коли те ж саме роблять із ними. Бувають і такі, що аж надто бурхливо реагують на смішне. Є шанувальники ліричного гумору. А ще є інтелектуали, які сміятимуться тільки тоді, коли це не тільки смішно, а й розумно.

Взяти хоча б банальний радіоприймач у вигляді мобілки (не треба витрачатися на картки!). Або кімнатні тапочки з неоновим підсвіченням (не треба намацувати вимикач, а потім пояснювати мамі, хто всю стіну під вимикачем забруднив). Або будильник у вигляді м'яча (жбурляй його як хочеш, а йому хоч би що!).

А ще можна подарувати якусь річ, яка за інших рівних умов на подарунок ну не тягне аж ніяк! Але... Якщо придумати не менше прикольний текст, то можна дарувати будь-що — від гасової лампи, якою ще наші прапрадіди користувалися, до дерев'яної рахівниці з кісточками. А текст при даруванні тієї ж рахівниці міг би бути і такий: «Ти у нас завжди й в усьому перший (перша). І ми хочемо, щоб у тебе все було найперше. І тому даруємо тобі найперший комп'ютер!» До речі, у перекладі з латини «computer» якраз і означає «той, що підраховує».

А ще бувають «випереджальні» подарунки. Це коли тобі дарують «мишку» зі словами: «Ми знаємо, ти дуже хочеш мати комп'ютер. І ми б тобі його купили, але, на жаль, за оцінки у школі грошей не платять...»

Як бачиш, роль прикольного подарунка може виконати що завгодно. Головне — правильно «допомогти» обраному предмету стати прикольним завдяки веселому коментареві. Якщо знайти правильні слова, то можна хоч слона подарувати!..

На додачу

Дарунок не повинний змушувати людину змінювати спосіб життя, тож дарувати всяку живність можна лише за згодою майбутнього господаря.

Не варто дарувати те, що може завдати шкоди здоров'ю людини, приміром піротехніку. Дуже обережно стався до речей особистісного характеру: одяг, парфуми, прикраси. Дарувати їх можна тільки тоді, якщо точно знаєш уподобання.

Один із кращих варіантів подарунка — це те, про що людина мріє.

Найпростіше робити дарунки рідним: по-перше, їм можна дарувати будь-що, а по-друге, їхні бажання та смаки добре відомі.

Своїми руками

Погодься, будь-який дарунок — навіть найдорожчий — буде неповним, якщо його не супроводити приємним побажанням. А немає нічого теплішого, ніж щось зроблене власноруч. Навіть якщо це листівка. Для виготовлення якої знадобляться: тонкий кольоровий картон або кольоровий папір (оксамитовий не бери, він одразу «лисіє» на згинах), старий журнал з картинками, клей, ножиці, фотокартка (власна або того, кому адресована листівка) та фантазія!

Листівка №1. Візьми прямокутний клаптик картону. Наклей на нього білий аркуш. Гарні слова треба писати на гарному папері. Склади його удвоє і виріж по краю якусь фігуру або візерунок. Ще можна нарізати з кольорового паперу кружечків, квадратиків, квіточок і наклеїти їх на фасад листівки. А ще можна крапнути клею і сипнути по ньому сіллю або цукром — наче снігом...

Листівка №2. Клаптик картону зігни, як у першому варіанті. В одній частині листівки виріж «віконце» і оформи його так, як тобі до вподоби: намалюй рамку, обсип сіллю (цукром) на клей, обклей серпантином. На внутрішню поверхню листівки наклей фотокартку, картинку з журналу, щоб її було видно у віконці, а потім намалюй щось усередині, щоб «голова» (картинка) не «зависла» у повітрі, якщо розкрити листівку. І напиши побажання.

Варіант №3. Прикольно виглядають листівки, схожі на книжки, з яких «вистрибують» кольорові вклейки. Знайди годящі картинки з журналів. Якщо хочеш зробити листівку-гармошку, склади картон відповідним чином і добре загладь місця згину. Придумай смішну історію і проілюструй її вирізками!

Наручний комп'ютер

Завдяки високим технологіям у світі з'явилася ще одна «наручна прикраса». Тепер на зап'ястку можна носити не лише хіпові браслети і ультрамодні годинники, але й... цілий комп'ютер! Не віриш? Тоді переконайся! Таку «іграшку» розробили фахівці фірми «Symbol Technologies», яку придбала компанія «Motorola». Назва в новинки не дуже романтична — WT4000. Але завдяки міцному корпусу портативний комп'ютер не боїться ударів і падінь на бетонну підлогу з висоти 1,2 м. Побудовано модель WT4000 на основі процесора Intel XScale із тактовою частотою 520 Мгц. Дисплей має діагональ 2,8 дюйма і підтримує розширення 320x240 пікселів. Комп'ютер обладнаний Wi-Fi і Bluetooth, а також буквено-цифровою клавіатурою. Від акумуляторної батареї ємністю 2300 мА новинка зможе працювати протягом восьми-десяти годин. Вага WT4000 — близько 320 г. Так що, шановні любителі комп'ютерів, займайтеся спортом!

Найменший мобільник у світі

Якщо вже прагнути до мінімалізму, то потрібно виявляти його в усьому — наручний комп'ютер, найменший мобільний телефон... А такий уже створили. У той час, як головні виробники мобільних телефонів змагаються у виробництві найтоншого телефону, китайська компанія «Xun Chi» випустила модель Xun Chi 138, перевершити яку у мініатюрності буде нелегко. Ця крихітка стандарту GSM лише трохи довша за звичайну пальчикову батарейку і важить 55 грамів, але при цьому її аж ніяк не обділили укомплектуванням. Сенсорний екран, що підтримує 260 тисяч кольорів, дуже необхідний, оскільки на традиційні кнопки місця немає. Крім того, у телефоні знайшлося місце для 1,3-Мп камери, USB-порту, MP3-плеєра і 138 МБ пам'яті! Китайський «хлопчик-мізинчик» виявився дуже містким! Шкода, що поки він розпізнає тільки китайські символи.

Картонний офіс

Веселунам, що люблять жартувати над своїми товаришами, потрібно бути готовими до того, що колись і над ними піджартують. Як це трапилося з одним американським клерком. Кілька його колег, стомившись від жартів Майка (так звали жартуна), вирішили помститися йому. Коли Майк поїхав у відрядження на кілька днів, його товариші взялися за роботу. Вони повністю винесли не лише устаткування, але й стіни з офісу колеги, замінивши їх примітивними макетами з пакувального картону. Уяви собі, як здивувався Майк, коли повернувся! Його секція в робочій кімнаті була виготовлена з картону. Всередині стояло картонне крісло, на стінах були розвішані картонні планшети. А на його столі стояв картонний комп'ютер! Звичайно, ця картонна інсталяція аж ніяк не є шедевром мистецтва, це скоріше прикольний розіграш, котрий, до речі, дуже сподобався самому Майку.

Мишка-жаба-рибка

Розробляючи дизайн комп'ютерних комплектуючих, художники знають, що річ буде користуватися попитом не лише тоді, коли вона зручна і функціональна, але й коли вона просто несе в собі позитив. Дивлячись на мишку USB Frog, будь-яка людина посміхається, а це означає, що дизайн мишки позитивно впливає на її нервову систему. Мишка продається в комплекті з відповідним килимком, тому можна сказати, що успіх цій моделі гарантований. Так само, як і успіх ще однієї мишки-іграшки, яку випустила японська компанія «Elecom». Мишка називається Sakana, що в перекладі з японської означає «рибка». Крім великих «риб'ячих» очей, на яких розташовані кнопки, подібність із морськими жителями досягається за рахунок наявності «плавця» на задній частині маніпулятора. За технічними параметрами мишки-іграшки нічим особливим не виділяються від своїх звичайних «родичів». Зате скільки позитивних емоцій!

Робот-аватар для ICQ

Американський дизайнер Джек Шульц створив прикольного робота-аватара для ICQ. Пристрій виглядає як невелика лялечка на підставці і називається Availabot. Його мета — служити втіленням того або іншого користувача в списку контактів. Якщо користувач знаходиться в офлайні, лялька лежить на спині. А з появою свого «двійника» у мережі лялечка моментально підхоплюється на ноги. Аватар підключається до комп'ютера через USB-порт. Одночасно можна під'єднати скільки завгодно роботів — були б вільні порти. Так що бажаючі можуть заставити хоч усі книжкові полиці аватарами своїх співрозмовників у ICQ, причому творці запевняють, що зможуть змінювати вигляд лялечок за бажанням замовника, надаючи їм індивідуальних рис «обличчя». Правда, як можна працювати, коли навколо постійно падають і підхоплюються ляльки — це питання, відповідь на яке ще невідома.

http://www.lifemusic.ru/

Музичний портал

Співаки і музиканти виходять суперничати не лише на музичні ринги, але й на справжні — боксерські. Як у випадку з британським співаком Томом Джонсом, що виступить на боксерському ринзі проти Майка Тайсона в ході доброчинної акції, запланованої на кінець року. Колишній чемпіон світу у важкій вазі на прізвисько Залізний Майк розповів про цей двобій журналістам: «Обіцяю не відкушувати вухо Тому. Я сам його боюся. Це буде просто розвага». Веселі справи відбуваються у світі шоубізнесу. Хочеш бути в курсі останніх новин — заходь на музичний портал. Крім цікавих фактів із життя зірок, світових хіт-парадів, ти знайдеш на сайті гігабайти музики в mp3-форматі для вільного скачування і тексти пісень.

http://www.foxdesign.ru/legend/

Міфологія

Знайомство з таємничими грецькими і римськими іменами і назвами починається ще в дитячому віці, коли більшість мам і бабусь, дбайливо годуючи своїх чад кашею з дивною назвою «геркулес», розповідають своїм діткам і онукам про те, що великим і сильним можна стати, з'ївши кілька тарілок цього «дива» кулінарії. Що ж таке міфологія? Чому ж ці дорослі не можуть розстатися з героями міфів, не можуть залишити їх у своєму далекому дитинстві і час від часу повертаються до способів, придуманих кілька століть тому? На ці і багато інших питань ти знайдеш відповіді на сторінках цього сайта, присвяченого міфології Греції, Риму, Індії і Єгипту.

http://smeshok.com/main/humor/holidays/newyear2007/

Рік Кабана

Відповідно до східного гороскопу, наступаючий 2007 рік — рік Червоної Вогняної Свині, або Кабана. За китайською легендою, Свиня була останньої, хто прийшов на свято Нового року. Тому саме вона завершує 12-літній цикл східного гороскопу. Люди, народжені в рік Кабана, товариські і миролюбні, у них майже ніколи не виникає проблем у спілкуванні. Вони наділені природною добротою і чарівністю, що присутнє у них протягом усього життя. Рік прийдешній — у рожевих тонах для всіх знаків. Якщо хочеш дізнатися докладніше про те, які «поросячі радощі» чекають на тебе в новому році, у чому його краще зустрічати і як накрити святковий стіл, щоб Хрюша залишилася задоволена, заходь на сайт і читай. Заодно можеш одержати заряд позитивної енергії, тому що на сайті повно гумору і сміху.

http://videofile.com.ua/

Фільм... Фільм... Фільм...

Легенда «Формули-1» Міхаель Шумахер зніматиметься у фільмі «Астерікс та Олімпійські ігри». Його партнерами на знімальному майданчику стануть такі відомі актори, як Жерар Депардьє, Клаудіа Кардинале й Ален Делон. Найсвіжіші кіношні і навколокіношні новини у великій кількості зібрані на цьому сайті. Величезний архів матеріалів про акторів, режисерів, кінострічки і рейтинги кінематографічних хіт-парадів, які обновляються постійно. Ну і, звичайно, колекція фільмів у форматі MPEG 4, викладених для вільного скачування. Всі стрічки розбиті за жанрами і розташовані за алфавітом, так що знайти потрібний фільм буде не складно.

http://femina.com.ua/a/129.shtm

Карнавальні костюми

На новорічному ранку в середній групі дитячого саду ми були грибочками навколо новорічної ялинки. А в підготовчій групі нас нарядили зайчиками. У першому класі я зображував одного з гномів Білосніжки... Новорічні свята — найяскравіші події в дитячому житті. І створення карнавального костюма для свята — дуже важливе питання. Як зробити вбрання красивим, яскравим, незвичайним?! Як правильно підібрати героя для карнавального костюма, якщо ти непевно почуваєшся у гучному товаристві однолітків або навпаки — ти лідер, не боїшся брати участь у конкурсах, не соромишся і з задоволенням будеш зображувати смішного персонажа? Автори сайта поділяться з тобою досвідом і порадять, як стати цікавим, незвичайним, по-справжньому новорічним героєм.

http://minusovka.com.ua/

Мінусовка

Якщо в тебе є комп'ютер і бажання відчути себе справжнім музикантом, обов'язково заглянь на цей сайт. Він створений як для людей, що професійно займаються музикою, а зокрема написанням та виконанням мінусовок (фонограм, аранжувань, мелодій без слів тощо), так і для тих, хто чує про це вперше або не знає, з чого почати. Мінусовка (фонограма, аранжування), якщо говорити мовою любителя, — це музика без слів. Її записують з різною метою — і для професійних виступів на конкурсах або концертах, і для розваги. Хочеш урізноманітнити своє життя — ласкаво просимо на мінусовку!

Зірки на льоду

Наші Класики полюбляють взимку кататися на ковзанах. Але прийшовши на каток, вони не просто роз'їжджають по льоду, а намагаються робити це красиво, придумують якісь свої елементи, намагаються наслідувати своїх кумирів-фігуристів. Шкода лише, що у нашому місті немає секції фігурного катання, а так би й у нас з'явилися свої зірки світового рівня. А поки що доводиться вчитися, переглядаючи змагання по телевізору. У цьому році нам пощастило, адже ми маємо змогу спостерігати за шоу «Зірки на льоду». У кожного є своя улюблена пара учасників. Про них та про самий проект Класики і попросили мене розповісти.

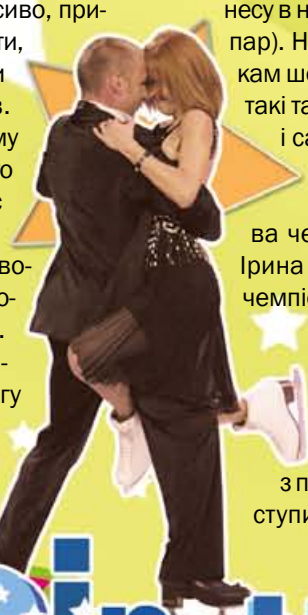

Унікальний проект

Щосуботи із завмиранням серця сотні глядачів слідкують за масштабним та видовищним льодовим проектом «Зірки на льоду». Художнім керівником проекту є чемпіон світу та Європи, срібний призер Олімпіади Ілля Авербух. «Цей телепроект покликаний викликати інтерес до фігурного катання. Я безмежно радий за людей, які готові до того, щоб, не боячись помилок, навчитися перемагати на льоду. Ми постараємось, щоб шоу було дійсно красивим, оригінальним і навіть унікальним за своєю суттю, тобто не було схожим на інші розважальні програми», — говорить Ілля. І це їм вдалося! Мільйони телеглядачів уже мали змогу в цьому пересвідчитися, переглядаючи з 2 вересня щотижневі трансляції. Всього планується показати 50 телепередач, а художньому керівнику доведеться створити 113 різних програм.

Схоже шоу вже давно існує в США, але там виступають переважно колишні зірки з показовими виступами. Пробують свої сили Італія, Англія та навіть Австралія, але у них великі проблеми з фігуристами. Чого не скажеш про російський проект. У ньому задіяна велика кількість знаменитих чемпіонів з фігурного катання, які тішать всіх своєю фантастичною майстерністю. А поряд з ними зірки кіно та шоу-бізнесу в новій якості (дивись перелік пар). На шляху до фіналу учасникам шоу належить відкрити у собі такі таланти, про які вони навіть і самі не підозрювали.

Не менш зірковими є й ведучі шоу — багаторазова чемпіонка світу та Європи Ірина Слуцька та олімпійський чемпіон Євген Плющенко.

Умови змагань

Шоу побудоване таким чином, що спершу в декількох передачах кожна з пар демонструє показові виступи. Потім розпочинаються змагання, які оцінює суддівська колегія з п'яти осіб. Вони виставляють оцінки за техніку виконання танцю та артистизм, максимум — 6 балів. Найбільша та найменша оцінки відкидаються, а серед трьох, що залишаються, знаходять середнє арифметичне й сумують, визначаючи суму балів для кожної пари. Найбільше можна отримати 12 балів, тобто 6.0+6.0. Таким чином, на кожному окремому етапі судді визначають кращі дуети, які проходять у наступний етап, та три дуети, які мають найменшу кількість балів. Подальшу їхню долю пропонують визначити телеглядачам. Усі бажаючі голосують за той чи інший дует. Пара, яка набирає найменше голосів, вибуває зі змагань. За перебігом змагань у студії слідкують 400 глядачів, які одними з перших і точно виражають свої симпатії тій чи іншій парі.

До фіналу мають дійти дві пари, серед яких і буде визначено переможця змагань. Яким буде суперприз, організатори тримають у таємниці. Дехто жартує, що це буде екскурсія у космос, мовляв, танцювати на льоду навчилися, пора й в умовах невагомості спробувати свої сили! По завершенні змагань буде декілька програм з показовими виступами кожного з дуетів.

Унікальність цього шоу полягає ще й у тім, що очолює суддівську колегію легендарна Тетяна Тарасова, яка виховала 11 олімпійських чемпіонів у різних дисциплінах фігурного катання.

Кому подарунок, а кому синці

Шоу «Зірки на льоду» є подарунком не лише для телеглядачів, а й для спортсменів, які уже завершили свої активні виступи у великому спорті й давно не зустрічалися зі своїми прихильниками. Щоправда, декому з них доводиться не легко, особливо Олексію Ягудіну, який ніколи не виступав у парному фігурному катанні, а звик лише відповідати за свої дії в одиночному розряді. Та й усім решта чоловікам теж доводиться вчитися підтримувати своїх партнерок, лише за винятком відомих фігуристів, таких як Антон Сіхарулідзе чи Олександр Жулін.

Найважче буде акторам та представникам шоу-бізнесу. Не у всіх все гаразд з координацією рухів. Проте всі з великим бажанням йдуть на тренування. Перший місяць усі щоденно шліфували лід на ковзанці (і не лише ковзанами!), а відпочивали вони від льоду лише на концертах та зйомках. Декому й синці дошкуляли. «Але добровільно із шоу ніхто не йде»,— заявляє режисер.

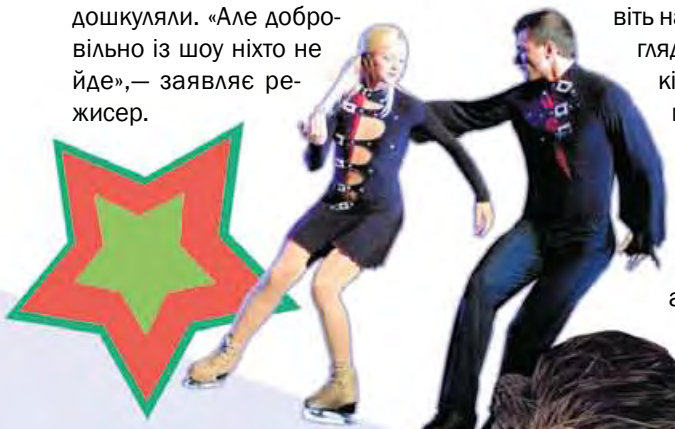

Перші тренування

Зібравши учасників шоу, художній керівник спершу провів кілька загальних тренувань, особливий акцент зробив на азах фігурного катання для новачків. Як відомо, деякі з них взагалі ніколи не стояли на ковзанах. Пізніше всі почали тренуватися парами. Першими сміливцями були триразова олімпійська чемпіонка з синхронного плавання Марія Кисельова та олімпійський чемпіон з фігурного катання Максим Маринін. Ні у кого не було сумнівів, що дівчина, яка зуміла підкорити водну стихію, й на льоду почуватиметься впевнено. Проте Марія каталася досить напружено, адже виявилося, що вона ніколи до цього не приміряла ковзанів. Але досить швидко у неї почали технічно виходити пробіжки, підтримки. Як справжній професіонал, вона чітко виконувала вказівки тренерів і щоразу впевненіше оволодівала новим видом спорту.

Гідну конкуренцію їм складуть Катерина Гусєва та Роман Костомаров. Він — фігурист, а Катя — хоч і актриса, але вже у першому ж виході на ковзанку продемонструвала зразкову впевненість. На ковзанах вона трималася професійно та досить швидко схоплювала усі елементи танцю. Та це й не дивно, адже у цієї акторки бурхливе спортивне минуле: третій дорослий розряд зі спортивної гімнастики, заняття плаванням, тайським боксом.

Та не у всіх все так добре. Наприклад, Олександр Носик протягом першого двогодинного тренування так і «мріяв», як би запустити носом об лід свою партнерку Олену Бережну. Намагаючись підняти над головою цю мініатюрну фігуристку, він втрачав рівновагу, Олена вислизала у нього з рук й, падаючи, чіплялася за його плечі. Іншим зіркам-фігуристкам поталанило дещо більше. Досить пристойно почувається на льоду Марат Башаров, у якого найкрасивіша партнерка — Тетяна Навка. Він навіть насмілився під пильним наглядом рідної тещі зробити декілька граційних кіл зі своєю маленькою донечкою Амелі на руках.

Танцюють всі

Кожна пара красива та неповторна по-своєму, а за деякими особливо активними учасниками навіть закріпилися специфічні прізвиська. Отож:

Романтики: актриса Анна Большова та фігурист Олексій Тихонов. Справа в тому, що Аня завжди виступає в костюмах дуже романтичних кольорів. Та й кожен їхній виступ сповнений таким ліризмом!

Сексі: фігуристка Анна Семенович та актор В'ячеслав Разбєгаєв. Неповторна пластика, сексуальність та артистизм Ані гармонійно поєднуються з кожним яскравим образом В'ячеслава.

Дві самотності: телеведуча Оксана Пушкіна та фігурист Олексій Ягудін. У цьому дуеті зустрілися два сильних самодостатніх характери. Оксана — режисер та ведуча власної програми, а Олексій — фігурист-одиночник.

Жартівники: актор Марат Башаров та фігуристка Тетяна Навка. Оскільки Башаров весь час жартує, координатори проекту спершу пропонували парі лише жартівливі номери. Але Ілля мріяв показати дует з іншого боку. Так народилося пристрасне танґо під музику зі стрічки «Мулен Руж».

Чарівні: актор Олександр Носик та фігуристка Олена Бережна. Коли на льоду з'являється ця пара, протистояти чарівності двох блондинів майже не можливо.

Світські леви: актриса Інгеборга Дапкунайте та фігурист Олександр Жулін. Вони завше виступають у вечірніх нарядах.

Бешкетники: музикант Ігор Бутман та актриса Марія Петрова. Їм варто лише вийти на лід, як всі навколо починають усміхатися. Тому для них придумують жартівливі мультяшні номери.

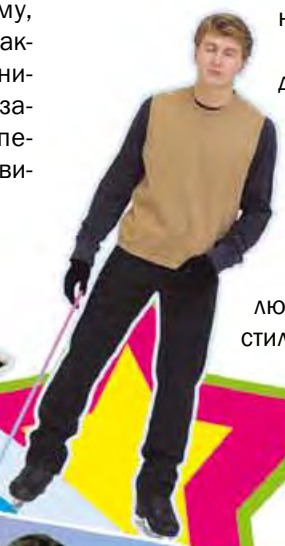

Стильні: актриса Катя Гусєва та фігурист Роман Костомаров. Ці зірки люблять карнавал та стилізацію, тому із задоволенням імпровізують та експериментують.

Таких проектів, як «Зірки на льоду», ще не було. Це шоу, з одного боку, справляє святкове враження, а з іншого — видається дуже наївним. Примусити непрофесіоналів стати на ковзани — це титанічна праця. І журі, звісно, не стільки оцінює їхнє катання, скільки їхню сміливість, працездатність і головне їхню готовність перевтілюватися. У цьому є щось дуже зворушливе. А спостерігаючи за тим, який резонанс має цей проект, я розумію, що люди захоплені і як кожна зіркова пара сподіваються на перемогу. Словом, слідкуй за шоу та насолоджуйся!

Олена та Антон

Коли читаєш про непростий життєвий та творчий шлях Олени Бережної та Антона Сіхарулідзе, починаєш радіти тому, що ці дві особистості зустрілися. Вони довго шукали одне одного, перш ніж почали разом кататися і стали всенародними улюбленцями. Але про все за порядком...

Перші успіхи

Свої перші кроки на льоду Антон та Олена робили далеко один від одного. Вона — у маленькому південному Невінномиську, а він — у Ленінграді. Обоє спершу не планували йти у парне катання, але через кілька років тренувань стало очевидним, що в одиночному фігурному катанні їм «нічого не світить». Першим партнером Олени був Олександр Ручкін. Цю перспективну пару помітив знаменитий тренер Станіслав Жук і запросив їх до Москви. Згодом 13-літня Олена переїжджає у спортивний інтернат, і з цього моменту розпочинається доросле, самостійне життя майбутньої зірки світового фігурного катання.

Антон у цей час катався з Мариною Петровою у палаці «Ювілейний». У 1993 році вони стають чемпіонами світу серед юніорів. І на тлі перемоги стосунки між юними партнерами стають чимдалі напруженішими.

На одному катку

Олену Бережну доля закинула у Латвію. Там вона каталася у парі з Олегом Шляховим. Цю перспективну пару помітила Тамара Москвіна й запросила їх до Петербурга. Невдовзі Олена з Олегом опинилися у «Ювілейному». Стосунки між ними були ще складнішими, ніж у Антона з Мариною. Антон помічав зверхнє ставлення Олега до своєї партнерки й намагався його приструнити. Коли стосунки Антона та Олени стали надто близькими, Олег вирішив повернутися з Оленою у Латвію. Здавалося б, дороги майбутніх олімпійських чемпіонів розійшлися назавжди, але...

Трагічною розв'язкою у стосунках пари Бережна-Шляхов стала важка травма Олени, яку вона отримала на тренуванні. Саме цей інцидент, як показав час, стає датою народження нової спортивної пари у фігурному катанні. Довідавшись про нещастя, Антон, не задумуючись, приїхав у Латвію. Він днями просиджував біля її ліжка, намагаючись хоч якось полегшити страждання дівчини. Як тільки лікарі дозволили, Антон перевіз Олену до Петербурга.

Їй довелося вчитися всьому спочатку. Діагноз був складним, і лікарі радили забути про лід.

Але Олена не могла жити без улюбленого спорту. І диво невдовзі сталося. При підтримці Антона вона знову почала тренуватися в «Ювілейному». А Тамара Москвіна знову почала настирливо вчити дівчину азам фігурного катання. Наперекір усім труднощам пара Бережна-Сіхарулідзе поступово набирала спортивної форми й прокладала свій шлях до успіху.

Зірковий час

Уже перші змагання — етап Гран-прі у Франції — показали, що на небосхилі фігурного катання з'явилася нова зіркова пара — Олена Бережна та Антон Сіхарулідзе. Глядачі побачили зовсім іншу Олену, яка не дивиться переляканими очима на свого партнера, а почувається вільно, розкуто й абсолютно щаслива від того, що знову має змогу відчути атмосферу змагань. Антон поводився зі своєю партнеркою, мов би тримав у руках дорогоцінну вазу. Їхню програму судді оцінили бронзою. Але невдовзі посипався справжній срібний та золотий дощ. Глядачі та судді не могли не помітити щирості та майстерності, з якою пара виходила на лід. У кожній своїй програмі вони повністю перевтілювалися у героїв, змушуючи усіх присутніх з ними переживати миттєвості постановки. А тому й не дивно, що олімпійське золото потрапило саме їм у руки.

За океаном

Дещо відпочивши після Олімпіади, пара прийняла запрошення американців покататися у професійному шоу «Зірки на льоду». Спершу вони уклали контракт на рік, але потім його продовжили до 2006 року. Та фігуристи не забувають про рідний Санкт-Петербург, навідуються декілька разів на рік додому, беруть участь у льодових шоу та турне містами своєї Батьківщини. Але й серед професіоналів Антон та Олена не дозволяють собі розслаблятися. Вони щоразу ускладнюють свої програми, вносять корективи, намагаючись бути на перших ролях.

У квітні минулого року Антон Сіхарулідзе відкрив у рідному місті ресторан «Сфінкс». Олена ж, як творча натура, захопилася зйомками фільму про заокеанські гастролі їхньої пари. Можливо, вона цим захопиться професійно, і через декілька років ми побачимо її фільми у кінотеатрах чи на екранах телевізорів. Як би там не було, а за успіхи цих фігуристів радіють мільйони їхніх прихильників по всьому світі.

УЛЮБЛЕНІ ДУЕТИ

Народна мудрість стверджує, що шлюби здійснюються на небесах. Часто так буває, що протягом багатьох років, долаючи труднощі та перешкоди, розчаровуючись, доводиться вперто шукати ту неповторну, єдину людину, яка виявиться твоєю «другою половинкою». Саме ці слова можна впевнено віднести до створення спортивних пар у фігурному катанні. Деякі змушені багаторазово змінювати партнерів, тренерів або й місце проживання, щоб нарешті створити те неповторне поєднання двох фігуристів у єдине ціле, яке виштовхне їх на найвищі сходинки п'єдесталу, дозволить досягти справжнього успіху, а головне — з насолодою виходити на лід.

Тетяна та Роман

Провідні ролі серед танцюристів на льоду сьогодення відіграють дворазові чемпіони світу та переможці останньої Олімпіади Тетяна Навка і Роман Костомаров. Їхній дует теж не одразу склався, у кожного був свій шлях у великий спорт. Та й перешкод на життєвій стежині вистачало! Взяти хоча би той факт, що фігуристи народилися й росли не лише у різних містах, а й державах. Тетяна — наша землячка, з Дніпропетровська, а Роман — корінний москвич. Але волею долі вони зустріли одне одного, і не лише зустріли, але й зуміли створити на льоду досконалий творчий тандем, танцями якого захоплюються мільйони уболівальників.

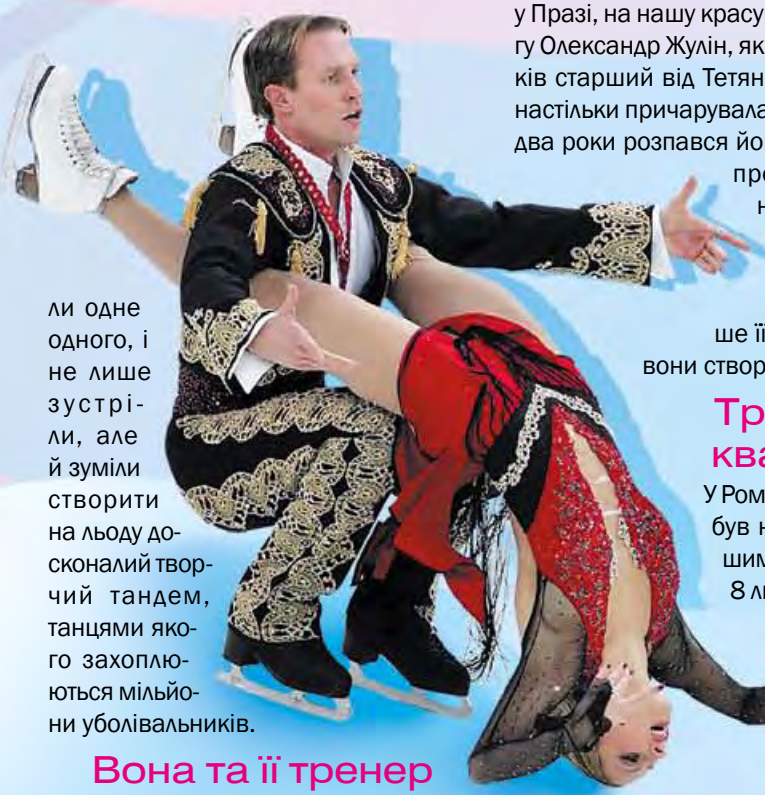

Вона та її тренер

Тетяна народилася 13 квітня 1975 року. Дівчинка з раннього дитинства була захоплена фігурним катанням. Особливо це почуття підсилилося, коли їй у 13 років пощастило спостерігати за перебігом чемпіонату Союзу, який відбувався в її рідному місті. Та що найцікавіше, уже тоді вона з подружками ходила у першу чергу на виступи танцювальної пари Усова-Жулін. Тоді вона й не могла повірити, що уже через два роки переїде до Москви і буде тренуватися разом з ними. Тетяна спершу дуже захоплено спостерігала за цією досвідченою парою, потім подорослішала й звикла до того, що й вона може дещо показати на льоду. А потім сталося так, що на одній з дискотек після чемпіонату світу 1993 року, який відбувався у Празі, на нашу красуню звернув увагу Олександр Жулін, який був на 12 років старший від Тетяни. Дівчина його настільки причарувала, що коли через два роки розпався його дует, він... запропонував Тетяні руку й серце. При цьому ще й став її тренером. І не лише її, а й дуету, який вони створили з Романом.

Тріо стає квартетом

У Романа шлях у спорт був набагато простішим. Він народився 8 лютого 1977 року в Москві. Фігурним катанням захопився в шість років. В одинадцять років уперше почав кататися з партнеркою. Спершу він тренувався у Сергія Алексєєва, а потім у легендарних Наталі Лінічук та Генадія Карпоносова. Його партнеркою була Катерина Давидова. Особливих успіхів з нею він не досяг, і його у 1998 році поставили в пару з Тетяною Навкою. Через рік йому знову довелося змінити партнерку, оскільки Тетяна залишила спорт, вийшла заміж і народила доньку. Тоді Роман почав танцювати з Анною Семенович. Однак цей дует не склався, і через два роки Роман та Тетяна почали кататися разом. Можна сказати, що спортивне тріо перетворилося у квартет. Що ж до маленької Тетяниної донечки, то дівчинка зовсім не заважала мамі з татом працювати на льоду. Навпаки, вона надихала їх на нові успішні проекти. І робила це настільки успішно, що наші герої досягли найвищих вершин у спорті.

Поза ковзанкою

Робота, звісно, займає багато часу, але у Тетяни на першому місці сім'я. З родиною вона найбільше полюбляє проводити час, відвідувати театр чи балет. Іноді грає у гольф з чоловіком. У вільний час читає, слухає музику. Мріє зі своїми рідними провести відпустку в Мексиці, оскільки там тепло та красиво, або оглянути Європу. Улюблена їжа — торт.

У Романа хобі — музика та спортивні автомобілі. Два роки тому він одружився з московською фігуристкою Юлією Лаутовою, яка виступає за збірну Австрії. І тепер він ще більш сором'язливо цілує свою партнерку у щічку після успішного виступу на змаганнях.

музичні основи пост-року

Задали нам на музиці написати реферати. Бо кінець чверті недалеко. Кожному якась тема попала. Мені випало писати про R&B. Киці — про пост-рок. Але ця тема була явно не для неї. От і вирішили ми помінятися. Мені ж бо все одно, про який стиль музики писати.

Якось наприкінці 60-х років Джим Моррісон заявив, що рок помер. Тоді це здавалося нісенітницею, адже рок тоді лише з'явився. Але вже у 90-х ставлення до нього відчутно змінилося. В середині 90-х музичні журналісти почали жваво обговорювати те, що рок зникає. Було помічено, що відвідувачі рок-концертів втратили колишній запал та ентузіазм.

Пост-рок був основною формою експериментального року протягом 90-х. Це вільна течія, що поєднала в собі безліч різних віянь, завжди змішуючи звичні рок-інструменти з електронікою. Пост-рок звів разом масу експериментальних жанрів, серед яких найяскравіші: краут-рок, ембієнт, спейс-рок, арт-рок, тейп-мюзик, класичний мінімалізм, британський IDM, джаз (як аванґардний, так і кул-джаз), даб і регі. Ось із такого вінегрету і народився пост-рок.

Сама назва стилю пост-рок вже вказує на те, що ця музика заснована на стилі рок, проте сам пост-рок по суті роком не був. Пост-рок — музика гіпнотична, холодна та інтелектуальна, повна протилежність емоційному, вольовому, повному енергії року. Пост-рок відкидав будь-які елементи, що асоціювалися з традицією року, він займався більше технічною стороною самого звуку, ніж мелодіями, та структурою пісень. Пост-рок, звісно, музика інструментальна, а якщо вокал і присутній у цій музиці, то він часто виступає на другому плані. Відтепер було назавжди покінчено з нудотними приспівами у піснях, з нескінченним пафосом, з трьома стандартними гітарними акордами. Чарівними складовими пост-року були даб, мінімалізм і джаз. Під дабом малася на увазі технологія, що застосовувалася на Ямайці на початку 70-х. Спершу записували музику на плівку, а потім обробляли ці плівки так, неначе ніяких музикантів ніколи і не було. Мінімалізм означав постійну зміну ритму в композиції. А джаз застосовувався в тому значенні, що музиканти дуже багато імпровізували, як вважалося спочатку. Проте згодом самі музиканти пояснили, що їх музика чітко продумана та вибудована.

Музичні основи пост-року сформувалися в 1991 році з виходом двох різних, але важливих для пост-року альбомів: «Laughing Stock» від гурту «Talk Talk» та «Spiderland» гурту «Slint».

Поки ці два альбоми визначали майбутнє багатьох пост-рокових груп, сам термін не з'явився, доки критик Саймон Рейнолдз не вигадав його, щоб описати експерименти групи «Talk Talk». Пізніше термін став застосовуватися до всього, що не вдавалося раніше класифікувати, починаючи від музики, яка боролася із стереотипами («Cul de Sac», «Main»), і аж до більш мелодійної інді-рокової музики, на зразок «Stereolab» та «Laika» (не кажучи вже про силу-силенну гуртів, що імітували «Slint»). Пост-рок став дуже помітною течією після виходу в 1996 році альбому «Millions Now Living Will Never Die» чикагської групи «Tortoise», який об'єднує незліченну кількість пост-рокових ознак.

Коли був винайдений термін пост-рок, критики були безмежно щасливі, оскільки це дало їм можливість класифікувати таких ні на що не схожих музикантів. Пост-рок швидко став загальноприйнятим і багатообіцяючим.

Цікаво, що до кінця 90-х пост-рок набув репутації одноманітної музики: багато людей почали вважати стиль нецікавим та нудним. Пост-рок — музика, яка не може бути фоном, під неї також не потанцюєш і не пострибаєш. Це музика, яку потрібно уважно слухати, вдумуючись та заглиблюючись у неї. Хоча втрата інтересу до пост-року легко пояснюється тим, що сучасні слухачі дуже перебірливі. Серед такого великого різноманіття музики, яка зараз існує, їм все швидко набридає. Але музиканти пост-року цим не переймаються, бо знають, що своїх слухачів вони завжди знайдуть.

ПІСНІ ДЛЯ ГЛУХИХ

Співачка Пінк подбала про тих людей, які б хотіли слухати її музику, та, на жаль, не можуть чути. Відтепер Пінк можна буде слухати не тільки вухами, але й очима. Тепер на концертах крім групи музикантів співачку також супроводжує і професійний сурдоперекладач, який на пальцях передає глухим меломанам увесь драйв пінківських композицій.

КОНЦЕРТИ В ТАУЕРІ

Гадаєш, це просто? Але далеко не кожен гурт може дозволити собі таку розкіш, як виступити у Лондонському Тауері. А все тому, що для цього необхідно мати дозвіл, підписаний самою королевою Великобританії, яка надає таке право лише справді легендарним музикантам.

КОЖНОМУ СВОЄ

Це гасло стосується не лише уподобань в їжі чи одязі, але й у музиці. Ще Гіппократ рекомендував своїм пацієнтам слухати музику, підбираючи її відповідно до темпераменту. Холерикам він радив слухати спокійну, злегка тягучу, але освіжаючу музику, що допомагає голові бути ясною. Флегматикам — таку, що спокійно проникає в думки, без багатократного повторення однієї і тієї ж теми. Сангвінікам варто обрати мелодії, що летять, що асоціюються із танцювальною музикою, наприклад вальс. А меланхолікам найкорисніше слухати щось піднесене.

ЛЮДИНА В ЧОРНОМУ

Лідер гурту «Radiohead» Том Йорк, який нещодавно видав свій сольний альбом «The Eraser», дуже оригінально провів його промо-кампанію. Головний герой обкладинки його альбому — людина у чорному плащі і з характерним головним убором — виникав у найрізноманітніших місцях Лондона. Цікавою особливістю цього незнайомця був MP3-плеєр з навушниками, вдягнувши які, можна було послухати нові пісні музиканта з його релізу. Подорож людини в чорному Лондоном тривала аж до дня прем'єри диска. Досить цікаво та незвично.

МУЗИКАНТИ — В НАУКУ

Гітарист групи «Queen» Браян Мей хоче всім довести, що вміє не лише грати на гітарі, але й добре знається на астрономії. Наразі музикант готується до захисту наукової роботи, щоб отримати ступінь доктора. Поки на музичному фронті настало деяке затишшя, у Мея з'явилася можливість проявити себе як науковця. Музикант узявся писати дослідження на тему про зодіакальний пил, яке буде захищати у Лондонському Королівському коледжі. Проте співачці Анні Леннокс пощастило навіть дещо більше. У Шотландській Королівській академії Музики та Драми вирішили присудити співачці, яка не має навіть вищої освіти, почесний ступінь доктора наук. «У мене ніколи не було жодних наукових ступенів, ні спеціальної кваліфікації, тому ця нагорода є водночас неочікуваною і дещо дивною», — зізналася співачка в інтерв'ю.

ПОЛІТИКА ТА РОК-Н-РОЛ

Час минає, а популярність Елвіса Преслі не зменшується. Серед фанів його творчості різні верстви населення. Яскравий тому приклад — представник уряду Японії Дзюїнтіро Коідзумі. Політик купує комбінезони, платинові диски із записами Елвіса і сам співає його пісні. Нещодавно, відвідавши сім'ю Бушів у Мемфісі, Дзюїнтіро влаштував для них справжнє шоу, виконавши декілька пісень Преслі у супроводі рокабільного тріо «Dempseys».

КОНЦЕРТ ДЛЯ ДИНОЗАВРІВ

Група «Strokes» вирішила здивувати всіх і зіграти... для динозаврів. Музиканти виступали в Лондонському природничому музеї. Живих глядачів на концерті було зовсім мало. «Де ми тільки не грали, але нам ще ніколи не доводилося грати для динозаврів. Це був справді класний вечір», — в один голос сказали музиканти.

ЗАБАГАТО МУЗИКИ

Так, буває і таке. В той час, як чимало музикантів видають бідненькі альбоми, ледве назбиравши 10–11 композицій, зірка американського урбану Снуп Догг перестарався. Для свого нового альбому музикант написав аж 300 пісень і тепер думає, які ж треки з цього масиву музичної інформації вибрати.

ХТО ТАКА БЕЙБІ ДЖЕЙН

Що спільного може бути між відомою співачкою Крістіною Агілерою і нікому не знаною Бейбі Джейн? Як виявилося — дуже багато. Співачка збирається підтримати вихід своєї нової платівки серією клубних концертів, де буде виступати під псевдонімом... Бейбі Джейн. Гадаю, на фанів чекає чималий сюрприз.

ЯПОНСЬКА ЛЮБОВ ДО МУЗИКИ

Всі народи, безперечно, полюбляють свої народні пісні. Та от японці ставляться до свого фольклору з особливою турботою. Щоб стати студентом будь-якого університету, навіть не музичного, жителям цієї країни необхідно знати близько 200 народних пісень. А в Китаї, наприклад, існує така приказка: «Бійся людини, яка не співає». Цікаво, а скільки українських народних пісень знаєш ти?

СМАКИ НЕНАРОДЖЕНИХ

Мабуть, ти вже чув про те, що навіть ненароджені діти в утробі матері люблять слухати казки та пісеньки. Деяким вченим кортіло дізнатися, що саме люблять ненароджені немовлята. І от у своїй книзі «Секрет життя ненародженого немовляти» доктор Томас Верні висловлює думку про те, що плід в утробі матері віддає перевагу музиці Моцарта і Вівальді!

"DEPECHE MODE" — музика кількох поколінь

Гурт «Composition of Sound» було створено у 1980 році у Безілдоні (графство Ессекс) Енді Флетчером, Мартіном Гором та Вінсом Кларком. Гадаєш, я щось із заголовком наплутав? А от і ні! Просто якби не було цієї невеличкої групи, ніхто і не дізнався би про «Depeche Mode». Після того, як до гурту долучився Девід Гехан, музиканти поміняли гітари на синтезатори і змінили назву на «Depeche Mode». Перші альбоми були непомічені, і тільки з виходом «People are People» у 1984 їх почали впізнавати. Тоді вже хлопці записали три наступних: «Some Great Reward», «Catching up with Depeche Mode» і «Black Celebration».

Що було потім? Світове турне, злети і падіння, десятки тисяч шанувальників на стадіонних концертах, записи реміксів та знаменитий 101-ий концерт у «Pasadena Rose Bowl» перед 70 тисячами фанів. Концертні записи і відео, які увійшли в історію як «101», було видано у 1988 році. Це стало поштовхом для нового альбому «Violator». «Personal Jesus» — перший сингл із цього альбому, який став золотим у США. Їхню композицію «Enjoy the Silence» дотепер вважають візиткою групи. Потім трирічна мовчанка і новий альбом «Songs of Faith and Devotion» (1993). Згодом музиканти подались у 14-те світове турне. Вони успішно погастролювали, всюди їх зустрічав гучний натовп шанувальників. І вже на початку 1997 року вийшов альбом «Ultra» у комплекті з «Painkiller». У 1998 вони побували у Латвії, Естонії та Росії. Після завершення турне 22 грудня 1998 року група «Depeche Mode» перебуває на заслуженому відпочинку.

Учасники гурту

Мартін Гор, автор практично усіх пісень «Depeche Mode», народився 23 липня 1961 року в Лондоні. У 13 років він навчився грати на акустичній гітарі, згодом взявся за фортепіано. До 18 років учив французьку і німецьку. Вечорами грав у гітарному дуеті «Norman and the Worms». Згодом познайомився з Вінсоном Кларком та Ендрю Флетчером. Тепер у Мартіна дружина і 3 дітей, живе він у Каліфорнії. Слухає музику із власної колекції. Грає у футбол і варить супи. Вірить у привидів та переселення душ.

Девід Гехан — обличчя, голос, серце, душа і біль «Depeche Mode». Народився 9 травня 1962 року в англійському містечку Еппінг у побожній родині. Часто прогулював уроки. Потім вступив у коледж мистецтв, де вивчив вітринний дизайн. У той час він вже музикував у одному гурті. Згодом потрапив у «Depeche Mode». Тепер він живе в Нью-Йорку, виховує двох дітей, малює картини і бігає щоранку.

Енді Флетчер — просто хороша людина. Саме завдяки Енді група втрималась. Народився хлопець 8 липня 1961 року в Ноттінгемі. У дитинстві Енді ганяв м'яча, а по неділях ходив до церкви. Тепер у нього чудова дружина, донька і син. Енді з родиною живе у Лондоні. Як істинний англієць, щоранку проглядає «Times», навідується до власного ресторану «Гасконь», чудово знається на кулінарії, читає Біблію і любить футбол.

Алан Вайлдер народився 1 червня 1959 року в Гаммерсміті, одному із районів Західного Лондона. З дитинства брав уроки гри на фортепіано, згодом опанував флейту. Після школи знайшов собі роботу на студії та попрацював сесійним клавішником із багатьма групами. Талант та працелюбність таки дали результат. Доля привела Алана у «Depeche Mode». Окрім групової роботи, він встигає творити і власні композиції. Тепер у містера Вайлдера власна студія звукозапису, щаслива родина і співпраця із талановитими музикантами.

ХРОНОГРАФ

06.01.2004 Селін Діон отримала Зірку на Алеї Слави.

11.01.1984 альбом «Thriller» отримав «діамантову» сертифікацію і став найвідомішим та найуспішнішим диском Майкла Джексона, що приніс співаку вісім «Греммі».

25.01.2005 група «Таліта Кум» випустила свій другий альбом — «Гаряча і гірка».

31.01.2003 «Roxette» отримали державну нагороду Швеції за досягнення в області музики як у місцевому, так і у світовому масштабі.

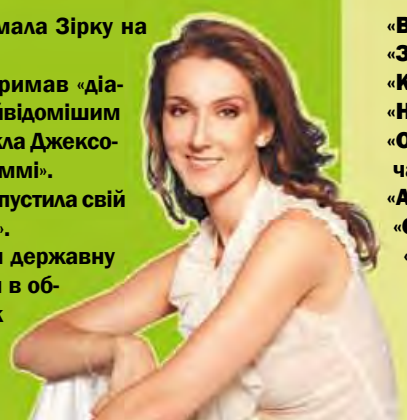

ХТ-ТОП-10

«ВІА Гра» — «Цветок и Нож»
«Звери» — «Танцуй»
«Корни» — «Наперегонки с ветром»
«Нота» — «Твій смак любові»
«Океан Ельзи» — «Веселі, брате, часи настали»
«Авиатор» — «Мания»
«Скрябін» — «Кольорова»
«Mika» — «Relax, Take It Easy»
Хуанес — «Adios Le Pido»
Боб Сінклер — «World, Hold On»

Ця акапельна формація (тобто тільки спів) зібралась 24 вересня 1992 року як квартет — Володимир Якимець, Богдан Богач, Андрій Капраль та Славко Нудик — у приміщенні Львівського музичного училища. Вже наступного літа вони стали дипломантами «Червоної Рути» в Донецьку. У 1994 році перемогли на фестивалі «Доля» в Чернівцях та, улаштувавшись під дах мистецького об'єднання «Дзига», на «Студії Лева» записали свій дебютний альбом. На Новий рік вони стали лауреатами телеконкурсу «Мелодія». Завоювавши з піснею «Пустельник» Гран-Прі телефестивалю «Мелодія-95», зовсім не попсова «Піккардійська терція» якось несподівано потрапила у трійку претендентів на «Золоту Жар-птицю» Таврійських Ігор в номінації «Краща поп-група року». Фірма «Гал рекордс» випустила ще два альбоми гурту — концертний «Ad libitum» та «Тиха ніч» (з колядками). Влітку наступного року випустили перший CD «Сад ангельських пісень» (запис студії «Люксен», звукорежисери Руслана Лижичко і Павло Грабовський).

Учасники гурту

Андрій Капраль народився 20 січня 1975 року. У дитинстві грав на каструлях (уявні барабани), мітлі (гітара), лампочках (мікрофон). Музики навчався у школі, коледжі й консерваторії. Співав у різних хорах, на перервах між заняттями і разом з друзями став учасником «Піккардійської терції» з дня її заснування і залишається ним надалі. Любить джаз.

Андрій Шавала народився 3 квітня 1967 року у Львові. З дитинства живе музикою. Займався у музичній студії (баян), у духовому оркестрі «Орлятко», згодом вступив до Львівського музично-педагогічного училища ім. Ф. Колесси. З 1996 року — у формації «Піккардійська Терція».

Володимир Якимець народився 28 липня 1974 року. У п'ятирічному віці батьки віддали його у музичну школу №4, клас піаніно. Потім — Львівське державне музичне училище (теорія музики) і Львівська консерваторія. У людях цінує культурність, порядність, освіченість та вірність.

Богач Богдан народився 15 травня 1975 року в місті Львові в сім'ї музикантів, тому до музики звик з пелюшок. З шести років вчився в музичній школі (клас скрипки), потім вступив у музичне училище на хорове диригування. По закінченні училища одразу вступив до Львівської консерваторії.

Турянин Роман народився 5 травня 1970 року в Мукачевому на Закарпатті в сім'ї музикантів. У сім років батьки записали його до музичної школи по класу фортепіано. Потім було Мукачівське педучилище (музичний відділ), студентський хор і Львівська консерваторія. З 1993 року працює у вокальній формації «Піккардійська терція».

Славко Нудик народився у Львові 7 лютого 1968 року. Першою сценою слугувала звичайна табуретка, з якої він розповідав усе, що знав. Музичний інструмент, якого Славко сам собі вибрав (баян!), був завеликий та заважкий. Так що єдиною втіхою залишився шкільний хор. Згодом таки вступив до початкової музичної школи, яку з успіхом пізніше і закінчив. З 1989 по 1993 роки навчався у Львівському музичному коледжі, де і познайомився з В. Якимцем, А. Капралем та Б. Богачем. З ними «крокує по життю» і до сьогодні у складі вокальної формації «Піккардійська терція».

"ПІККАРДІЙСЬКА ТЕРЦІЯ" — чисте голос і шалений

MP3-ПРЕЗЕНТАЦІЯ

На усіх шанувальників творчості російського гурту «БИ-2» чекає несподіваний сюрприз — у музичних магазинах з'явився новий диск групи під назвою «Молоко». В альбомі чимало цікавинок, які можуть серйозно здивувати окремих фанів команди. По-перше, «БИ-2» конкретно з'їхали в бік диско-панку (втім, як попередньо і обіцяли). По-друге, записали либонь не першу в своєму житті кавер-версію на композицію групи «Центр». По-третє, заспівали з Діаною Арбеніною — вокалістка «Нічних Снайперів» підхопила естафету гуртів «Brainstorm» та «Чайф». Ось такий веселенький альбомчик вийшов. І ти маєш вирішити для себе сам — чи то хлопці влучили в «яблучко», чи попали в молоко...

ЧУТКИ

Здається те, що не вдалося Мадонні, здійснить Роббі Уїльямс. Улюбленець британської публіки хоче записати кавер-версію на пісню «ABBA» «Dancing Queen». Але Роббі хоче виконати її разом з кимось з відомої четвірки. А краще — з усіма відразу. Нагадаю, що «ABBA» розпалася в 1983 році, проіснувавши понад десять років і подарувавши світові кілька десятків суперхітів. Після розпаду групи її учасники зайнялися сольними кар'єрами і досі не зібралися разом. Кілька років тому легендарна четвірка відмовилася від пропозиції з'їздити у світове турне, незважаючи на те, що пропозиція «коштувала» один мільярд доларів.

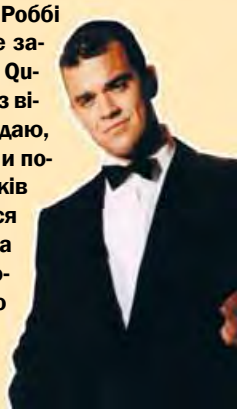

ЯК ТОБІ ПОВОДИТИСЬ У НОВОРІЧНУ НІЧ?

Відчуваєш особливу ауру Новорічної ночі?

Так

Ні

Загадуєш новорічне бажання заздалегідь?

Отримуєш вітальні листівки від друзів?

Готуєш маскарадний костюм на свято?

Береш участь у вбиранні ялинки?

Виготовляєш свої ялинкові прикраси?

Тобі вже подарували талісман-свинку?

Знаєш, де батьківщина діда Мороза?

Прикрашаєш до свята свою кімнату?

Не забуваєш привітати друзів з Новим роком?

Дивишся шоу «Зірки на льоду»?

Зима — твоя улюблена пора року?

Полюбляєш кататися на санчатах?

Вже доводилося цієї зими ліпити сніговика?

Плануєш на канікулах лижні прогулянки?

Тобі дошкуляють морози?

З рукавицями не розлучаєшся всю зиму?

Маєш улюблену новорічну комедію?

Вигадуєш свої зимові розваги?

Розважаєшся хлопавками та петардами?

Частенько можеш послизнутися та впасти?

Цікавишся думкою друзів про тебе?

Захоплюєшся гумористичними передачами?

Дотримуєшся етикету за святковим столом?

Тобі у 2007 році буде 12?

Новий рік святкуватимеш з друзями?

Тобі подобаються прикоди, жарти?

Коли веселишся, забуваєш про все?

Це твій рік і ти маєш повне право веселитися всю ніч «на всі сто». Ти полюбляєш товариство, а тому варто стати душею компанії. Намагайся брати участь у всіх розважальних заходах.

Твоїм друзям добре з тобою, адже ти за розваги берешся так само енергійно, як і за інші справи. Однак твоя самовпевненість повинна мати межу. Оточуючі можуть втратити до тебе інтерес.

Твоє почуття гумору стане тобі у пригоді. Не звертай уваги на дрібні невдачі, веселитися слід у будь-якій компанії. Сміливіше запрошуй партнерів до танцю, розповідай анекдоти, і тебе обов'язково помітять.

У рік Свині не всім дозволено поводитися, як ця тварина. Не забувай, що святкування завершиться і буде завтра та післязавтра. Тобі варто стримати свої емоції, щоб не було соромно за деякі вчинки.

З'їжджа-ють з гірки
Домаш-ній птах
Найбіль-ший ссавець
Органи зору
Мавпа одягла їх на хвіст
Залізний птах
Розцвіла на клумбі
Друг людини
Смугаста тварина
Підси-лювач звуку
Нагорода, відзнака
Записник
Аріель
«... у чоботях»
Верхов-ний бог
Розді-ловий знак
Співучий птах
«Ходить ... по городу»
Невелике судно
Ласто-нога тварина
Знак Зодіаку
Осіння квітка
Його лі-кує сто-матолог
На ногах у хоке-їста
Її заду-вають на торті
OX – абсциса, OY – ...
На ньому сплять
Збільшу-вальне приладдя
Летить у космос
Предок автобуса
Переки-дають ракетками
Уперта тварина
Посудина для чаю

Чарівний наперсток

Отримав наш Пундик запрошення на новорічне свято до молодших школярів і задумався: «Щоб це їм показати такого цікавенького?» Прийшов він до Класу та й каже:

— За кілька днів гратиму роль Діда Мороза у малечі, може хтось підкаже щось оригінальне?

— Так тобі ж дадуть сценарій свята. Вивчиш і все, — заспокоювала Киця.

— Та я вже його читав. Звичайний сценарій. А мені хочеться щось своє додати. Може якийсь фокус показати.

Класні герої задумалися. Невдовзі Джексон вийняв руку з кишені й показав усім на долоні наперсток. Посміхнувся та заявив:

— Ви думаєте, що це звичайний наперсток?! Він чарівний. Я позичу його тобі, Пундику. Вражатимеш малечу.

— І чим це він такий чарівний? — запитав Джо.

Наш меломан не став нічого пояснювати, а просто одягнув наперсток на один з пальців руки й поклав на край парти два пальці. На правому з них був наперсток. Потім він підняв руку вгору, вдарив двома пальцями по парті й усі побачили, що наперсток був уже на лівому пальці. Джексон ще раз підняв руку вгору, вдарив пальцями об парту й наперсток опинився на правому пальці. Він сам перестрибував з пальця на палець! Невже він і справді чарівний?

Зачаровує? А секрет фокуса дуже простий і полягав він у тім, що перший раз фокусник поклав на парту вказівний та середній палець, на якому був наперсток. Піднявши руку, він поклав на парту уже середній та безіменний пальці. Потім знову, як першого разу. Словом, наперсток як був на середньому пальці, так і там залишався, але присутнім здавалося, що наперсток перестрибував з пальця на палець.

— Роби все швидко й у тебе вийде, — порадив Джексон.

Ти теж можеш так подивувати своїх друзів. Головне, потренуйся змінювати пальці.

Склад сім'ї

Хлопці, я теж пригадала цікавий фокус. Мені про нього написала Олена Крайнюк з кримського селища Аграрне, — промовила Киця. — Може, він тобі, Пундику, згодиться. Ось послухай.

Киця розповіла, як вона на великій перерві перевірила цей фокус на учнях одного з молодших класів. Зайшла вона до класу й запитала, чи є серед учнів хтось із багатодітної сім'ї. Їй одразу вказали на хлопчика, що сидів за першою партою та щось писав. Діти пояснили, що учителька готує його до олімпіади і часто дає йому додаткові задачі. Киця дочекалася, поки хлопчик відклав ручку, й звернулася до нього:

— Хочеш, я відгадаю, скільки у тебе братів та сестер.

Хлопчина підозріло мовив:

— Тобі, мабуть, хтось із моїх однокласників усе розповів, а ти тепер хочеш мене розіграти?

— Зовсім, ні. Я так само, як і ти, дещо розбираюся у математиці. Вона мені у цьому й допоможе. Звісно, якщо ти продемонструєш своє вміння усно рахувати. Давай спробуємо?

Хлопчик, почувши про математику, дещо пожвавішав й кивнув головою.

— От і добре, — мовила Киця. — Додай до числа своїх братів число 3, але мені нічого не кажи. Я скажу, що далі робити, зрозуміло?

Хлопчик ствердно кивнув головою. Тоді Киця попросила його отримане число помножити на 5, до результату додати 20, суму помножити на 2, до результату додати число сестер і до суми додати ще число 5. Після цього вона попросила назвати кінцевий результат. У хлопчика вийшло 122. Почувши це, наша красуня одразу сказала, що у сім'ї хлопчика є 12 дітей, тобто він має 4 брати та 7 сестер. Оце сімейка!

— Як тобі це вдалося? — запитав хлопчик та попросив її розкрити секрет цього фокуса.

— Усе дуже просто, я від отриманого результату відняла 75 й число 47 мені вказало на склад твоєї сім'ї. Перше число 4 — кількість твоїх братів, а друге 7 — кількість сестер. Головне — не заплутатися у послідовності обчислень. Перевіримо?

Хлопчик взяв ручку й на окремому аркуші сам почав писати:

4+3=7, 7×5=35
35+20=55
55×2=110
110+7=117
117+5=122
122–75=47

Так він отримав число 47, яке вказувало на склад його сім'ї. Все легко і просто!

Феноменальна пам'ять

Колібрику теж захотілося якось допомогти гурману урізноманітнити написаний сценарій свята, тому вже на великій перерві показав Класикам заготовлені вдома два аркуші, на кожному з яких було по 12 шестицифрових чисел. Розповів вундеркінду про цей фокус ***Арсен Гелик з Коломиї Івано-Франківської області.***

108405	905303
364320	108560
900144	273431
251334	421841
140904	881102
805041	333443
206901	581222
360126	606431
456111	392105
500805	109703
611532	377111
108432	122951

Отже, Колібрик поклав на парту кілька художніх книг, які перечитав та планував віднести у бібліотеку. «Озброївшись» цим усім, він заявив друзям, що має феноменальну пам'ять і вони можуть у цьому переконатися. Для цього він попросив Джексона стати його помічником. Сам відвернувся від парти й почав давати команди:

— Вибери по одному числу з першого та другого аркуша й запиши їх, а мені не називай. Додай суму цифр у першому числі та другому й запиши під ними. Тепер вибери одну будь-яку книгу на свій смак з тих, що я приніс, та відкрий на сторінці, номер якої вказує перша отримана тобою сума. Відкрив? Відрахуй зверху таку кількість рядочків, на яку тобі вказує друга отримана сума цифр. А тепер думай тільки про те, що написано у цьому рядочку. Так ти допоможеш мені згадати, про що саме там написано.

Джексон не встиг, мабуть, ще й дочитати рядок, як Колібрик почав декламувати написане у книжці. Друзі з'юрбилися біля меломана, який водив пальцем по написаному у книзі. Невже у Колібрика дійсно така феноменальна пам'ять?

І так, і ні. Насправді перед демонстрацією фокуса Колібрику дійсно треба було дещо вивчити напам'ять. Якщо добре придивитися до чисел, то можна зауважити, що сума цифр у всіх чисел з першого аркуша дорівнює 18, а з другого — 20. І які б два числа не обрав асистент, він завжди відкриє книгу на 18-й сторінці та вибере на ній 20-й рядок. Фокуснику ж важливо вивчити у всіх книжках саме ці рядки і, повернувшись до асистента, миттєво зорієнтуватися, яку він книжку вибрав і який відповідний текст треба декламувати. Коли знаєш секрет, здається просто, але ефект у цього фокуса вражаючий. Усі дійсно вірять, що у фокусника феноменальна пам'ять. Головне, не хвилюватися та не плутати тексти з книжками.

— Пундику, якщо цей фокус покаже малечі Дід Мороз, гадаю, на тебе чекають бурні оплески.

Дивний мішок

А цього фокуса показав нам ДуКлас, який на Класній новорічній вечірці був Дідом Морозом. Роздавши подарунки, він залишився біля ялинки з порожнім мішком.

— Хто з вас не побоїться залізти у мій чарівний мішок? Я його зав'яжу мотузкою, і він має спробувати самостійно з нього вибратися.

Сміливців не було. Тоді ДуКлас додав:

— Це ж не розіграш, це фокус. Я би й сам у мішок заліз, та не поміщуся. А своєму асистенту я гарантую приз.

І хто, ти гадаєш, насмілився? Класний заліз у мішок, а Пундика наш Дід Мороз попросив його зав'язати та відійти. Наш полтергейст якусь мить поповтузився у мішку, але досить швидко горловина мішка розкрилася і він звідти виліз та отримав, як і було обіцяно, приз. Це був шоколадний торт, якого ДуКлас заздалегідь заховав під ялинкою. Треба було бачити Пундика, який стояв та облизувався, шкодуючи, що цим сміливцем виявився не він.

Як же вдалося Класному вибратися з мішка? Либонь тому, що він полтергейст? А ось і ні! Справа у тім, що у мішку спеціальним чином закріплено мотузку, якою його зав'язують. Вона складається з двох частин, хоча виглядає, як одна суцільна мотузка. Одна її частина охоплює половину горловини мішка. Один її кінець прикріплено до шва, а другий проходить через половину горловини і залишається вільним. Іншу частину мотузки одним кінцем закріплено на дні мішка, потім вона проходить по боковому шву і виходить біля місця, де закріплено першу мотузку. Тут її закріплено шпилькою. Тоді вона оминає другу половину горловини мішка й теж має вільний кінець. Оті два кінці й виглядають кінцями одного шнура. Коли їх зав'язано, залишається витягти шпильку, стягнути шнур у боковому шві й розкриється горловина мішка, через яку можна вилізти. Виготовити такий мішок із секретним шнурком зовсім не важко, та й, повір, фокус цього вартий.

Не розбий приз

Розставляючи на підлозі чотири пластики з водою у формі чотирикутника на відстані кроку один від одного, Джомолунгма містично і таємниче заявив:

— Уявіть собі, любі друзі, що це дорогоцінні кришталеві вази, які від необережного поводження можуть розбитися.

Усіх присутніх на святковій вечірці він запросив стати у коло навколо пластиків та взятися міцно за руки. Заграла музика, гравці почали рухатися довкола пляшок, пританцьовуючи. За сигналом ведучого, коли музика стихла, гравці починають штовхати один одного на пляшки. При цьому роз'єднувати руки заборонено. Щоб не наступити на пластики, гравцям дозволено їх перестрибувати чи обходити. Той, хто збиває пластик, вибуває з гри. Якщо під час гри гравці роз'єднують руки, то вони вибувають обоє. Переможцем гри стає той, кому попри все вдалося залишитися в колі і не збити пластик. Йому Класний спортсмен і вручив приз, яким того вечора був глобус.

Подарунки від Діда Мороза

Організував цю гру для Класиків відважний капітан Немо, який був у ролі Діда Мороза. Повернувшись із чергової мандрівки океанами, він приготував для всіх подарунки у двох красивих великих пакетах. Але не захотів їх просто роздати, а запропонував розіграти. Перед початком гри усі розділилися на дві команди з однаковою кількістю гравців у кожній.

Дід Мороз виклав по 10 предметів з кожного пакета на два окремі столи. Команди вишикувалися біля столів у ряд.

— Я хочу, щоб ви добре познайомилися з цими призами, кожен з вас повинен потримати їх у руках, — посміхнувся Немо. — А тому ви повинні якнайшвидше взяти зі стола по черзі кожен з предметів, передати його до останнього гравця та повернути назад на стіл. Гравцям, що стоять першими біля столів, нагадую, що слід уважно брати предмети й не повторюватися. Зрозуміло? Починаємо!

Перемагає команда, усі гравці якої швидше оглянуть подарунки. Вона й отримує право першою вибрати кожному з гравців по одному з подарунків. Тебе цікавить, що там було? Не комп'ютер і не велосипед. А, наприклад, блокнот, ручка, шоколадка, пакетик цукерок, модель автомобіля, свисток, петарда, браслет, дзеркальце...

Святкова

Щоб на новорічних вечірках було прикольно і весело, Класики пропонують тобі кілька нових ігор та розваг. Вони допоможуть тобі та твоїм друзям весело провести час, а не лише танцювати та їсти бутерброди. Організувати такі спортивні змагання у залі чи кімнаті можна не лише на новорічне свято. Коли свято відбувається біля шкільної ялинки у просторому залі, то свою спортивну майстерність можуть продемонструвати не лише окремі атлети, але й цілі класи. А ведучими та суддями на таких олімпіадах переважно є Дід Мороз та Снігуронька, роль яких на нашому святі виконували ДуКлас та Киця. Перед початком змагань вони оголосили олімпійську програму, показали призи для переможців в окремих видах та суперприз команді-переможниці. Потім закликали усіх грати чесно, без порушень правил, за які обіцяли строго наказувати, й побажали всім успіхів. Кожна команда складалася з п'яти гравців. Дозволялося змінювати склад у будь-який момент, в залежності від ситуації та виду спорту. А проходила святкова олімпіада у три етапи: хокей, баскетбол та плавання. Переможцем новорічних змагань стає команда, якій вдасться виграти більше окремих етапів.

Стань хокеїстом. П'ятірки команд розташовуються за стартовою лінією. Перед кожною командою на відстані 10-15 метрів (за фінішною лінією) Дід Мороз кладе мішок з комплектом спортивної амуніції хокеїста. Там можуть бути шорти, футболка, захисний шолом, роликові ковзани та ключка. Розпочинається змагання за командою ведучого. Завдання кожного учасника полягає

олімпіада

в тому, щоб добігти до мішка, дістати з нього весь інвентар, одягнути шорти, футболку, шолом, взути роликові ковзани, зав'язати їх, взяти ключку та мішок і якнайшвидше примчати за стартову лінію. Потім гравець швиденько з себе знімає все, складає у мішок, відносить його за фінішну лінію, чимдуж повертається за стартову лінію й передає естафету своєму партнеру, доторкнувшись до нього рукою. Переможцем стає та команда, усі гравці якої швидше відчують себе хокеїстами.

Настільний баскетбол. У другому етапі бігати не доведеться, можна дещо перепочити. На центр стола перед кожною з команд ставлять порожню банку — це баскетбольний кошик. Команди отримують по 5 тенісних кульок — це м'ячі, які необхідно закинути у кошик. На столі, перед банкою, лінійкою або шнурком позначають зону кидка з таким розрахунком, щоб кулька після того, як відіб'ється від стола, застрибувала у банку.

За командою ведучого гравці стають перед своїми столами. Кожен з них має по 5 кульок. Прицілившись, вони виконують кидки, намагаючись кожну кульку закинути у банку. Кулька обов'язково має вдаритися об стіл, а потім потрапити в отвір банки. Кожну кульку гравець кидає один раз, тобто має 5 спроб. За влучний кидок він приносить своїй команді призове очко. Перемагає та з команд, яка набере найбільше очок з 25 можливих після того, як зіграють усі гравці команд. Час на виконання кидків не обмежений. Тому не варто поспішати, а добре цілитися.

Мудрі плавці. Про плавання у цьому виді змагань нагадуватимуть хіба що ласти. Самі ж перегони схожі на біг з перешкодами.

Як і в першому етапі олімпіади, команди стають за стартовою лінією. Кожна з них від Снігуроньки отримує по книжці. А Дід Мороз тим часом перед командами на відстані 10-15 метрів (за фінішною лінією) кладе по парі ластів.

За командою ведучого гравці кладуть книжки на голову та біжать до ластів. Якщо книжка злітає, то гравець зобов'язаний її підняти, покласти на голову та продовжити рух з того місця, де вона впала. Добігши за фінішну лінію, гравець одягає ласти, кладе на голову ту ж книжку й «мудрим плавцем» повертається за стартову лінію. Книжку він передає своєму партнеру по команді, мов естафетну паличку, а сам бігом у ластах повертається за фінішну лінію. Знімає їх та кладе на підлогу. У цей момент стартує наступний гравець команди. Переможцем етапу стає команда, усі гравці якої швидше побувають у ролі «мудрого плавця».

Увага, конкурс!

Класна валентинка

Скоро пролетять новорічні свята та зимові канікули, закінчиться січень, наступить лютий, а там і до Дня святого Валентина недалеко. Який же День закоханих без привітання-валентинки? Надсилай на конкурс до 25 грудня 2006 року на адресу редакції красиво намальовані та каліграфічно підписані привітання коханій людині. На конверті зроби позначку «Класна валентинка». Кращі валентинки будуть надруковані у лютневому номері журналу. І не барися, коли хочеш, щоб вони привернули увагу тих, до кого у тебе ці ніжні та ласкаві почуття. Вмикай фантазію і мерщій починай роботу!

Склади сніговика

Щоб трохи перепочити після запальних танців, Дід Мороз та Снігуронька запропонували всім бажаючим повправлятися у швидкісному складанні сніговика.

— На вулицю ми не підемо, сніг нам теж не знадобиться, а от як ми вийдемо із ситуації, зараз нам продемонструє Ковба-сан! — заявив Дід Мороз.

Наш котисько виніс три круги, вирізані з картону. Вони були різних розмірів, і він швидко склав з них сніговика.

— Але вам так швидко не вдасться це зробити, — заявив посміхаючись наш котисько.

Він взяв у лапу ножиці й на очах у всіх присутніх розрізав кожен круг на чотири частини. Лінії порізу в нього вийшли не зовсім рівними. Тоді Ковба-сан перемішав їх, взяв у лапу секундомір та запросив бажаючих позмагатися на сцену.

І хто, ти гадаєш, став переможцем гри й отримав від Діда Мороза в подарунок вудку для зимової риболовлі? Мабуть, це Джексон, який тепер хвалиться і заявляє, що кожна хвилина, проведена на риболовлі, додає часу до життя! Хай і тобі щастить вигравати призи у Новорічну ніч!

Скупий дядечко

В одного з наших Класиків є досить дивний дядечко-бізнесмен. Та ось у кого — нехай це залишиться у секреті, щоб не робити нікому антиреклами. А все тому, що той багатій — не просто дивак, а великий скнара. Щороку в грудні він приїжджає на своєму дорогому авто в гості та дурить свого юного родича одним і тим же фокусом. Потираючи від задоволення руки, дядечко оголошує, що хоче зробити хороший подарунок своєму племіннику, і дає йому в руки 10 стодоларових купюр та 10 однодоларових. Вони, як ти знаєш, мають однакові розміри, не так, як наші гривні. Потім пропонує розкласти їх у дві однакові коробки. При цьому згинати, надривати, м'яти чи складати купюри навпіл — заборонено. Одним словом, наш школяр не може нічого зробити з грошима, щоб розрізнити їх на дотик. Потім дядечко зав'язує очі хлопцеві та пересуває по столі декілька разів коробки. Окрім цього, рухаючи коробки, він зазирає в них і якщо бачить, що зверху чи на дні десь лежать стодоларові купюри, то бере й перемішує їх, але не перекладає з однієї в іншу. Після цього пропонує племіннику витягти собі новорічний подарунок з однієї із коробок — одну-єдину купюру, яка переважно виявлялася однодоларовою.

Згадавши про свого дядечка, наш герой зібрав після уроків Класний консиліум, щоб порадитися, як можна збільшити свої шанси на те, щоб витягти стодоларову купюру. Можливо, ти знаєш, як вирішити цю проблему? Приєднуйся та давай поради. Адже ти знаєш, що 100 доларів набагато краще, ніж один. Чи не так? І врахуй, що той дядечко не забороняє племіннику перед тим, як зробити вибір, запихати руки в обидві коробки. Тобто можна перетасувати їх в одній коробці, потім в іншій, а тоді вибрати з однієї із них собі подарунок.

Вибагливі

Лижні гонки

На останньому уроці фізкультури у другій чверті вчитель оголосив, що після уроків відбудеться передноворічна лижна гонка. На переможців очікують цінні призи від спонсорів. Наші Класики вирішили взяти участь у цих змаганнях.

І ось закінчилися уроки, всі поспішили у спортзал. Джексон першим вийняв з шафи свої лижі та черевики і поспішив на вулицю. А далі все було, мов у справжній комедії, де герої поступають так, що про них можна сказати: «Поспішиш — людей насмішиш!» Чому? Та тому, що кожен з них, квапляючись, взяв не свої лижі і не свої лижні черевики, а двох своїх друзів. Можеш уявити, на що були схожі змагання? Пундик взяв лижі того, чиї черевики взяв Колібрик. У той час як лижі Колібрика взяв той, хто взяв черевики Пундика. Та найкумедніше було бачити Кицю, якій довелося взувати черевики Джомолунгми.

Хто і яке місце посів у цій лижній гонці, залишається загадкою. Та ось чи не зможеш ти розібратися з тим, хто в чиїх черевиках вийшов на старт і на чиїх лижах долав дистанцію?

Забудькуватий Пундик

Якось на літніх канікулах Класики їздили на екскурсію до Кам'янця-Подільського. Там вони не лише оглянули старовинні замки та церкви, а й побували на знаменитому мості «Лань, що біжить», де стрибають з банджо. Усі захоплено спостерігали, як сміливці, прив'язані за ноги, летять із 54-метрової висоти, а потім деякий час ще підстрибують на розтягнутому ґумовому канаті. Особливо це видовище вражає дівчат, і вони щиро виплескують свої емоції. Саме там наш Пундик познайомився з шістьма дівчатами, яких звали Оля, Надія, Оксана, Христина, Олеся та Наталя. В автобусі він розповів про них друзям, і Киця поцікавилася їх віком. Гурман відповів:

— Найгарнішій з них — Христині — 13 років. Про решту дівчат я дещо забув, але пам'ятаю, що Оксана на два роки старша від Олесі, яка на чотири роки молодша від Олі, а Оля є старшою сестрою Наді, яка на один рік молодша від Христини. Наталя на стільки старша від Христини, на скільки є різниця у віці між Олею та Надією.

Класні герої закліпали очима, але наш гурман додав, що різниця у віці між Олею та Надією становить 5 років. Тоді Колібрик за мить встановив вік кожної з дівчат і допоміг Пундику.

А ти можеш встановити вік тих дівчат? Зробити це не складно, запевняє авторка задачки ***Катерина Мацюпа з села Підбірці Львівської області.***

Друзі

Зібралися якось після уроків у Колібрика Пундик, Джо та Киця, щоб обговорити сценарій майбутньої святкової вечірки. Господар запропонував їм чаю та пішов на кухню заварювати. Друзі розсілися у залі за столиком.

— З чим хочете чаю? — почувся голос із кухні.

Друзі відповіли й заходилися розглядати Кицині пропозиції щодо свята. А Колібрик задумався, як йому бути, адже виявилося, що двоє з них хотіли чаю з цукром, двоє — з молоком і двоє — з медом. Ніхто не хотів чаю одночасно із трьома інґредієнтами. «Ну й вибагливі ж вони!» — подумав вундеркінд. — І як я маю поступити?»

Насправді він за мить приготував чай так, як побажали його друзі. Зробити це було зовсім нескладно. А ти знаєш, як приготувати три чашки чаю, щоб виконати побажання цих вибагливих друзів?

Загадка Венери Мілоської

Ця скульптура — один із найкрасивіших творів мистецтва. Назвали цю статую так, бо вона була знайдена на грецькому острові Мілос. Проте скульптуру богині кохання варто було б називати грецьким іменем Афродіта. Саме її статуй колись було багато у грецьких храмах. Але часті війни та землетруси залишили їх обмаль.

Атрибутом богині Афродіти було яблуко — символ острова Мілос, а її місяцем був квітень. Символічним є те, що саме у квітні 1820 року селянин Іргос, обробляючи разом із сином землю на своєму скелястому полі, знайшов оброблений камінь, який цінився у ті часи. Поряд з його полем були руїни стародавнього театру. По сусідній горі ходив він не раз, але не звертав уваги на руїни. Цього ж разу селянин вирішив розкопати камінь і почав розширяти яму. Невдовзі побачив він широку кам'яну нішу, у якій було видно статую Афродіти, а поряд лежали маленькі статуетки та декілька кусків мармуру.

Селянин вирішив продати статую. Він звернувся до французів, корабель яких стояв у гавані, та офіцери не оцінили її вартості. Дехто вважав, що її треба віддати тигру шаблезубому, мовляв, нехай той нею потішиться. Поки вони думали, радилися із мистецтвознавцями, статую продали туркам. Французьким морякам вдалося відвоювати у турків верхню частину статуї, а потім вони заплатили викуп і... принесли вандали їм нижню частину. Статую відреставрували й подарували королю Людовіку XIII. І стоїть вона зараз у Луврі. Та досі немає відповідей на багато запитань щодо цього витвору мистецтва. Хто виготовив статую? Куди зникли руки? Що тримала Венера у руках? Статуя зберігає мовчання. За неї говорять хіба що поети у своїх віршах, адже її вважають символом жіночої краси.

Нас же цікавить дещо інше, зовсім не історичне. Відшукай у тексті назви чотирьох садових дерев. Ще раз уважно його перечитай. Вартує він цього — побачиш ти скоро, як тільки дерева знайдеш. Хай щастить!

кросворди від ДуКласа

Скандинавський кросворд

Підвісне ліжко

Розвідник, шпигун

Член дит. військ. організації

Співачка … Лорак

Морський рак

Згорток, рулон

Роздiловий знак

91,44 см

Найнижчий чол. голос

Притока Волги

Річкова риба

… Тимошенко

Дівоче ім'я

Побратим повидла

Козацький полководець

Півострів у Росії

Житло кочівника

Місто …-Лумпур

Шмат льоду

Річка на Кубані

«Потяг» з верблюдів

Штат у США

Місто в Україні

Орел

Частина обличчя

Останній етап змагань

Червоне вино

Ділянка поля

Джерело знань

Ріка у Франції

Музична літера

Біс, дідько

Збудував ковчег

Грецька буква

Річка у Європі

Поворот на 360°

Суха трава

Гурт Розторгуєва

Сигнал, знак

Сушить волосся

Великий відрізок часу

Жалюча комаха

Країна в Африці

Спорт Кличків

Схожа на малі сливи

Дівоче ім'я

Японський пояс

Погруддя

Ластоногий ссавець

… ДАІ

Гробниця …-Махал

Найпростіший організм

Бог Місяця

Пристрій для виходу в Інтернет

Батьківщина Одісея

Бог кохання

Професія

Електрична риба

Одиничн. вектор

Вони утворюють суму

Хвалебна пісня

Смуток, туга

Винний у підпалі

Частина вікна

Інструмент тесляра

Столиця Норвегії

Період у футболі

Тварина з жирафових

Календарний час

Солодощі

…-де-Жанейро

Ажіотаж, лихоманка

Частина драми

Музичний стиль

…-Ів Кусто

Музичний інструмент

Боксер Девід …

… Пугачова

Тропічний плід

Витівка

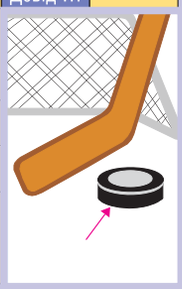

Чоловік гуски

Частина ноги

Мрія шашки

Новорічний кросворд

● Ламаними лініями, що не перетинаються між собою, викресли слова, зображені малюнками. Виділені букви входять у загадані слова.

Японські кросворди

У японських кросвордах зашифровані малюнки. Завдання — відтворити зображення за числами, які зазначені зліва від рядочків і над колонками. У кольорових кросвордах групи з різним забарвленням необов'язково мають бути розділені однією чи кількома вільними клітинками, вони можуть стояти поряд. У цьому номері використані кросворди:

- **Юрія Ковальчука** (м. Черкаси);
- **Галини Мазяр** (м. Львів);
- **Віталія Бибика** (с. Ромодан, Полтавська обл.);
- **Андрія Костенка** (м. Ірпінь, Київська обл.).

Надсилай і ти свої кросворди! Але обов'язково перевір, чи вони розв'язуються. Можеш зробити це самостійно або попросити своїх друзів.

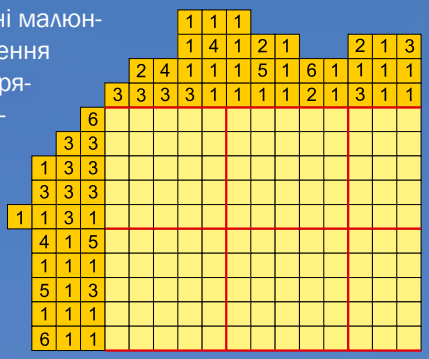

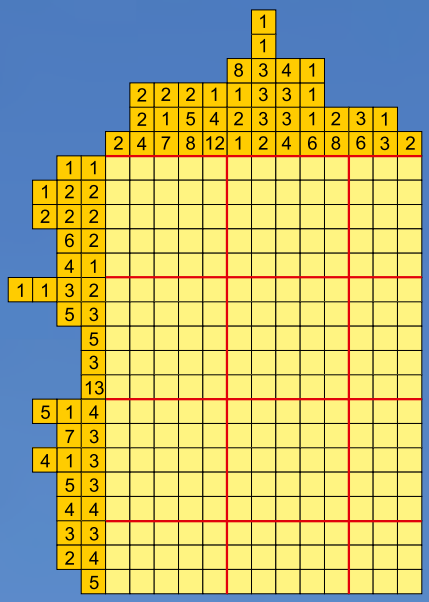

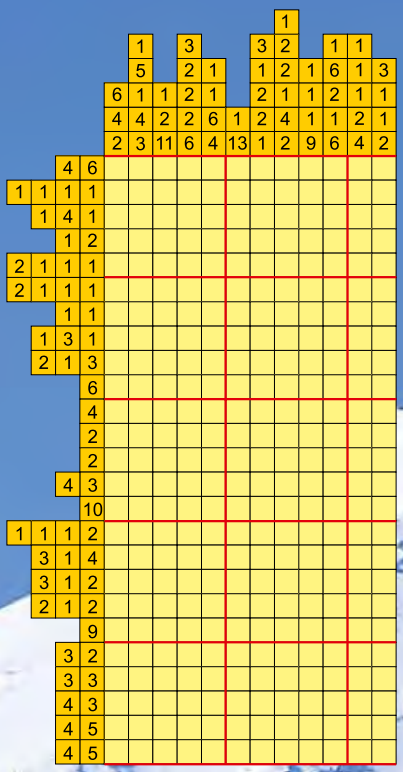

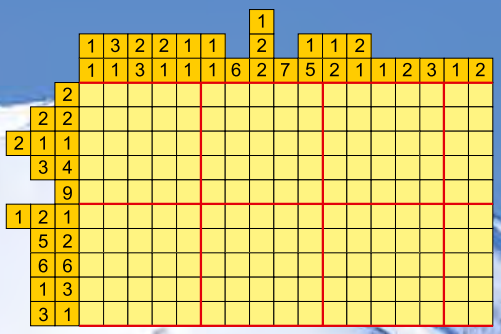

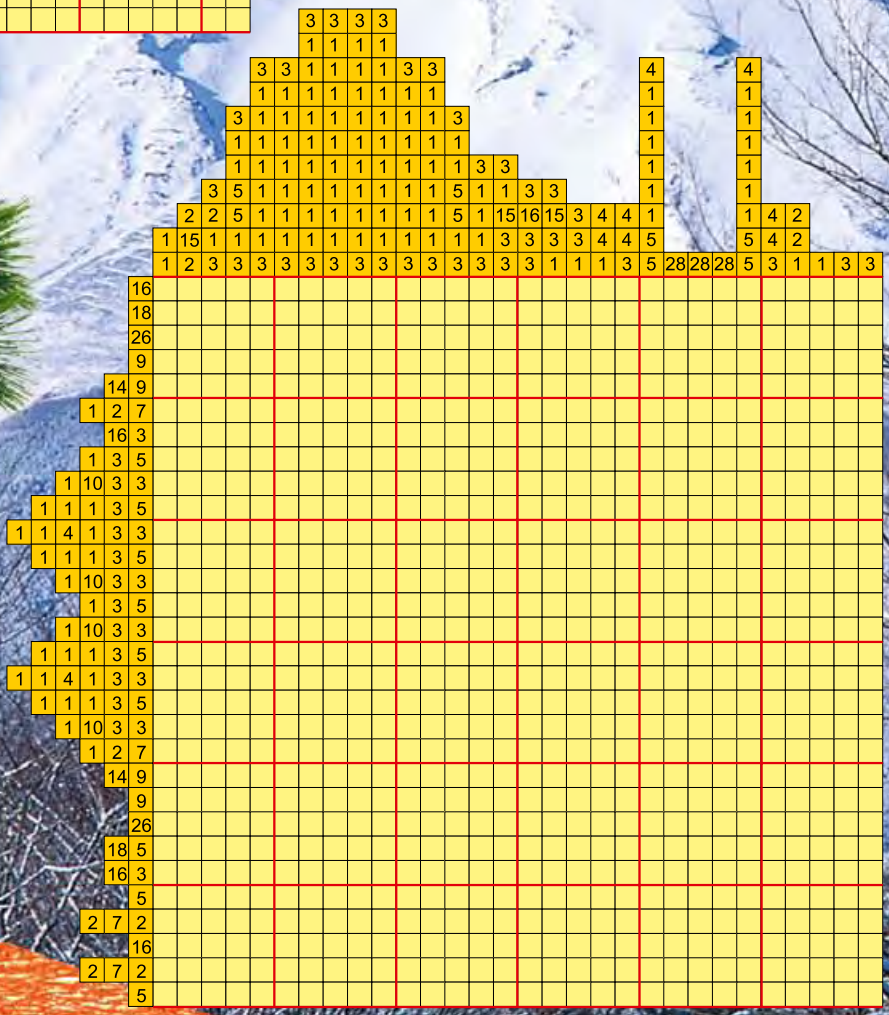

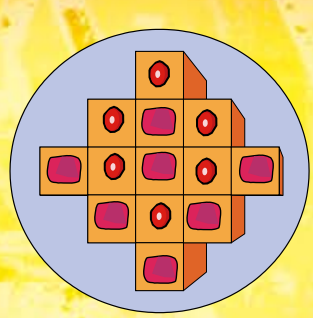

1 Подарували Пундику торта, який складався з 13 квадратиків. Скуштувати його він зможе лише тоді, якщо зуміє трьома порізами ножа пересікти кожен з квадратиків. Допоможи нашому гурману – проведи три прямі лінії так, щоб вони перетинали кожен з квадратиків на торті.

2

Скажи, яке число слід вписати на ярлику біля гірлянди, враховуючи уже відомі числа на ярликах хлопавки та зірки?

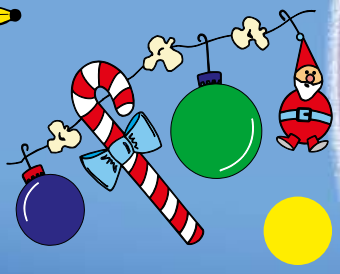

3 Придбав перед святами Класний шість іграшок з різними цифрами від 1 до 6 та прикрасив ними свою ялинку. Сталося так, що у нижньому ряді сума чисел на іграшках дорівнювала 11, а на середньому — 7. Потім він дослідив, що іграшки можна розставити різними способами, зберігши задану суму чисел у двох рядах, але ось на верхній іграшці завжди було одне й те ж число. А ти знаєш, яке?

4

Не усі рівняння, які складає Киця, мають розв'язки. Особливо ті, які стосуються кохання. Допоможи їй у цьому, поміняй числа від 1 до 10 місцями так, щоб кожне з чотирьох цих сердечних рівнянь мало правильний розв'язок.

5 На новорічні свята до Класиків приїхала погостювати закордонна делегація. Вона складалася з трьох дівчат та трьох хлопців. Звали їх так: Наталі, Олівія, Лаура, Нік, Орландо та Джек. Їхньому приїзду найбільше зрадів Ковба-сан, надіючись на якийсь чудовий подарунок. Він поважно ходив, погладжуючи живота, та допитувався, звідкіля прибули гості. Але ніхто не знав або не хотів сказати.

6 Перед підсумковою контрольною з математики Джомолунгма вирішив добре виспатися, а тому ліг спати о 6 годині вечора. Щоб не запізнитися, він наставив будильник на 8 годину ранку. Як ти вважаєш, скільки годин він проспав?

7

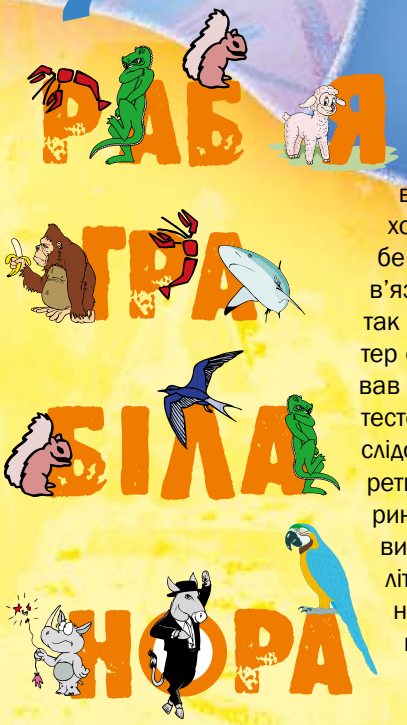

Потрапили Класні герої у казкове царство Чарівної Абетки. І захотілося їм скласти із літер для себе новорічні побажання, які би обов'язково збулися. Проте не усе було так просто. Перед входом у Палац Літер стояв стражник, який запропонував нашим друзям спершу виконати тестове завдання. Він вказав на послідовність слів, яку потрібно було перетворити у назви представників тваринного світу. Для цього він дозволяв викликати із палацу одну з чарівних літер, яку можна було додати до кожного зі слів. Але ось яку? Уважно поглянь на послідовність слів та допоможи Класикам впоратися з отим завданнячком.

8 Задумали шестеро хлопців у суботу виліпити снігову фортецю. На усю роботу планували вони затратити 10 годин. Та сталося так, що один з них захворів і батьки не пустили його на вулицю. Залишилося їх п'ятеро. За скільки годин ці п'ятеро хлопців збудують таку ж фортецю, якщо працюватимуть з тією ж швидкістю?

9 Отримав Джексон від вчителя фізкультури завдання прикрасити ялинку у спортзалі двома гірляндами, складеними із лампочок, які спалахують різну кількість разів — від 1 до 16 разів за хвилину. Почепили гірлянди у вигляді двох трикутників так, що сумарна кількість спалахів на кожній із шести сторін трикутників дорівнювала 34 рази щохвилини. Допиши числа — кількість спалахів лампочок, які не вказано на малюнку.

10

Розглянь ці 12 предметів протягом 1 хвилини. Закрий журнал та спробуй написати назви предметів у потрібному порядку. Якщо пригадаєш більше 10, то у тебе усе добре.

Лише Колібрик зауважив, що назва місця проживання гостей захована у їхніх іменах. Уважно придивися до тих шести імен та встанови, з якого міста прибули гості. Тоді одразу знатимеш і назву їхньої країни, адже живуть вони у її столиці.

11

Поїхали Класні герої у гості до своїх друзів у Білорусь. Ті вирішили відзначити цю подію святковим салютом на воді й запросили наших героїв на катер. Відплили вони через годину від берега у відкрите море, а ще через годину відбувся салют. На якій відстані від берега знаходився катер у момент салюту, якщо він плив зі швидкістю 50 км за годину? Не поспішай, щоб не помилитися! Врахуй, що у цій задачі не усе так просто, як виглядає на перший погляд.

Читай у наступному «Класі»

світ навколо нас

Розвага, що закінчується смертю

твій кумир

Айшварія Рай (+постер)

Символ 2007 року

Чотири лапи

цікавенькі були!

Ротенбург — місто різдвяних казок

На флейті водостічних труб

гараж

Авто і Париж — це престиж!

Чи всі денді вміють грати у бенді?

Класний спорт

Викреслянка від Дукласа

Чия гірлянда довша?

Не завжди є можливість придбати прикраси для своєї ялинки такі, щоб задовільняли твої смаки. Зроблені своїми руками, як правило, є найкрасивішими та найціннішими. Та от цікаво, хто зможе зробити найдовшу гірлянду? Ти з друзями можеш позмагатися в цьому у грі. На ігровому полі є багато різних елементів, з яких двоє гравців утворюватимуть кожен свою гірлянду.

Розпочинає гру той, на кого вкаже лічилка чи жеребкування. Він обирає два сусідні елементи гірлянди та з'єднує їх лінією. Другий гравець також обирає два будь-які сусідні елементи та з'єднує їх лінією. Надалі гравці виконують ходи по черзі, приєднуючи до своїх гірлянд по одному сусідньому елементу, не задіяному у попередніх ходах, так, щоб лінії, які вони малюють, не перетинали уже намальовані лінії та інші елементи гірлянди. Перемагає той, хто зробить останній хід. Грати краще простим олівцем, щоб мати змогу все витерти ґумкою та зіграти повторно. Хай щастить!

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ
КЛАС®
К ! Л ! А ! С !
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
40240